

KOLEDAR PRIREDITEV

VESELI DECEMBER 2006

PETEK, 1. DECEMBER 2006, ob 19. uri
Trubarjeva domačija, Rašica

NA TRUBARJEVINI V ČAST DOMOVINI

S TONETOM PERŠAKOM

(Občina Velike Lašče)

SOBOTA, 2. DECEMBER 2006, ob 18. uri
Dom krajanov Turjak

13. SREČANJE HARMONIKARJEV

(JSKD, OI Ljubljana - okolica in KUD Marij Kogoj)

SOBOTA, 9. DECEMBER, ob 15. uri
Levstikov dom, Velike Lašče

OTROŠKA NOVOLETNA DELAVNICA

(KTŠD Krpan)

SREDA, 13. DECEMBER, ob 19. uri
Levstikov dom Velike Lašče - sejna dvorana

PRENOVA PODEŽELSKIH HIŠ – PASTI IN ZABLODE

PREDAVA DR. ŽIVA DEU

(zavod Parnas)

PETEK, 15. DECEMBER, ob 19.30 uri
Levstikov dom, Velike Lašče

2. ABONMAJSKA PREDSTAVA

(Občina Velike Lašče)

SOBOTA, 16. DECEMBER, ob 10. uri
Pri bajerju, Turjak

9. TRADICIONALNI BOŽIČNI TURNIR V LOKOSTRELSTVU

(LK Turjak)

SOBOTA, 23. DECEMBER, ob 19. uri
Dom krajanov Turjak

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT DOBREPOLJSKE GODBE

(KUD Marij Kogoj)

NEDELJA, 24. DECEMBER, ob 18. uri
grad Turjak

ŽIVE JASLICE

(TD Turjak)

Ob 20. uri bo polnočna maša v ogrevani
Viteški dvorani.

TOREK, 26. DECEMBER, ob 19. uri
Levstikov dom, Velike Lašče

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

(Občina Velike Lašče)

TOREK, 26. DECEMBER
gasilski dom, Velike Lašče

BLAGOSLOVITEV KONJ

(Konjerejsko društvo Velike Lašče)

PETEK, 29. DECEMBER, ob 17. uri
Levstikov dom, Velike Lašče

BALETNA PREDSTAVA

(KUD Primož Trubar Velike Lašče,
Gledeja in baletna sekcija)

TROBLA

glasilo Občine Velike Lašče

ISSN 1408-5852

Letnik 12, številka 7, 30. november 2006

Izhaja sedemkrat letno, gospodinjstva v
občini prejmejo glasilo brezplačno.

Naklada: 1420 izvodov

Izdajatelj: Občina Velike Lašče

Izdajateljski svet: Sonja Ahec, Marko
Gradišar, Marjan Kastelic, Sonja Ratej
Pirkovič, Franci Rigler, Anton Zakrajšek

V. d. odgovorne urednice: Lidija Čop

Uredniški odbor: Majda Kovačič
Cimperman, Marija Lušin, Veronika Vasič,
Boris Zore

Lektoriranje: Majda Samsa

Oblikovanje: Parnas, zavod za kulturo in
turizem Velike Lašče

Tisk: Kamitex, d.o.o.

Naslov uredništva: Trobla, Levstikov trg 1
1315 Velike Lašče. Tel: (01) 7810-370
E-pošta: trobla@velike-lasce.si

Prispevke za Troblo lahko oddate tudi v
nabiralnik, ki se nahaja v hodniku pritličja
občinske stavbe.

Naslednja številka Troble izide

25. 1. 2007.

Prispevke oddajte najkasneje
do 11. 1. 2007.

Dežurni telefon za vodovod je

051 619 577.

Vodokomunalni sistemi, d.o.o.

IZ OBČINSKEGA SVETA

Občinski svet Občine Velike Lašče se je 10. novembra 2006 sestal na prvi – konstitutivni seji. Po izčrpnem poročilu predsednika občinske volilne komisije Bogomirja Samse so novoizvoljeni svetniki soglasno potrdili vse mandate članom občinskega sveta in ugotovili, da je občinski svet konstituiran. Ugotovili so, da je za župana občine ponovno izvoljen Anton Zakrajšek.

Svetniki so na prvi seji imenovali komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v sestavi Ladka Deterding, dr. Tatjana Devjak in Joško Ahec.

Naslednja seja bo predvidoma v mesecu decembru 2006. Na tej seji naj bi svetniki imenovali člane v občinske odbore in komisije.

Pripravila Jerica Tomšič Lušin

ISKRENE ČESTITKE

GOSTILNI PRI KUKLJU,

dobitnici priznanja v okviru projekta
Gastronomske mojstrovine Slovenije,
Najboljši okusi Slovenije
za leto 2006/2007.

Župan Anton Zakrajšek

Na naslovnici:

Državni sekretar Aleksander Zorn v
družbi velikolaškega župana in članic
Društva podeželskih žena ob 20.
obletnici Trubarjeve domačije.

Foto: Barbara Pance

POGOVOR Z ŽUPANOM ANTONOM ZAKRAJŠKOM

Najprej čestitke k ponovni izvolitvi za položaj župana Občine Velike Lašče. Kako se počutite v svoji novi stari službi in kako ste preživeli prvi dan po izvolitvi?

Hvala lepa za čestitke. Dovolite mi, da se najprej pristrčno zahvalim tudi vsem občankam in občanom, ki so mi zaupali svoj glas in tako omogočili mojo izvolitev in mi dali možnost, da uresničim zastavljene cilje. Prvi delovni dan po volilni nedelji je potekal povsem mirno. Priznati moram, da sem prišel na občino malo pozneje, saj smo s prijatelji kar dolgo v noč, pri Kropcu, proslavili mojo zmago.

Ste se dolgo odločali za že tretjo kandidaturu za župana? Kaj je pomenilo tisti odločilni »jeziček na tehtnici« ?

Kar nekaj časa sem razmišljal, ali naj še tretjič kandidiram za župana. Župan mora paziti na vsako izrečeno besedo, paziti mora na svoje obnašanje, vedno je namreč na očeh kritične javnosti in včasih je tako življenje, moram reči, kar naporno. V začetku sem bil še v dvomih, ali naj ponovno kandidiram. Odločilna »jezička na tehtnici« za mojo odločitev sta bila naslednja: najprej velika želja, da bi izpeljal še nekaj pomembnih projektov za našo občino in drugič velika podpora, ki sem jo začutil med ljudmi. Naj omenim, da me je mnogo občanov nagovarjalo k ponovni kandidaturi in ko sem dobil veliko podporo v občinskem odboru SDS,

kasneje še v občinskem odboru SLS in Listi zaupanja, sem se odločil, da poskusim še v tretje.

Kako pa so se na vašo odločitev za kandidaturu in končno na vašo izvolitev odzvali vaši domači?

Tudi v krogu družine imam veliko podporo, brez katere ne bi še enkrat kandidiral. Žena in otroka najbolj občutijo, kako predano poskušam delati v korist naše občine. Bile so tudi »pritožbe« domačih, da se premalo posvečam njim, toda, ko sem dosegel tako izreden rezultat, so bili tudi družinski člani veseli in ponosni.

Kako ocenjujete predvolilno kampanjo? Nam zaupate skrivnost vašega uspeha?

Letošnja volilna kampanja je bila po mojem trdnem prepričanju zelo negativna in agresivna. Toliko neresnic, laži, obrekovanj na moj račun, kot sem jih bil deležen od nekaterih protikandidatov, nisem pričakoval. Na večer moje osrednje predstavitve v Velikih Laščah so nekateri nestrpneži celo razdelili žaljive letake po avtomobilih in v nekatere hišne nabiralnike. Mnogo jih je še naslednji dan ležalo po tleh. Pa saj ljudje niso tako neumni, zavedajo se, da se je precej naredilo v naši občini in tudi ne tako slabo, kot so želeli nekateri prikazati. S pretiranimi očitki, da nismo zgradili obrtne cone, se očitno ni dalo prepričati občanov. Z očitanjem samovolje župana tudi ne, saj

večina občanov najbrž že ve, da vse investicije v občini potrdi občinski svet s sprejetjem občinskega proračuna, župan pa jih le izvršuje. Očitno se nekaterim snovalcem volilne kampanje ni izšla njihova preračunljivost in misel na to, da je treba priti do drugega kroga volitev v katerem naj bi vsi drugi protikandidati podprli tistega, ki naj bi šel (predvidoma) z mano v drugi krog. Tudi na podlagi takih

SPOŠTOVANI OBČANKE IN OBČANI!

Glede na to, da je to zadnja številka letošnjega občinskega glasila, vam že ob tej priložnosti voščimo vesele božične praznike, čestitamo za državni praznik, dan samostojnosti, in želimo sreče, uspehov, predvsem pa zdravja v letu 2007.

Na občini smo se odločili, da letos ne bomo pošiljali božično-novoletnih voščilnic, ampak bomo sredstva, ki bi jih porabili v ta namen, nakazali novoustanovljenemu društvu VRT, ki so ga pred kratkim ustanovili mladi iz naše občine.

*Župan Anton Zakrajšek
in Občinska uprava*

DRAGE OBČANKE, SPOŠTOVANI OBČANI!

IN PRIŠEL JE ČAS VOLITEV.
SEM V BOJ SE SPUSTIL TUDI SAM.
KER DOBIL PODPORO VAŠO SEM VELIKO,
REZULTAT NAM KMALU BIL JE ZNAN,
EN KROG JE V LAŠČAH DAL NAM JASNO SLIKO.
NAČRTOV, DELA V PRIHODNJE JE OBILO,
A SKUPAJ ZMOREMO VELIKO.

HREPENIM PO DOBREM ZA VSE LJUDI,
VSESKOZI PRIZADEVAM SI ZA LEPŠI JUTRI.
A VČASIH TUDI SE ZGODI,
LAHKO DA KAJ MI SPODLETI.
A S SKUPNIMI MOČMI USPEŠNEJŠI BO VSAK
NOV DAN.

predvidevanj smo letos v naši občini imeli veliko število kandidatov, saj so se nekatere politične stranke in ena lista neformalno dogovorile, da bodo poizkusile vsaka s svojim kandidatom, da bi tako meni pobrali kar največ glasov. Na njihovo žalost in mojo srečo se jim tako predvolilno kupčkanje očitno ni izšlo, zato je bilo po volitvah na njihovi strani tako veliko razočaranje. V ta namen so namreč vložili ogromno časa, truda in finančnih sredstev, ki bi jih lahko veliko bolj koristno porabili za razne potrebe naših občanov.

In v čem vidim skrivnost moje letošnje izvolitve? V moji nevsiljivi, pozitivno naravnani kampanji, saj nisem na nobeni predstavitvi, kot tudi v medsebojnih pogovorih, žalil ali obrekoval svojih protikandidatov. Volivce sem seznanjal z vsem, za kar se bom zavzemal in kar bom poskušal izpeljati v primeru ponovne izvolitve. In drugič, menim, da so občani znali med županskimi kandidati prepoznati tistega, ki ima potrebne izkušnje in mu lahko zaupajo vodenje občine tudi v prihodnje.

Ste pričakovali zmago z več kot 64 % številom glasov, ob predpostavki, da ste imeli kar štiri protikandidate in tako sestavo občinskega sveta?

V konkurenci toliko kandidatov, zmagati s takim procentom, ki je eden boljših dosežkov v državi, je izreden rezultat, ki ga nisem pričakoval. Pričakoval sem sicer zmago, vendar ne s tako visokim procentom. To si razlagam tudi kot zahvalo za dosedanje delo in vsekakor mi ta rezultat predstavlja veliko obveznost do občanov za naprej.

Sam sproti analiziram vse volitve v občini. Analiziram tudi razne druge zadeve in dogajanja, zato lahko rečem, da imam kar dober občutek za »politiko«. Če se malo pohvalim, sem pravilno napovedoval enajst svetniških mest, torej zmotil sem se samo pri enem! Pri komu, pa naj ostane skrivnost.

Imate pa nove »sodelavce« v Občinskem svetu. Prva seja je za vami. Kakšni so vaši občutki, bodo dobri sodelavci?

Res je, prva, konstitutivna seja občinskega sveta je za nami. Občinski svet je kar precej drugačen od prejšnjega, saj so samo trije svetniki ponovili mandat in po novem so v svetu kar štiri ženske predstavnice. Vesel sem, da so v svetu v tolikšnem številu prisotne tudi ženske, ki marsikdaj delujejo bolj povezovalno, pa tudi bolj racionalno, kot moški. Kljub vsemu ne pričakujem drugačnega načina sodelovanja, kot smo ga imeli v prejšnjih mandatih. Sam bom na občinskem svetu poskušal dobiti kar največje soglasje občinskih svetnikov, saj sem prepričan, da bom na občinski svet prišel z dobrimi predlogi. Za svoje predloge bom svetnike poskušal prepričati z argumenti. Vsekakor pa se ne bom pustil izsiljevati in ne bom dopustil še nadaljnega žaljenja tistim, ki so na volitvah komaj dobili zadostno večino za vstop v občinski svet in ki so v meni videli vse najslabše. V več kot 64 % zaupanju občanov in občanov vidim dovolj veliko podporo, da bom nadaljeval z načinom dela, ki sem ga ustvarjal osem let. Če pa kdo od svetnikov ne bo želel konstruktivno sodelovati z menoj, je to njegov problem in se s tem ne bom obremenjeval.

Kar nekaj sosednjih občin ima nove župane. Ste se že srečali z njimi in morebiti govorili o medsebojnem sodelovanju?

Z nekaterimi sem se že sestal in trudili se bomo, da bomo z medsebojnem

sodelovanjem za naše kraje naredili čim več dobrega.

Veliko je še vedno poslovnega sodelovanja z Ljubljano in njeno mestno občino. Kako komentirate zmago Zorana Jankoviča, ki je sedaj novi ljubljanski župan? Menite, da bo njegova izvolitev vplivala tudi na našo občino?

Naša občina je z Ljubljansko povezana samo še preko Holdinga Ljubljana in preko tega z nekaterimi javnimi podjetji (VO-KA, Snaga, LPP) in nekaj časa samo še z Zdravstvenim domom Ljubljana. Ne glede na to, bomo še vedno morali sodelovati z Ljubljano in seveda z njihovim novim županom Zoranom Jankovičem. V Ljubljani sem pričakoval drugi krog, v katerega naj bi se uvrstila Zoran Jankovič in dr. France Arhar. Po mojem je na zmago Zorana Jankoviča v prvem krogu vplivalo dejstvo, da so tudi v Ljubljani nekateri tik pred volitvami poskušali Jankoviča preveč diskreditirati, kar pa pri volivcih običajno doseže obraten učinek. Ocenjujem pa, da je še večji uspeh to, da je njegova lista dobila celo absolutno večino v mestnem svetu, kar Jankoviču omogoča lagodno vladanje. Vsekakor bo njegova izvolitev vplivala tudi na našo občino, pozitivno ali negativno, pa bomo videli v prihodnjih mesecih.

Pogled nazaj. Na katere dosežke ste najbolj ponosni?

Ponosen sem na vsak uspešno izpeljan projekt, ki smo ga predvideli skupaj z občinskimi svetniki in s katerim smo dvignili kakovost življenja v občini. Za naše največje dosežke v prejšnjem mandatu ocenjujem: nov vrtec, glasbena šola, obnova nekaterih občinskih objektov (zdravstvena postaja, Levstikov dom, Trubarjeva domačija, Dom veteranov, osnovna šola ...), na področju komunalnih dejavnosti pa izgradnjo vodovodne vrtine v Rutah, zagon vrtine v Podstrmecu, obnovo veliko vodovodnih sistemov, asfaltiranja veliko kilometrov cest, izgradnjo pločnikov in končno ureditev nekaterih vaških središč in trga v Velikih Laščah.

Biti župan pomeni, poleg poznavanja marsikaterega poklica in stroke, tudi delati z ljudmi in za ljudi. Se občani z leti spreminjajo glede svojih pričakovanj od župana?

Opažam, da so občani čedalje bolj zahtevni. Biti župan ni enostavno. Na županovih plečih se velikokrat lomijo

polena, župan je namreč zadnji, oziroma najvišji funkcionar v občini, na katerega se občani lahko še obrnejo v svojih težavah. Marsikdaj občani pridejo k županu reševati tudi svoje osebne probleme, in od župana pričakujejo, da bo rešil vse težave, na katere naletijo oziroma se srečajo v svojem življenju. Pa vedno ni tako. Marsikdaj te težave presežejo kompetence župana. Vendar če le lahko, z veseljem pomagam. Zato ocenjujem, da je poklic župana eden težjih in zelo utrujajoč. Vendar, če ga opravljaš z veseljem, ti tudi to ne predstavlja večjega problema.

Med drugim ste v svojem programu navajali, da boste nadaljevali z zastavljenimi projekti. Na kaj se moramo torej v bližnji prihodnosti pripraviti občani?

V decembru bom vsekakor pripravil občinski proračun za leto 2007 in načrt razvojnih programov 2007 do 2010, ki je obvezna priloga k proračunu. V te dokumente bom poskušal vnesti vse projekte za katere so posredno glasovali občani, ko so me izvolili za župana. To so vsekakor nova večnamenska športna dvorana, za katero imamo že pridobljeno gradbeno dovoljenje in bi jo lahko začeli graditi že v naslednjem letu. S potencialnim investitorjem bom nadaljeval pogovore za čimprejšnjo izgradnjo doma za starejše občane, z vsemi lastniki zemljišč bomo nadaljevali pogovore o odkupu njihovih zemljišč, ki smo jih v prejšnjem mandatu predvideli za izgradnjo obrtne cone. Pripravili bomo končne načrte za ureditev športno rekreacijskega parka na Rašici (za Trubarjevinu) in parka pod bloki v Velikih Laščah. Ponovili bomo razpis za izgradnjo pločnikov po Turjaku in od Rašice proti Malim Laščam ob državni cesti ... Dela na občini ne bo nikoli zmanjkalo.

Prihaja za večino najlepši mesec v letu, saj je v znamenju prijetnih družinskih praznikov. Kako jih preživite v vaši družini?

Poskušamo jih preživeti in doživeti skupaj. Večkrat obiščemo svoje starše in se družimo s prijatelji. Najbrž bomo za nekaj dni odšli tudi na skupen dopust.

Miklavžu ste tudi že pisali? Nam lahko zaupate kakšno skrito željo?

V današnjem času, ko imamo v glavnem vsega v izobilju, si želim samo zdravja. To želim vsem mojim bližnjim, kot tudi vsem našim občankam in občanom.

Pogovarjala se je Lidija Čop

NAJBOLJŠI TURISTIČNI SPOMINEK 2006

14. julija 2006 je bil v četrti številki Troble objavljen javni natečaj za izbiro najboljših turističnih spominkov v letu 2006. Odziv na natečaj je bil precej manjši kot smo pričakovali, vseeno pa smo prejeli kar nekaj zanimivih spominkov.

Prispele spominke je strokovna komisija ocenila in dodelila:

1. MESTO MALI GRAJSKI ŠKRATKI

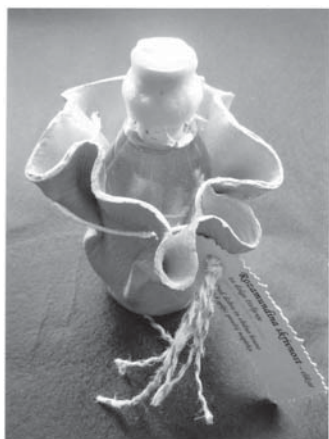
Ti mali grajski škratki prinesejo srečo vsakomur, ki jih kupi. Na gradu so marljivi skrivnostni pomagači. Narejeni so iz FIMO mase in položeni v pistacijino lupinico, kamor so se odpravili spat, ko se je grof najedel pistacij. Lahko se jih uporabi kot obesek na verižici ali pa kot preprost spominek. Zadaj imajo v lupino vžgano besedo Turjak.

Avtorica: Urška Grčar, Turjak 63, 1311 Turjak

2. MESTO: ROZAMUNDINA SKRIVNOST – ELIKSIR ZA DOLGO ŽIVLJENJE

Tudi Rozamunda je imela svojo majhno skrivnost, za katero nihče ne ve – eliksir za dolgo življenje. Elikvir je zvarjen iz vina, medu in različnih začimb, kot so na primer vinska rutica in ostale zeli. Steklenička je vstavljena v mošnjiček, izdelan iz DAS mase, kamor ga je skrila Rozamunda. Zapečaten je s čebeljim voskom. Rozamunda ga je pred vsako obilno grajsko pojedino skrivaj popila dve žlički in si popravila apetit.

Avtorici: Urška in Marta Grčar, Turjak 63, 1311 Turjak

3. MESTO: TRUBARJEVA DOMAČIJA

Vodno mlinsko kolo na Rašici simbolizira preteklost, enostavno domačo ustvarjalnost za preživetje in izkoriščanje obnovljive energije, ki je v človeškem smislu del večnosti. Podobno nam je Trubar dal oziroma uveljavil slovenski jezik, ki služi kot pogonska sila naše-mu narodu za preživetje in napredek.

Avtor: Marjan Alojz Sever, Vrečarjeva ulica 14, 1291 Škofljica

Spominek, ki je dosegel prvo mesto, bo Občina Velike Lašče vključila v kulturno-turistično ponudbo, vsi sodelujoči spominki pa bodo razstavljeni na razstavi v gradu Turjak od 24. novembra do 4. decembra 2006.

Barbara Pečnik, Občinska uprava

DO KDAJ PREDOLGE ČAKALNE VRSTE V ZDRAVSTVENI POSTAJI

V čakalnici splošne ambulante Zdravstvene postaje Velike Lašče je v zadnjem času slišati pogosto negodovanja pacientov. Pritožujejo se nad dolgimi čakalnimi vrstami, nad tem, da kar nekaj časa ni deloval laboratorij, da so z odhodom dr. Grmek – Štrukelj ostali brez svojega izbranega zdravnika. Slišati je tudi kritike, da bi občina tu morala odigrati svojo vlogo in občanom zagotoviti ustrezno zdravstveno varstvo vsaj v obsegu, kot so ga bili vajeni do sedaj.

Povedati moramo, da je bilo s strani Občine Velike Lašče vloženega ogromno truda v zvezi z reševanjem navedene problematike. Zdravstveni dom Ljubljana je petkrat ponavljal razpis za zdravnika splošne medicine v ZP Velike Lašče, na katerega pa žal ni bilo prijav. Pomanjkanje zdravnikov je namreč problem cele države, zlasti pa podeželja. Po iskanju vez in poznanstev, z osebno angažiranostjo župana Antona Zakrajška in naše zdravnice dr. Brede Krišto smo končno dobili kandidata in upamo, da bo problem nadomestnega zdravnika v Velikih Laščah kmalu ustrezno rešen.

Veronika Vasič, Občinska uprava

Občina Velike Lašče

vabi na 22. kulturni večer (5. sezona)

NA TRUBARJEVINI V ČAST DOMOVINI

ki bo v petek, 1. decembra 2006, ob 19. uri
na Trubarjevi domačiji na Rašici.

Gost večera bo pisatelj

TONE PERŠAK

Lepo vabljeni!

OBVESTILO

19. oktobra 2006 je pričel veljati **Zakon o obveznem izvodu publikacij** (Ur.l. RS, št. 69/06), ki po novem za pošiljanje obveznih izvodov publikacij zavezuje izdajatelje, založnike in distributerje in ne več tiskarje in razmnoževalce kot doslej stari Zakon o obveznem pošiljanju tiskov.

Predmet obveznega izvoda so naslednje vrste publikacij:

- tiski v vseh tiskarskih ali razmnoževalnih tehnikah: knjige, brošure, serijske publikacije, separati, muzikalije, kartografsko gradivo in **drobni tisk** (razglednice, letaki, plakati, vizitke, prospekti, namizni koledarji, katalogi, gledališki listi, vabila ipd.)
- **zvočni in slikovni zapisi** na raznih nosilcih (videokasete, digitalne plošče, magnetni trakovi, gramofonske plošče ipd.)
- **elektronske publikacije**, distribuirane na fizičnih nosilcih, in elektronske publikacije, dostopne na računalniških omrežjih ali svetovnem spletu

Zavezanci so dolžni nacionalni depozitarni organizaciji, t.j. Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani, posredovati kot osebni izvod po štiri izvode publikacij, v primeru, da je bila **publikacija izdana z javnimi sredstvi**, pa po **16 izvodov** (razen drobnega tiska po 4 izvode).

Občinska uprava

GOSPA MARIJA ANA JE PRAZNOVALA 100 LET

V Domu Marije Marte Kartias v Logatcu so v oktobru praznovali dva stoletna jubileja svojih oskrbovank.

Ena od njih je tudi naša najstarejša občanka Marija Ana Kury z Gradeža, ki je 12. oktobra 2006 dopolnila častitljivih 100 let. Ob prisotnosti županov – Janeza Nagodeta iz Logatca in Antona Zakrajška iz Velikih Lašč, televizijske ekipe, oskrbovancev doma in njihovega prijaznega osebja je bilo praznovanje dvakrat po sto let res prijetno.

Gospe Mariji Ani še enkrat iskreno čestitamo.

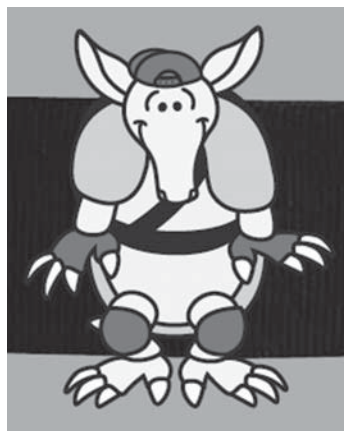
Čestitke za dobro oskrbo pa si zasluži tudi osebje doma Karitas v Logatcu.

Vernika Vasič, Občinska uprava

OBČINSKI SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU

SPOROČA

RED JE VEDNO PAS PRIPET!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu trenutno izvaja projekt EUCHIRES, ki nam je poznan po sloganu **Red je vedno pas pripet** in figurici **Pasavček**. Ob tem dogodku so izdali tudi brošuro Red je vedno pas pripet, v kateri je mnogo koristnih informacij in nasvetov. Priporočam, da si naslednje vrstice preberete vsi tisti, ki tako ali drugače vozite v svojem vozilu otroke.

Od leta 1970 je na naših cestah ugasnilo življenje 926 otrok, starih do 15 let, več kot 28.000 pa je bilo poškodovanih. V zadnjih sedmih letih se je bistveno zmanjšalo število žrtev med otroki do 15. leta starosti, večinoma pa so bili žrtve prometnih nesreč kot potniki v osebni avtomobilu. **Tega, da ne znamo ali nočemo zaščititi otroka v avtu, ko je naš sopotnik in je odvisen le od našega zgleda in ravnanja, preprosto ni mogoče razumeti.**

Verjetno se otrok najbolje počuti, če sedi v maminem naročju. A nekaj so dobri občutki in prijeten dotik, drugo pa so sile ob prometnih nesrečah.

Že pri trku vozila, ki vozi s hitrostjo 50 km/h, se naša naletna teža poveča več kot 25-krat. Mamica, ki ima 60 kg, tako ob trku, če nepripeta drži otroka na prvem sedežu, stisne otroka ob armaturo z naletno težo okoli ene tone in pol!!! Trk pri hitrosti 50 km/h je enak padcu 14 metrov v globino.

Pripnimo si raje varnostni pas in pripnimo v sedež tudi otroka. Za otroka varnostni sedež ni oklep, ki bi ga utesnjeval. Sedež mu omogoča boljši pogled iz vozila, saj je dovolj visok, da vidi skozi okno.

Otroci, ki so v ustreznem varnostnem sedežu pripeti z varnostnim pasom, so bistveno varnejši ob morebitnih nesrečah pa tudi ob ostrih zaviranjih, saj jih sedež še dodatno zaščiti. Z uporabo varnostnih sedežev bi bilo v prometnih nesrečah vsaj za polovico manj mrtvih otrok, veliko poškodovanih otrok, ki imajo trajne posledice, pa bi dobilo le nekaj modric in prask.

SKUPINE OTROŠKIH SEDEŽEV

Otroški varnostni sedeži so glede na otrokovo težo in starost razdeljeni v štiri skupine.

SKUPINA 0+

V to skupino spadajo sedeži za otroke do največ 13 kg telesne teže oziroma do 10 mesecev starosti.

SKUPINA I

Vanjo spadajo sedeži za otroke od 9 do 18 kg telesne teže oziroma sedeži za otroke, stare od 8 mesecev do približno 4 let.

SKUPINA II + III

Vanjo spadajo sedeži za otroke, težke med 15 in 36 kg oziroma stare od 3 do 12 let.

Edina dobra rešitev je namestitev otroškega varnostnega sedeža, ki mora biti v avto pritrjen čvrsto in natančno po navodilih izdelovalca; otrok mora biti v njem tudi pripet, pas pa ustrezno zategnjen, da otrokovo telo ob morebitnem trku ne zaniha preveč.

KAKO VOZIMO DOJENČKE?

Novejši otroški varnostni sedeži za dojenčke so označeni z oznako 0+. Sedež moramo postaviti v avto tako, da je dojenček s hrbtom obrnjen v smer vožnje. Le tako ob morebitnem trku s celim telesom pritisne ob naslon sedeža. Dojenček mora biti v sedežu pripet z varnostnim pasom otroškega sedeža tako, da se pasovi tesno prilagajajo otrokovemu telesu. Dojenček v otroškem sedežu je v avtu najbolj varen na zadnji klopi v avtomobilu, vendar le, če je sedež pritrjen s tritočkovnim varnostnim pasom. **Otroški varnostni sedež lahko namestite tudi na sovoznikov sedež, če otroka vozite sami, vendar le, če v avto ni vgrajen varnostni meh (air bag) ali če ga lahko s posebnim ključem začasno izključite.**

Strokovnjaki ne priporočajo univerzalnih otroških sedežev, ki ponujajo zaščito otrok od rojstva do starosti 4 let. Tak sedež, ki skuša zadostiti zahtevam za varno vožnjo dojenčkov in veliko večjih ter trikrat težjih otrok, običajno ne daje potrebne varnosti in udobja najmlajšim.

V primerjavi s ceno avtomobila in stroški za njegovo uporabo je otroški sedež bistveno cenejši. Otroci pa so naše največje bogastvo.

ALI SE LAHKO Z VARNOSTNIM PASOM PRIPENJAJO TUDI NOSEČNICE?

Tudi bodoče mamice naj med nosečnostjo uporabljajo varnostni pas, saj ne bo v ničemer škodil še nerojenemu otroku. **Pomembno pa je, da si pas pravilno namestijo tako, da spodnji del pasu poteka pod trebuhom, gornji pa prek ramena.** Ob morebitni nesreči pas ne bo poškodoval nerojenega

otroka, pač pa bo zadržal telo nosečnice, da ne bo udarilo ob volanski obroč ali ob armaturno ploščo. Tak udarec je veliko bolj nevaren kot pa pritisk, ki ga povzroči pas na telo nosečnice ob morebitni nesreči.

KOT VEDNO NAJBOLJ ZALEŽE VZOR

Za pripravljenost otrok, da se bodo vozili pravilno pripeti in nameščeni v otroškem sedežu, je pomembno najprej to, da so starši in drugi, s katerimi se otrok v avtomobilu vozi, prepričani o nujnosti uporabe sedeža in varnostnih pasov za otrokovo varnost. Tako otroci, ki se že od rojstva vedno vozijo pripeti v ustreznem otroškem sedežu, sploh ne čutijo potrebe, da bi se tej zahtevi upirali. Prav tako je pomembno, da smo pri tem dosledni ter da je otrok res pripet med vsako vožnjo. Sicer se nam lahko hitro zgodi, da se otrok začne pogajati, kdaj bi bil pripet in kdaj ne. Pomembno je tudi, da se o tem dogovorimo tudi z vsemi ostalimi odraslimi, s katerimi se otrok vozi v avtomobilu (npr. babice in dedki itd.). **Predvsem pa moramo biti s svojim ravnanjem zgled in se res vedno pripravimo z varnostnim pasom, ko sedemo v avto, ne glede na dolžino vožnje ali sedež, na katerem sedimo.**

IN KAJ PRAVI ZAKON?

Zakon o varnosti cestnega prometa v 102. členu v 14. točki določa: *Med vožnjo v dvoslednem motornem vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom mora biti otrok, mlajši od 12 let ali manjši od 150 cm, zavarovan z zadrževalnim sistemom, ki je primeren otrokovi telesni rasti in telesni masi. V osebнем avtomobilu, v katerem zaradi konstrukcijskih lastnosti avtomobila otroka ni mogoče zavarovati na tak način, sme sedeti tak otrok le na zadnjem sedežu. V 16. točki je določeno, da se z globo 30.000 tolarjev (124,60 Eur) kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.*

VEČ INFORMACIJ: www.spv-rs.si/EUCHIRES/
SREČNO.

Bojan Novak

BODI PREVIDEN

Premaknili smo urine kazalce, dnevi se krajšajo, pojavlja se megla. V mesecih, ki sledijo smo izpostavljeni gibanju v prometu ob zmanjšani vidljivosti. Zato vabim vse, da si preberete naslednja navodila, ki jih preko akcije BODI preVIDEN priporoča Svet za preventivo v cestnem prometu.

1. Vedno, če je mogoče, hodim po pločniku. Kjer pločnika ni, hodim po **LEVI** strani ceste. Tako lahko pravočasno opazim vozilo, ki mi prihaja nasproti, pa tudi voznik lahko opazi mene. Če me voznik slučajno spregleda, imam še vedno dovolj časa, da se umaknem.

2. Kresničke nikoli ne nosim okoli pasu, saj je avtomobilski žarometi ne bodo obsvetili. Zato jo obesim za pas ali žep, pri tem pa pazim, da kresnička lahko prosto niha.

3. V temi, mraku ali ob slabši vidljivosti (megla, močan dež, sneženje) vozniki pešce ob cesti le stežka opazijo. **Zato vedno poskrbim, da imam s seboj kresničko ali izdelke z odsevnimi površinami. Tako me vozniki opazijo veliko prej kot sicer.**

SREČNO.

Bojan Novak

SPRAVA JE TAKRAT, KO IMAJO LJUDJE PRAVICO MISLITI VSAK PO SVOJE

Gostja 21. večera Na Trubarjevini v čast domovini je bila filozofinja in publicistka Spomenka Hribar, verjetno najbolj znana po svoji ideji o spravi med Slovenci. Zaradi njenih stališč je niti politiki na desni niti politiki na levi strani nimajo preveč radi, kar mogoče pomeni, da je Spomenka Hribar na pravi poti.

V nastopu ste omenili pomen Primoža Trubarja za Slovence. Menite, da se Slovenci zavedamo njegove vloge in pomena?

Bi rekla, da ne. Predvsem Slovenci premalo cenimo to, kar je postavil kot moralni zakon: stati inu obstati. Bojim se, da tu nismo dovolj močni. Če vzamem samo današnjo politiko, recimo zunanjo politiko, ta politika ne stoji, velikokrat se plazi in na ta način bomo težko obstali.

Primož Trubar je stal in lahko rečemo, da smo zaradi njega Slovenci obstali. Takratna oblast ga je pregnala v tujino, on pa je še naprej delal za Slovence. Ali mislite, da smo danes bolj strpni do drugače mislečih?

Bolje je že kot takrat, tudi bolje kot v prejšnjem režimu. Saj veste, da so bili tako imenovani disidenti preganjani po 133. členu. Vso zgodovino smo Slovenci preganjali svoje velike može in žene. Danes se to ne dogaja, na verbalni ravni pa se še vedno zmerjamo. Tudi mene zmerjajo.

Slovenci vas najbolj poznamo po želji po spravi. Se vam zdi, da je bila vaša ideja izigrana, ko je sprava postala politično vprašanje?

Sprava je tudi politično vprašanje. Ena od dimenzij sprave je politično vprašanje

in mi imamo sedaj politični sistem - demokracijo. Demokracija in sprava sta povezani. Kjer ni demokracije, tudi sprave ne more biti. Kjer pa ni sprave med ljudmi, tudi demokracija šepa. Kdor misli, da ima v zakupu absolutno resnico, pravi, da je demokracija to, kar on pravi. Demokracija je takrat, ko je za vse!

Glede same sprave moram reči takole: konec 19. stoletja je dr. Anton Mahnič vpeljal v slovensko politično zgodovino pojem ločitve duhov. Kdor ni absolutno in popolnoma podpiral politike, ki jo je takrat vodila Cerkev, je bil katoliški liberalalec ali liberalni katolik, in Mahnič je rekel, da je to vse eno in isto, da so božji sovražniki in te je treba sovražiti. To se je potem vleklo kar celo stoletje: najprej s cerkvene, potem pa s komunistične strani. Kot veste, smo imeli razredno sovraštvo, razredni boj.

Ko je nekega dne prišlo do ideje, da naj bi bilo konec tega sovraštva, je bilo to čisto presenečenje. Takratna partijska politika je bila zgrožena, da si nekdo upa zahtevati spravo. Sprašujete, če je bila moja ideja izigrana? Na nek način seveda ni šlo tako gladko, kot sem si želela. Ampak če ne bi bilo sprave, se mi ne bi bili sposobni osamosvojiti. Osamosvojitve smo lahko dosegli samo zato, ker smo držali skupaj, ker smo nekaj naredili skupaj. Tudi Slovenci po svetu so pomagali. Če bi se še naprej delili in sovražili, tega ne bi zmogli.

Pa vendar se mi zdi, da danes nekateri spravo razumejo kot obračun s partizani: zaradi dogodkov po II. svetovni vojni negirajo tudi vse tisto, kar se je zgodilo med njo.

To je to. Temeljni nesporazum ob ideji sprave obstaja že ves čas. Nekateri hočejo spravo razumeti kot popolno nirvano, kot da se moramo vsi o vsem strinjati. Vsi moramo o isti stvari misliti enako. To pa je spravi ravno nasprotno: sprava je takrat, ko imajo ljudje pravico misliti vsak po svoje, hkrati pa dopuščajo tudi drugim, da mislijo po svoje, in se poskušajo tolerantno vesti tudi do tistih, s katerimi se ne strinjajo. To je sprava, ne pa, da vsi mislimo enako. Bodisi o komunizmu bodisi o domobrancih in izdajstvu. Nasprotno. Izkušnje so različne, ideologije, ki jim sledijo ljudje, so različne, sprava pa je soobstoj vsega tega v sožitju.

Pravite, da moramo biti ljudje prijaznejši do sebe in drugih. Se vam zdi, da smo Slovenci zelo neprijazni do sebe?

Mogoče je to »prekletstvo« majhnega naroda, ki mora vse svoje sile uporabiti za to, da bo obstal. Ne trpi in ne sme trpeti nobenih odstopanj, čim bolj bi morali biti vsi enotni. To je ta težnja. Ampak v bistvu je kontraproduktivna. Mi nismo prijazni niti do sebe niti drug do drugega. Ali vsaj veliko premalo. Še posebej po osamosvojitvi, ko je svoboda, ko smo sami svoji, zdaj začenjajo prihajati računi. Kar naprej izstavlja račune pa ne bo dobro.

V času osamosvajanja smo vas politično videli na desnici, potem vas desnica ni več marala, tudi levica vas ne jemlje za svojo, torej ste na pravi poti ...

(Smeh). Recimo, da bi lahko tako rekli. Je pa to naporno. Res je, začela sem na desnici. Takrat so pač rekli: vse kar ni bilo partijsko, je desnica, meščanska desnica. Smo bili desnica, zakaj pa ne! Potem pa se je začelo (že v času osamosvajanja in po osamosvojitvi) s sovraštvom do komunistov, do partizanov, začelo se je zanikati narodnoosvobodilno vojno, narodnoosvobodilni boj. Tega pa jaz ne dovolim! Ko rečem, da ne dovolim, se sliši domišljavo. Ampak tudi tega, da bi se še naprej zakrival zločin povojnih likvidacij, nisem dovolila. Takrat sem javno izrekla, da je to zločin. V tem smislu ne dovolim. Kadarkoli slišim o poniževanju partizanov, zaničevanju NOB, se oglasim, če le morem. NOB je obstajal, bil je težak, bil je in je še vedno naš ponos, nismo dobili le

Primorske, ampak tudi možnost za osamosvojitve. Brez NOB tudi osamosvojitve ne bi bilo. In to moramo spoštovati, to moramo ceniti. Kakor moramo ceniti, da smo se, ko je bil čas za to, osamosvojili od komunistične ideologije in od komunističnega sistema. In to na miren način, s svinčnikom na volitvah.

Pa vendar danes veterani vojne za Slovenijo zelo poudarjajo vojaški vidik osamosvojitve.

Jaz nimam nič proti tistim veteranom, ki so tvegali svoja življenja. Vojaški vidik osamosvajanja je nedvomno bil in ga je potrebno spoštovati. Ampak takšno poudarjanje vojaškega vidika osamosvajanja, to je manipulacija. To je manipulacija, ki zanika tisto, kar je bilo res vredno, in tiste, ki so zares tvegali. Lahko bi bilo še huje, lahko bi bila tukaj podrtija in ne cvetoča dežela. Naši glavni, veliki osamosvojitelji pozabljajo, da smo imeli veliko srečo in da bi morali biti zanj hvalježni. Ne smemo pripisati vseh zaslug sebi, čeprav smo bili zelo pametni in zelo taktični, z Janšem na čelu. Ampak če čisto preprosto ne bi imeli sreče, da se je tako izteklo, bodisi v mednarodnem vidiku ali glede na neko iracionalno milost, ne bi prišli skozi, tako kot smo.

Glejte, če bi se drugače izšlo, bi bili Janša, Pučnik, moj Hribar, moja malenkost in mnogo drugih danes od tega istega ljudstva preklinjani kot izdajalci, ki smo popeljali slovenski narod v katastrofo. In še res bi bilo. Imeli smo srečo in zanj moramo biti hvalježni!

Samostojnost uživamo že šestnajsto leto. Zdi se, da bi nam bilo lahko še lepše, če bi spravo razumeli po vaše.

Bojim se marsičesa. Nisem zadovoljna s situacijo, kakršna je, čeprav je naša dežela cvetoča kot še nikoli. Vendar veliko ljudi zelo težko živi in mislim, da to ni potrebno. Ne bi se smelo dogajati to, kar se dogaja: rušimo zdravstvo, rušimo šolstvo, klečeplazimo pred Evropo in pred Hrvati ... Za božjo voljo, le zakaj? Zakaj ne poslušajo Primoža Trubarja? Stati inu obstati. To je temeljni zakon, ki ga moramo spoštovati in se po njem ravhati.

Gospa Spomenka Hribar, najlepša hvala za pogovor.

Pogovarjal se je Jože Starič

20 LET TRUBARJEVE DOMAČIJE

Praznovanje 20-letnice Trubarjeve domačije se je pričelo v petek, 6. oktobra, z odprtjem 24. tradicionalne razstave Trubarjevi kraji, ki jo je tudi tokrat pripravilo Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar – podružnica Rašica. Še isti večer so gostje v spominski sobi prisluhnili dr. Spomenki Hribar, prvi gostji kulturnih večerov Na Trubarjevini v čast domovini, ki jih Občina Velike Lašče pripravlja v sodelovanju s Tonetom Kuntnerjem. V kulturnem programu so sodelovali učenci Glasbene šole Ribnica.

V sobotnem dopoldnevu so pod skupnim naslovom Na Trubarjevini je živahno domačijo zasedli velikolaški šolarji. V različnih delavnicah so pod vodstvom svojih učiteljev izdelovali izdelke, brali sestavke o življenju in delu Primoža Trubarja, literarno, likovno, kaligrafsko in še kako drugače ustvarjali in popestrili praznično dogajanje. Pod vodstvom animatorke Ane Porenta (ZRU) so otroci lahko vstopili in ustvarjali v Hiši Abecednici. Obiskovalci so na stojnici lokalnih društev in organizacij (Društvo podeželskih žena Velike Lašče, ZRU, zavod Parnas, Turistično društvo Rašica) so lahko pokramljali in spoznavali dejavnosti v velikolaškem okolju. Mladi igralci gledališke skupine Gledeja so pokazali, da je dvorišče na domačiji primerno tudi za ulično gledališče. Celotno dogajanje je ves dan sproščeno potekalo pod budno taktirko Barbare Pečnik z Občine Velike Lašče. Člani Turistično športnega društva Rašica so obiskovalce popoldne popeljali na ogled svoje vasi in predstavili dejavnosti, ki v njej potekajo, v spominski sobi pa je vodnik Andrej Perhaj spregovoril o Primožu Trubarju in nato zainteresiranim razkazal celotno Trubarjevo domačijo. V galeriji Skedenj je zavod Parnas predstavil **zbornik 20 let Trubarjeve domačije**, ki vsebuje literarni pogled vodnika Andreja Perhaja (pod naslovom *Od dekleta v rdeči jopici do Drnovška in Mesiča*), poleg pa so nizani podatki in fotografije iz arhiva Trubarjeve domačije, ki jih je zbrala zgodovinarica Barbara Pečnik. Zbornik je uredila Metka Starič, sofinanciralo pa Ministrstvo za kulturo in podjetje Ing invest d.o.o. (Možno ga je še naročiti po telefonu 041 833 456 ali e-mailu: info@zavod-parnas.org). V Trubarjevi čitalnici je potekala video projekcija dogajanj z odprtja domačije v letu 1986, ki jo je

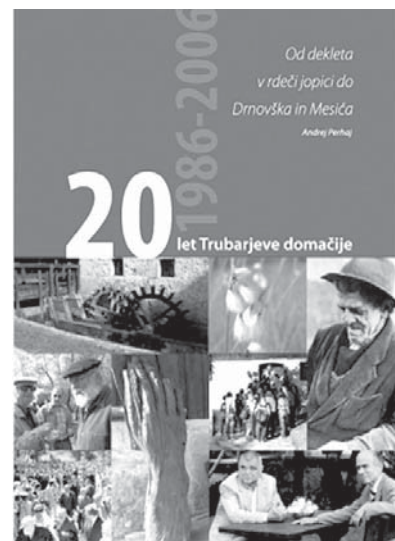
pripravil KUD Primož Trubar, na ogled pa je bil tudi arhiv Trubarjeve domačije.

Osrednja slovesnost ob 20-letnici se je pričela ob 17. uri. Po pozdravnem govoru župana Antona Zakrajška je Bogomir Samsa, predsednik Trubarjevega odbora, spregovoril o Trubarjevini pred 20 leti, slavnostni govornik pa je bil državni sekretar Aleksander Zorn. V kulturnem programu so v režiji Andreja Perhaja sodelovali Moški pevski zbor KUD Primož Trubar Velike Lašče pod vodstvom Jožeta Gačnika, Oktet Gallus, Slavica Marinkovič na harmoniki, Jana Merjasec, Mirko Modic, Anže Starič in Matjaž Gruden.

Prireditev je bila prisrčna in je uspela povezati najrazličnejše ustvarjalce, ki tako ali drugače soustvarjamo na Trubarjevi domačiji. A še zdaleč ni spominjala na evforično praznovanje v času, ko so domačijo odprli. Kam je izginila zagnanost iz leta 1986, ko so se sredstva za obnovo Trubarjeve domačije zbirala na nivoju celotne Slovenije, s pomočjo mnogih kulturnih ustvarjalcev? Kot da bi vsi skupaj pozabili na dejstvo, da je Trubar oče slovenskega naroda in tudi eden najpomembnejših temeljev mlade slovenske države. Tudi medijska (ne)odmevnost na 20-letnico Trubarjeve domačije nas na nek način opozarja, da Trubarjeva domačija nima mesta, ki so ji ga namenili njeni kreatorji. V pričakovanju 500-letnice Trubarjevega rojstva nas čaka trdo delo, če si seveda želimo, da Trubarjevina preraste občinske okvire in dobi mesto ne le v slovenskem, ampak tudi v evropskem prostoru.

Metka Starič

Foto: Metka in Jože Starič, Milena Vintar

Pozdrav velikolaškega župana Antona Zakrajška ob 20-letnici Trubarjeve domačije

Ko se nahajamo tukaj, bi se morali večkrat spomniti pomena tega kraja, pomembnega tako za občino Velike Lašče kot za celotno državo Slovenijo. Kmalu bo namreč minilo pol tisočletja, ko se je tukaj rodil Primož Trubar, mož ki je v nam razumljivem jeziku napisal prvo slovensko knjigo. Ponosni smo na to. Prav pisana beseda je tista, ki da narodu identiteto, ki je še kako pomembna za njegov obstoj.

Ko danes praznujemo 20-letnico Trubarjeve domačije, bi želel pozdraviti Aleksandra Zorna, državnega sekretarja pri predsedniku vlade, vse prisotne iz organizacijskega odbora izpred 20 let, vse, ki ste v teh letih skrbeli in delovali na tej domačiji in vse ostale.

Prav zaradi velikega pomena za nas, Trubarjevo domačijo ves čas obnavljamo, večinoma iz lastnih proračunskih sredstev, deloma pa tudi iz sredstev Ministrstva za kulturo, za kar se jim ob tej priložnosti zahvaljujem.

Prepričan sem, da bomo z nadaljevanjem programa dela na Trubarjevi domačiji, ki smo si ga začrtali, poskrbeli za to, da ne bo Slovenca, ki ne bi vedel za Rašico in Trubarjevo domačijo kot zibelko slovenske knjige. Upam, da bomo pri tem našli podporo pri naših medijih in vseh, ki jim slovenska beseda in slovenska knjiga predstavljata neprecenljivo vrednoto.

Naj končam z željo, da bi današnji dan preživeli čim lepše, domov odšli duhovno bogatejši in z lepimi spomini, ter bi se tudi v bodoče radi vračali na Trubarjevino in se udeleževali kulturnih večerov, likovnih zastav in drugih prireditev, ki jih razna društva, posamezniki in občina Velike Lašče organiziramo na Rašici.

Nagovor državnega sekretarja Aleksandra Zorna na proslavi ob 20-letnici Trubarjeve domačije

SPOŠTOVANI GOSTITELJI, SPOŠTOVANI GOSTJE, SPOŠTOVANI VSII

Z velikim veseljem se udeležujem tega slavlja, kajti Primož Trubar je nesporno eden izmed temeljev slovenskega naroda. Še več, brez njega bi si težko predstavljali tudi slovensko državo. Zgodilo pa se je, da bi v pisani in razvejani zgodovini krščanstva lahko ostal ena izmed epizod teologije, eden izmed sporov, če ne bi posegel po tistem, kar je za nas Slovence bistveno in se tukaj še ni zgodilo. Združil je svojo vero in svojo versko dejavnost s kulturo. Naredil je iz tega enoto, ki nas je utemeljila in ki ne more biti nikoli več presežena.

Pri tem pa je pomembno še nekaj drugega. Vse to se je zgodilo s knjigo. Knjiga pa ni kar tako. Poznamo namreč vsaj tri vere na svetu, ki so verstva knjige: judovstvo, muslimanstvo in krščanstvo. Sveto pismo je knjiga. In to je osnova vere, ki je več kot vera, ker je tudi civilizacija. Ne moremo si predstavljati življenja drugače,

kakor tako, da prehaja iz te knjige. Tu ni nič preprosto verskega, kakor si danes to predstavljamo, pač pa je v najširšem smislu tudi globoko kulturnega in civilizacijskega. In predstavljamo si v tistih časih govoreče Slovence, ki so bili večinoma vezani na tlačanski kmečki narod, in nekaj redkih izobražencev, ki so tako rekoč še ljudstvo, ne narod, kajti nimajo še pisanega jezika. Kaj se zgodi, če temu ljudstvu daš knjigo in pisani jezik? Tako začetno se to zgodi, da moraš dati zraven še abecednik. Zgodi se, da se začne ljudstvo počasi osmišljati, se samo sebe zavedati, in postajati narod. Kasneje se lahko združi v nacijo in državo.

Pa vendar simbolno se je to začelo s knjigo. Kakor je vera lahko vera knjige, je tudi slovenstvo prišlo iz knjige. To je dvakratna utemeljitev. Enkrat po tistem, kar je sveto pismo, ki smo ga dobili s Trubarjem in njegovimi učenci, in drugič po tem, da smo dobili knjižni jezik in svojo prvo knjigo, ki je naš temelj. V tem smislu je danes komaj razumljivo, kako pomembno je tisto, kar je storil Trubar.

Ker pa je hkrati v Evropi po iznajdbi tiska nastala t. i. Gutenbergova galaksija, se pravi galaksija ali recimo ogromna civilizacija, od katere naprej se štejejo narodi in države, od takrat nas je Trubar postavil tudi v to Gutenbergovo galaksijo, postavil nas je na zemljevid Evrope. Šele z njegovimi knjigami in z njegovim delom smo postali del tega sveta tudi mi. Sicer bi se lahko razgubili kot ljudstvo s številnimi dialekti, kot nekakšno ljudstvo z mnogimi jeziki, mnogimi mešanici. Tako pa imamo danes svojo državo. Tudi Trubar je eden izmed njenih temeljev, če ni prav on praoče vsega, kar se je zgodilo.

Bili pa bi seveda krivični, če bi rekli, da je pripeljal v te kraje tudi kulturo samo. Kultura in vera sta tukaj že bili, krščanstvo je že bilo, katolištvo je tukaj že bilo. Knjige pa vendarle še ni bilo. In če smo natančni, tudi Trubarja ne bi bilo, če bi ne bilo katolištva. Zato kljub temu, da je bilo 30 let, 300 let zagate z njegovim spominom, pa vendar tudi katolištvo nikoli ni moglo mimo Trubarja in nikoli ne bo moglo. Trubar je več kot vse to in je za nas izrednega pomena

Morda je pomembno še nekaj. Bil je izgnanec. Kakor da bi se uresničilo tisto svetopisemsko reklo, da nihče ni prerok na lastnem dvorišču. Moral je ven, da se je vsaj po 480-ih letih, kajti danes je 20-letnica, vrnil tako zelo, da brez njega sploh ne moremo razumeti tega prostora in te institucije, ki je iz njega nastala. Slovenci smo očitno tak narod, da svoje izgnance vračamo zelo pozno pa tudi zelo temeljito. Tukaj ne morem mimo tega, da bi se ne spomnil in primerjal Trubarja tudi z Jožetom Pučnikom. Tudi on je bil izgnanec in tudi on nam je prinesel nekakšno civilizacijo demokracije nazaj in kakor da bi Trubar postavil arhetip tega dela, se je uresničeval do današnjih dni.

Trubar je končno na mestu, ki mu gre. In tisti, ki ste ohranjali to domačijo, ste ohranjali enega izmed krajev, kjer je doma slovenska država. Ne pozabimo tudi, da je slovenski jezik pravzaprav izšel iz teh krajev. Šele kasneje, s Prešernom, je postala osnova gorenjščina, sicer pa je slovenski knjižni jezik izšel iz te dolenjščine tukaj, mešane z nekoliko ljubljansčine, pa vendarle, to je Trubarjeva iznajdba. In posledično je iznajdba vse, kar je danes, tudi mi, to kar govorimo, tako kot se pogovarjamo, tako kot se razumemo, tako kot pišemo, vse to je povzročil Trubar. Hvala mu in hvala vsem vam, ki ste njegovo domačijo ohranjali.

Nagovor**Bogomirja Samse,***nekdanjega predsednika
Trubarjevega odbora*

Pred dvajsetimi leti, ko sem na tem prostoru nagovoril množico ljudi, sem jih pozdravil: 'Spoštovani častilci Trubarjevega spomina! V imenu domačinov Trubarjevih krajev in v imenu Odbora za počastitev 400-letnice smrti Primoža Trubarja pozdravljam vse ljubitelje pisca prve slovenske knjige, utemeljitelja slovenske kulture, očeta slovenstva.

Pozdravljeni vsi, saj z vašo prisotnostjo popravljate zgodovinsko krivico možu, ki je vse življenje posvetil svojemu ljudstvu. Pozdravljeni vsi tisti, ki ste v želji, da bi končno na Primoža Trubarja ostal trajen spomin, prispevali, da Trubarjeva domačija oživi kot pomemben kulturni spomenik. Tudi ta spomenik nam govori, da je Primož Trubar po 400 letih oživel med nami v vsej svoji veličini.'

Naj ta pozdrav velja tudi danes zbranim!

Da smo bili in smo tukaj danes, so se morale uresničiti sanjske želje: ustvariti trajen in spoštljiv spomin na našega slavnega rojaka.

Pred več kot dvajsetimi leti je bila današnja Trubarjeva domačija zasebna posest Polakovega Jožeta. Ker ni imel naslednika, mlinarja ali žagarja, se je pojavila možnost odkupa. France Rigler, trmasti ustvarjalec različnih želja in neslutnih uresničenj, je po Janku Žužku za to pravočasno izvedel in njegovi naravi primerno s takratnim posestnikom Francetom Kastelicem sklenil kupčijo, da je Temkov mlin prešel v narodno last. Pogodbo je sklenil Sklad za urejanje stavbnih zemljišč takratne Občine Ljubljana Vič - Rudnik

Nakup Temkove domačije je bil temelj za obnovo in vzpostavitev domačije kot spominski kraj Trubarju in začele so se priprave na gradnjo.

Hkrati so se snovale zamisli znamenite počastitve Trubarjevega imena; pobuda se je porajala med nami - krajani. Ustanovili smo krajevni Trubarjev odbor za počastitev 400-letnice Trubarjeve smrti, ki je iskal navezave s takratno občino in republiko. Krajevna zamisel je dobila vseslovensko in končno državno potrditev. Potem smo domačini in strokovnjaki različnih strok združili svoje umske ter fizične moči in nastajala je domačija našega »Nigdirdoma«. Od zunaj naravna

kot v Trubarjevih časih, notranjost svečana, nekonvencionalna, umirjena in hkrati razgibana, podobna njenemu lastniku.

Za zunanjo identičnost stavb z našo naravno in kulturno dediščino je bila potrebna posebna previdnost in natančnost ter seveda dovolj denarnih in drugih sredstev. Bremena smo razdelili gospodarstvom po proizvodnih interesih: žago Gozdnemu gospodarstvu Kočevje s podružnico v Velikih Laščah, mlin podjetju Žito, kozolec in Stritarjevo kaščo Kmetijski zadrugi iz Velikih Lašč. Glavni poslopij smo obnavljali s skupnimi močmi. Z republiškim odborom smo ustanovili Trubarjev sklad, ki je bil bolj poznan kot Trubarjev dinar. Namen tega sklada je bil poleg zbiranja potrebnih sredstev tudi osveščanje ljudi o zgodovinskem pomenu Trubarja za Slovence. Uspeh je bil vsestranski in čudovit. Časopisi Delo, Dnevnik, Večer so redno objavljali oglase in sezname prispevkov številnih darovalcev. Med temi je bilo več različnih organizacij in mnogo posameznikov. Nekateri so kar nekaj časa redno prispevali od svojih osebnih dohodkov. Med temi sta bila Andrijan Lah in Zora Rape. Mnogi so v Trubarjev sklad odstopili celotne avtorske honorarje.

Zbiranje sredstev, zlasti pa Sklad Trubarjevega dinarja, je združevalo vse Slovence doma v Sloveniji, zamejske Slovence na Tržaškem in Koroškem ter izseljence v Avstraliji. Pri zamejskih in izseljenskih Slovencih so organizirali zbiranje po svojih združenjih zlasti: Boris Pangerc, Rudi Pavšič na Tržaškem, Marjan Šturm na Koroškem in Jože Žohar v Avstraliji. Zbrana devizna sredstva smo porabili za nakup avdio-video tehnike, ki se je takrat dobila v tujini za devize.

Med darovalci so mnoga podjetja, ki so prispevala material za gradnjo in ureditev ali opravila razna dela, zlasti urejanje okolice, melioracijska in razna inštalacijska dela.

Kljub temu je bilo potrebno zbrati še preko 60 milijonov takratnih dinarjev. Polovico tega je bilo zbranega s Trubarjevim dinarjem. Drugo polovico sta prispevali Ljubljanska kulturna skupnost in Kulturna skupnost Slovenije. Prvi prispevek pa je bil od Evangeličanske cerkve, in sicer 25.000 nemških mark, kar se je porabilo za vitraže.

52 slovenskih likovnih umetnikov je pod vodstvom zbiralne akcije Jožeta Centa podarilo 54 umetniških del, ki so šla v avkcijsko prodajo. Drago Tršar pa je podaril kip Primoža Trubarja.

Istočasno, ko smo v letih od 1982 do 1986 ustvarjali Trubarjevo domačijo in

JOŽE CENTA IN JANEZ GRUDEN**JOŽE OSTERMAN IN MIRO SAMSA****ŠE ZADNJE PRIPRAVE ...****OB PREDSTAVITVI ZBORNKA 20 LET
TRUBARJEVE DOMAČIJE****PREDSTAVNIKI SPD PRIMOŽ TRUBAR**

pripravljali prireditve, smo pripravljali tudi počastitev 150-letnice rojstva Josipa Sritarja ter uredili spominske sobe v Levstikovem domu, namenjene spominu na Levstika, Sritarja in Trubarja.

Za izvedbo vsega tega je bilo potrebno mnogo organizacijskih sposobnosti in pripravljenosti. Za to so se zavzeli vsi člani tukajšnjega in republiškega odbora ter sekretariata za počastitev 400-letnice Trubarjeve smrti, še posebej pa predsednik odbora dr. Anton Vratuša, podpredsednik Sergej Vošnjak in čudoviti organizator, ki je bil tako rekoč duša vsega, Jože Osterman. Franc Dimec, takratni vodja Ljubljanske kulturne skupnosti, nas je reševal velikih finančnih stisk. Janko Moder je trdno povezoval nemške in slovenske prijatelje Primoža Trubarja. Janez Bogataj je svetoval o primernem opremljanju mlina in žage.

Jože Javoršek, izjemen stilist, mojster besede, svetovljan, a vedno vračajoč se v svoje Lašče, v kotiček lepote, v trdnjavo njegove zavesti, in Janez Debeljak, znan po preproščini, sicer pa široko izobražen in razgledan, ter Janez Gruden, ki mu je bila knjiga poslastica že od mladih dni in je vse v povezavi z njo udejanjal v Laščah že vrsto let, Marija Perhaj, ki je z umirjenimi, dobro premišljenimi nasveti podžigala Javorškove ideje, so v več takrat natisnjenih publikacijah sporočali o našem zgodovinskem kraju in iz le-tega izhajajočih velikanov ter osmislili različne dejavnosti, ki so bile vredne moža, kateremu so bile namenjene.

Janez Gruden pa je bil kot dolgoletni vodja Kulturno umetniškega društva Primož Trubar tudi pomemben in uspešen organizator in izvajalec kulturnih prireditev, osebno pa je postoril karkoli in kjerkoli je bilo potrebno.

Helena Grebenc Gruden je prispevala vrsto oblikovnih rešitev.

Mirko Modic je bil vedno prisoten na sejah odbora in s svojo zadržano previdnostjo ustvarjal posebno resno vzdušje, kar je dajalo trdnost vsem skupnim odločitvam. V dramskem delu pa je ustvaril pravi lik Trubarja.

Jože Centa je ustvarjal likovna dela samostojno in v okviru slikarskih srečanj ter organiziral zbiranje umetniških likovnih del za Trubarjev prispevek.

Tone Klinc, zelo natančen načrtovalec in vodja zunanjih ureditev stavb in okolja, je ohranil avtentičnost stavb in urejeno kmečko dvorišče z žagarsko in mlinarsko dejavnostjo, z nasipi pa odpravil večkratne poplave; nastalo je privlačno okolje s posebnim otokom.

Tone Žagar je postoril vse tisto, kar zahteva strokovno fizično silo in bil skrben in natančen vzdrževalec javnih kulturnih površin.

Arhitekt **Marjan Loboda** in **Jaro Dolar** sta domiselno oblikovala notranjost spominske sobe, Veljko Toman pa je umetniško zamisel prenesel na stene na način, da po dvajsetih letih še vedno ohranja vso popolnost. Tomaž Perko je ustvaril portrete Trubarjevih sodobnikov, Stojan Višnar pa je le-te vgradil v stekla oken kot vitraže. Peter Štaut je mojstrsko izdelal spominske eksponate - nadomestke Trubarjevih tiskanih del, Drago Tršar Primoža Trubarja, ki nas sprejema na pročelju hiše in gosti v glavnem poslopju.

Stane Jarm je s svojim umetniškim delom pokazal na spominsko hišo. Mnogi likovniki, ki jih je uvedel naš domačin Jože Centa in jih vsakič sprejme ter predstavi neumorna Helena Grebenc Gruden, pa vsakoletno ustvarjajo posebno umetniško in razpoložensko vzdušje s svojimi deli pod imenom Trubarjevi kraji.

Za prireditve v dnevih Trubarjevih slavnosti je skrbelo Kulturno umetniško društvo Primož Trubar in za kulturno doživljanje poleg drugih kulturnih dogodkov uprizorilo odmevno Javorškovo dramsko delo Življenje in smrt Primoža Trubarja, v kateri so sodelovali člani dramske sekcije in pevskega zbora pod režijo Bojana Kaplje.

Franc Gačnik je uglasbil pevsko spremljavo, Jože Gačnik pa je vodil pevski zbor, ki je izvedel mnogo Trubarjevih pesmi. Danes mu je uspelo ponovno zbrati svoje pevske kolege in nam predstaviti njihovo oživljeno glasbeno sporočilo iz Trubarjevih dni.

Mnoge rešitve so pomagali izvesti takratni svet krajevne skupnosti in druge družbene organizacije.

Je pa še mnogo udeležencev raznih dejavnosti, vendar je vse težko navesti. So pa vsi darovalci navedeni v spominski knjigi.

Mnogi sooblikovalci Trubarjeve domačije niso več med nami: Jože Javoršek, Jaro Dolar, Sergej Vošnjak, Josip Vidmar, škof dr. Vekoslav Grmič, Jože Koruza, Jože Smole, Franc Dimec, Janez Debeljak, Franc Rigler, Tone Žagar, Tone Klinc, Karol Kobe, Franc Gačnik.

V času gradnje Trubarjeve domačije in priprav na slavnosti je med predstavniki različnih inštitucij, političnih, znanstvenih, strokovnih, teoloških, domačinov, kot aktivnimi udeleženci gradnje in priprav prihajalo do zблиžanja ljudi z različnimi

pogledi, vse je bilo podrejeno Trubarjevemu spominu.

Nastajalo je zблиževanje med verniki katoliške in evangeličanske cerkve. Teološka fakulteta v Ljubljani je že spomladi 1986. leta organizirala simpozij o Primožu Trubarju. Nadškof dr. Alojzij Šuštar je v času prireditev dvakrat obiskal Rašico in Velike Lašče ter si ogledal dramsko delo Življenje in smrt Primoža Trubarja. Katoliški duhovniki so pisali knjige o Trubarju, katoliški in protestantski duhovniki so aktivno delovali v Trubarjevem odboru.

V času večdnevih Trubarjevih slavnosti se je krepila narodna zavest. O tem pričča zanimiv dogodek. Ko je na eni izmed prireditev moški pevski zbor zapel Zdravljico, je v dvorani vstal Jože Javoršek, za njim Josip Vidmar, nato pa vsi ostali. S tem je Zdravljica takrat prvič dobila pomen himne, čeravno to še ni bila. Podobno se je zgodilo na glavni slavnosti na Rašici, tokrat je bil pobudnik Jože Smole. Ganljivo je bilo, ko so tako raznoliki gostje nepričakovano in nenačrtovano posvetili čast naši Zdravljici.

Pred dvajsetimi leti je Primož Trubar v svoj rojstni dom vstopil pri glavnih vratih. A ne sam. Sledila mu je procesija najvišjih predstavnikov tedanje oblasti, od predsednika predsedstva Sinana Hasanija do predstavnikov vseh republik, člani naše in nemške Evangeličanske cerkve z njihovim pastorjem na čelu, ljudstvo z vseh koncev Slovenije. Rašica je bila tisti čas državno središče, romarsko svetišče, kraj zanosa in ponosa.

Vsako obdobje človekovega bivanja rojeva izjemne osebnosti, ki s svojim ustvarjalnim delom civilizacijsko, kulturno dvignejo svoj narod. Poleg narodnih prosvetiteljev pa so tudi tisti, ki ne dopustijo, da bi le-ti odšli v pozabo. Tudi njim moramo biti hvaležni.

In danes:

Zadovoljni smo, da je ves ta čas zagotovljeno redno vzdrževanje Trubarjeve domačije, da se odvija živahno kulturno življenje, ki ga prinašajo tudi novi ustvarjalci kulturnih vrednot; mnogo je dogodkov, ki bi jih bil tudi Trubar vesel. In zlasti mladi obiskovalci na razumljiv način spoznajo Trubarjevo življenje in njegovo vlogo za lube Slovence. Trubarjeva domačija izpolnjuje poslanstvo. Pripravljajmo pa se na petstoletnico rojstva našega rojaka.

Ponosno je pripovedovati svetu, da je tu Trubarjev dom. Srečujmo se in dobro se počutimo na Trubarjevi domačiji.

S STARŠI NA POHOD

V vrtcu Sončni žarek smo veseli priložnosti, ko medse povabimo starše in se le- ti prijazno odzovejo vabilu. Tako je bilo tudi v začetku oktobra, ko smo se ob tednu otroka odpravili na tradicionalni pohod.

Bil je čudovit jesenski dan. Pred vrtcem se je zbralo lepo število otrok in staršev. Pridružili so se tudi najmlajši. Topli sončni žarki so nas napajali z dobro voljo. Sproščeno smo se podali na pot. Z vsakim korakom smo bili bližje Podsmreki. Po dobri uri in pol hoje smo prispeli pred kaščo, v kateri je pesnil in ustvarjal Josip Stritar. Potešili smo žejo ter se posladkali s priboljški. Po kratkem postanku smo se vračali proti vrtcu.

Sonce se je približevalo obzorju, hlad nas je božal po razgretih licih, ko smo se vrnili v Velike Lašče. Sprehod je dobro del vsem prisotnim. Misli so bile razbremenjene, prijetno utrujeni smo se odpravili domov.

Poleg srečanja s starši so se ob tednu otroka zvrstile še druge dejavnosti. Posamezne skupine so pripravile jesensko gostijo, obiskal nas je čarodej Jani, ki si je prislužil navdušenje in bučen aplavz, otroci so ustvarjali iz naravnih materialov. Izdelovali so nakit, razne figure, tiskali s krompirjem ... Preživeli smo plesno dopoldne ob živi glasbi. Zabaval nas je Janez Marolt. Lepi sončni dnevi so omogočali, da smo veliko bivali zunaj. Teden otroka je za nami, pred nami pa veliko raziskujočih dejavnosti in proste sproščujoče igre.

Zapisala Jožica Planinšek

VEČNOGA KOLONA SE JE VILA PROTI PODSMREKI.

POSTANEK PRED KAŠČO, V KATERI JE PESNIL JOSIP STRITAR.

UTRINKI PRVIH ŠOLSKIH DNI ...

**EDEN, DVA, EDEN, DVA,
KDO KORAKATI ŽE ZNA?
DEKLIC PET, DEČKOV PET,
TO JE SKUPAJ ŽE DESET.**

Tako je 1. septembra na centralno šolo prikorakalo v spremstvu staršev, bratcev, sestic, babic ... ne deset, ampak kar trideset prvošolcev. To je bil za vse nas prav poseben dan, še posebej pa za tiste, ki so prvič prestopili prag učenosti. Najprej smo se odpravili v Levstikov dom, kjer nas je čakala Anja Štefan in nas popeljala v svet pravljic. Sledilo je fotografiranje in kot se za tak prav poseben dan spodobi še sladkanje s slaščicami. Tega petkovega dopoldneva otroci ne bodo tako hitro pozabili, verjamemo pa, da se jim bodo v spomin vtisnili tudi dogodki, ki so sledili v teh dveh mesecih šolanja.

V mesecu septembru smo se odpravili na naš prvi športni dan. Povzpeli smo se na Grmado. Da nas ni bilo strah medveda, smo s seboj vzeli prijaznega lovca. Priznali smo si, da je bil za nas to kar podvig, saj smo prišli na vrh vsi zadihani. Po počitku in igranju smo se odpravili do Vel. Lašč. Ko smo hodili čez retenske senožeti, je bila kolona zelo dolga, saj so nekateri otroci že kar težko premagovali pot. A vsem nam je uspelo in to je bil za nas največji uspeh.

Razveselili smo se, ko nam je ravnatelj sporočil, da se za učence iz 1. triade pripravlja presenečenje. Kmalu smo izvedeli, da nas bo obiskala Vida Prijatelj, ki zadnja leta preživlja v domu v Ponikvah. To je starejša sivolasa gospa, ki je vedno nasmejana, pa čeprav je v življenju izkusila marsikaj. Tudi tistega dne, ko nas je obiskala, je prišla z nasmehom na obrazu. Otrokom je pripovedovala, kako je življenje potekalo včasih, kako in kje je obiskovala šolo, kaj vse je morala postoriti doma, ... seveda pa nismo mogli mimo tega, da ji ne bi tudi kaj zapeli, saj smo se naučili kar nekaj pesmic. Sledilo je presenečenje. Odprla je veliko škatlo, v kateri je bilo polno pletenih nogavic – kar sto parov jih je bilo. Za vsakega otroka je spletla nogavice za prihajajoče zimske dni in vsak si je izbral prav takšne, ki so mu bile najbolj všeč. Zdaj ji bomo prvošolci vrnili obisk v okviru interesnih dejavnosti. Odpravili se bomo na popoldanski pohod v Ponikve in ji izročili album fotografij in risbe, ki so jih učenci narisali samo zanjo. Lepe dni Vam želimo, gospa Vida.

Da smo že pravi pohodniki, smo dokazali v mesecu oktobru, ko smo se peš odpravili na Karlovico, kjer smo v nekdanji šoli, danes šolskem muzeju tudi prespali. Med potjo pa smo doživeli presenečenje, saj so iz gozda prišli Pehta, Bedanec in Kekec. Nekateri smo se jih malo ustrašili, spet drugi so bili zelo pogumni. Da smo se imeli res lepo, so nam pomagali tudi starši otrok s Karlovice, saj so nam na šolskem igrišču pripravili slastno večerjo (pečene hrenovke). V večernih urah pa smo odšli na pohod s svetilkami. Naslednji dan smo obiskali domačijo Ruparjevih, kjer

so nas prijazno sprejeli, pogostili in nam povedali in pokazali marsikaj zanimivega.

S pravljičnimi dožitvji smo nadaljevali na Uncu, kjer smo obiskali deželo Janka in Metke. Učenci so se udeležili tudi delavnice.

Športno navdušenje je sledilo ob obisku športnega centra Športsiti, kjer so otroci spoznali različne športe, kot so hokej, tenis...

Da ne bo pomote. Vse ostale dni do sedaj smo bili v šoli in se že veliko naučili.

Učiteljice 1.a in 1.b razreda

NA PODRUŽNIČNI ŠOLI TURJAK JE ZANIMIVO

Komaj smo ponovno prestopili šolski prag, že je za nami nekaj trdega dela v šolskih klopih in pa tudi prijetnih dožitvji na Podružnični šoli Turjak.

V prvih dneh tega šolskega leta smo dobili nova igrala, poligon za preskakovanje, hišico s toboganom in plezali, ki nam bodo popestrili čas med poukom in po njem. Zahvaljujemo se vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da bo šola sodobnejša in nam bo v njej prijetnejše.

V oktobru, mesecu požarne varnosti, so nas na ogled povabili gasilci s Turjaka. Pokazali so nam gasilska oblačila, opremo in gasilska vozila, s katerimi so nas tudi zapeljali naokrog. Zahvaljujemo se jim za predstavitev in pogostitev na koncu obiska.

V petek, 27. oktobra 2006, smo se skupaj z društvom Zarja spominov spomnili padlih borcev. Ob spomeniku na Turjaku

smo pripravili kulturni program s petjem in deklamacijami.

Prvi teden novembra smo na šoli posvečali veliko pozornosti zdravju in zdravi prehrani. Med drugim nas je obiskala medicinska sestra Maja in nam na zanimiv in slikovit način prikazala prehransko piramido, skrb za osebno higieno, v petem razredu pa smo se pogovarjali o puberteti.

V četrtek, 30. novembra 2006, učenci in učiteljice vabimo starše na novoletno ustvarjalno delavnico na podružnici Turjak, kjer bomo izdelovali novoletne voščilnice in okraske.

Učenci in učiteljice PŠ Turjak

OBISK PRI GASILCIH

Danes, 20. 10. 2006, smo obiskali gasilce na Turjaku. Kot vsako leto so nas tudi letos peljali z gasilskim džipom. Vožnja z njim je bila zabavna. Po vrnitvi z vožnje so nam predstavili gasilsko opremo, kamor spadajo škornji, obleka in čelada. Obleka in škornji so iz posebnega materiala, ki ne more zgoreti. Te obleke gasilce varujejo pred opeklinami in visoko temperaturo, kadar gasijo požare.

Gasilci uporabljajo tudi čelade, ki jih varujejo pred poškodbami glave. Kajti med gašenjem ali reševanjem, jim lahko pade kaj na glavo. Ščitijo pa jih tudi pred vročino.

Po predstavitvi so nas pogostili z ledenim čajem. Obisk gasilcev mi je bil všeč.

Anja Miklič, PŠ Turjak

NOVIČKE S PODRUŽNIČNE ŠOLE ROB

Šola je zopet odprla svoja vrata in pomagala učencem vozačem, da so prišli do uporabe šolskega prostora med čakanjem na nadaljnji prevoz.

Že dolgo so starši robarskega okoliša opozarjali, da učenci vozači predmetne stopnje pozimi in poleti čakajo na svoj prevoz pred podružnično šolo Rob. Učenci se ob slabem vremenu in mrazu niso imeli kam umakniti, čakati pa so morali tudi do dve uri. Po sestanku in dogovoru s starši je ravnatelj odredil pričetek del. Investicijska dela so bila odobrena s strani župana. Tako so se 10. 10. pričela dela v prostorih šole, in sicer v predprostoru, ki meri približno 4 m². Montirani so bili trije novi radiatorji, dostavljena pa je bila tudi dodatna klopca.

Tako bodo lahko učenci sede in na toplem počakali na svoj prevoz. V kolikor se bodo držali dogovorov in vzorno skrbeli za opremo in njim zaupane ključke, jim bo omogočen tudi dostop do sosednje, nekoliko večje garderobe, z dvema šolskima mizama. Lahko se bodo posvetili učenju, delanju nalog ali živahnemu klepetu.

ALI BOM GASILEC ALI POLICAJ!

Učiteljici Podružnične šole Rob sva mesec oktober kot mesec požarne varnosti, dodobra izkoristili v svojo prid. 12. 10 sva organizirali naravoslovni dan z naslovom Gasilec.

Povabili sva izkušenega gasilca PGD Rob, Jožeta Tekavca in Metoda Strleta, ki sta nazorno in z vso skrbjo opisala in praktično prikazala delo gasilca. Z učenci sta se pogovorila o prednostih in nevarnostih ognja ter načinih gašenja in ravnanju v primeru požara. V ta namen smo izvedli tudi varno evakuacijo iz šolskega poslopja. Ob zvoku prave gasilske sirene so bili vsi učenci skupaj z učiteljicama zunaj prej kot v eni minuti, kar je pogoj za dober umik. Lep in sončen dan smo izkoristili tudi za prave gasilske vaje. Ob pomoči omenjenih gasilcev so lahko učenci lastnoročno pogasili ogenj z gasilnim aparatom. Nato so še malo tekmovali z brizgači in s curkom vode izbijali kantic s podstavka. Kljub temu, da smo bili »malo« mokri, so bili navdušeni nad prikazanim.

17. 10. pa smo se posvetili pravemu policijskemu delu s policistom Jožetom Rozmanom. Učencem je predstavil zaščitno policijsko opremo posebne enote in ostale pripomočke. Zanimivo je prikazal delo policista ter se ob vprašanih učencev podrobno razgovoril o vrstah transporta, orožja in delovanja policije. Poudaril je, da se morajo dobro učiti in biti nekaznovani, če se želijo pridružiti policijskim vrstam. Učence je pozval k doslednemu izvajanju prometnih predpisov in nošenju rutic. Izprašal jih je tudi o pravilnem obnašanju na cesti ter bil z dobljenimi odgovori zadovoljen. Zadovoljni so bili tudi učenci, ki so odšli domov z drobnimi darili Sveta za preventivo in vzgojo v prometu.

Ob tej priložnosti zahvala tudi Renati Rački, vodji in uslužbenki pošte Rob, da je z veseljem sprejela učence 3. razreda ter jim predstavila delo poštnega urada. Vsem se lepo zahvaljujem in hkrati vabim k nadaljnjemu sodelovanju.

Marija Katarinčič

Osnovna šola Primož Trubar
Velike Lašče
Šolska ulica 11
1315 Velike Lašče

Razpis za
kombinirano delovno mesto
HIŠNIKA-VOZNIKA

za OŠ Primož Trubar in vrtec Sončni žarek Velike Lašče

Osnovna šola Primoža Trubarja in Občina Velike Lašče razpisujeta prosto delovno mesto hišnika in voznika za polovični delovni čas (50%) s sklenitvijo pogodbe za nedoločen čas. Nastop dela: 1. januar 2007.

Pogoji:

- ustrezna srednja strokovna izobrazba tehnične smeri
- vozniški izpit, vsaj B kategorije
- nekaznovanost
- usposobljenost za razna popravila (mizarska dela, pleskarska dela, urejanje okolice vrtca in šole, ključavničarska dela ...)
- zdravniški pregled, izpit iz varstva pri delu

Popolne vloge z dokazili pošljite na upravo OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče, Šolska ulica 11, 1315 Velike Lašče. Rok za prijavo je osem dni po objavi v glasilu Trobla.

Ravnatelj Edi Zgonc

NOVEMBER

— MESEC PREVENTIVE

Mesec november je teden preventive. Že nekaj let ga obeležimo tudi na naši šoli z različnimi zdravstvenimi vsebinami. Tudi letos so teden dni (od 6. do 10. novembra) med našimi učenci centralne šole in podružničnih šol Rob in Turjak preživele zdravstvene delavke Zdravstvenega doma Vič. Za vsak razred so pripravile po dve uri zdravstvenih vsebin, in sicer:

- za učence 1., 2., 3., 4. razreda: gibanje, prehrana, osebna higiena,
- učenci 4. in 5. razreda so izvedeli, kakšno obdobje je puberteta, in se poučili o posledicah kajenja,
- učencem 7. in 8. razreda so bile predstavljene teme: kajenje, alkohol, droga, pozitivna samopodoba,
- učenci 9. razreda pa so dobili nekaj informacij o spolnosti.

Ena od delavk Zdravstvenega doma Vič, gospa Tanja Krapež, je stopila tudi pred starše naših petošolcev in jim predstavila obdobje pubertete in vse krize, ki jih ta burni čas prinaša. Zanimivo predavanje je bilo dne 16. 11. 2006.

V ekipi zdravstvenih delavk, ki že vrsto let prijazno sodelujejo z našo šolo (povedati moramo, da smo ena izmed redkih šol v Sloveniji, ki sistematično vsako leto strokovno seznanjamo otroke z zdravim načinom življenja in s škodljivimi posledicami najrazličnejših razvad), je vsako leto tudi gospa Majda Šmit. Ta gospa, otroci jo kličejo prijazna zdravnica, je sama zbolela za rakom na dojki in po uspešnem zdravljenju je postala aktivna članica in prostovoljka Društva onkoloških bolnikov Slovenije. Letos je bila povabljen, da kot slovenska predstavnik sodeluje v mednarodni akciji Breast Friends, katere naloga je ozaveščanje javnosti o bolezni raka dojke. Skozi objektiv priznanega fotografa Rankina so zvezdniki iz vsega sveta, kot so Marcia Cross, Jerry Hall, Ronan Keating in številni drugi predstavili svoje zgodbe, ki so jih tako ali drugače povezali s to nevarno boleznijo. Kot že rečeno, je Slovenijo predstavljala naša sodelavka gospa Majda Šmit, ki si je kot spremljevalca na tej poti izbrala svojega sošolca, pevca Vilija Resnika, ki se je poklicno tudi srečeval z bolniki, ki so zboleli za rakom. Rezultat te akcije je tudi knjiga s fotografijami omenjenih znanih oseb iz javnega življenja in njihovih življenjskih zgodb. Knjigo smo kupili tudi na šoli in tako simbolično podprli akcijo, saj je izkupiček od prodaje namenjen boju proti tej nevarni bolezni.

Irena Budič Pavlič

PO POTEH EKSKURZIJ NAŠIH OSNOVNOŠOLCEV ALI IZLET 2006

Že nekaj let je v navadi, da se člani sveta šole, sveta staršev, odbora za družbene dejavnosti in delavke vrtca ob zaključku ali začetku šolskega leta odpravimo na izlet. Ta navada se je ohranila tudi letos in zato smo se v soboto, 30. septembra, odpravili proti Porabju. Po Italiji in Avstriji je dobila svoje mesto še Madžarska. To so namreč dežele, ki jih v okviru ekskurzij obišejo učenci višjih razredov.

Nekoliko zadržani smo napolnili manjši avtobus in se podali na pot. Vodenje izleta je bilo v rokah gospoda ravnatelja, plačilo prevoza pa je prevzela Občina Velike Lašče, za kar se v imenu vseh udeležencev iskreno zahvaljujem.

Zadržanost je kmalu minila, zato smo v prijetnem vzdušju spoznavali in opazovali značilnosti pokrajine, ljudi in življenja. Po večurni vožnji smo prispeli v Monošter, kjer nas je pričakala gospa Marjana, ki skrbi za slovenski dom Lipa, ureja časopis Porabje, skratka živi za slovensko manjšino na Madžarskem. Ogledali smo si znamenitosti kraja, iz pravih ust izvedeli, kako živijo Slovenci v Porabju, se sprehodili po, takrat žal praznem, studiu radia, ki nekaj ur dnevno oddaja v našem jeziku, in druženje zaključili s prijetnim kosilom.

Na poti domov smo imeli še nekaj krajših postankov in si ogledali drobne značilnosti severovzhodne pokrajine.

V Velike Lašče smo se vrnili pozno zvečer, zadovoljni z doživetim in z novimi načrti za prihodnje družabno srečanje.

Janja Samsa

ŠPORTNI DAN PO POTEH MARTINA KRPA NA IN FRANA LEVSTIKA

Naš rojak Fran Levstik se je rodil 28. septembra 1831. leta, torej je letos minilo že 175 let od njegovega rojstva. V počastitev tega jubileja smo se 7. novembra (na prekrasen sončen dan) odpravili na Pivško, da bi spoznali in prepoznali tiste zanimive kraje, ki so našemu velikemu rojaku gotovo nudili ogromno gradiva za prvo slovensko veliko prozno delo – povest Martin Krpan. Ko ga beremo, poslušamo ali samo gledamo ilustracije, se vedno znova vprašamo: »Le kje jih je jemal?«

Izpred naše šole smo se odpeljali s štirimi avtobusi, in sicer vsi učenci predmetne stopnje in učitelji, bilo nas je skoraj dvesto. Ustavili smo se na mnogih krajih, ki bi utegnili biti povezani s Krpanovo zgodbo ali z Levstikovim romanjem po teh krajih. Pri Grahovem smo zavili na pot, ki ga je vodila iz Velikih Lašč preko Javornikov, skozi vas Trnje pod Sveto Trojico na grad Kalec ali morda v Razdrto, v Trst in še kam.

Peljali smo se skozi Cerknico, ki je bila v Levstikovem času pravo trgovsko središče in center kontrabantarstva s soljo.

Planinsko polje nam je razkrilo čudovit pogled na znamenito furmansko vas, na grad Haasberg, na reko Unico, ki se rojeva v podzemeljski Planinski jami, ko se združita Pivka in Rak. Ko smo zapustili Planino, kjer je bila v preteklosti velika tovarna kresilnih

gob, smo se peljali po stari furmanski poti na Lahačo, nato nadaljevali pot skozi Studeno in Belsko, si ogledali znamenito kapelico nekega furmana, ki so ga ubili ravbarji, da bi si prilastili njegov tovor.

V Razdrtem smo se ustavili pred nekdanjo gostilno »Pri Klinčarju«, kamor je zelo rad zahajal s svojimi prijatelji Dolencem, Kavčičem in Vilharjem tudi Fran Levstik in najbrž zato položil svojemu književnemu junaku na jezik tiste znamenite besede ... toda take postrežbe, kakršna je v Razdrtem Pri Klinčarju, nisem našel nikjer ... Ogledali smo si znamenito cerkev v Orehku s stranskim oltarjem iz dragocenega črnega marmorja in sliko sv. Miklavža ter mogočnim nekdanjim zvonikom. V prafari Slavina smo si ogledali znamenito cerkev Marijinega vnebovzvetja in občudovali ROBOVOV kip Svete trojice v stranskem oltarju. Ta umetnina je nekoč krasila glavni oltar cerkve na Lanici (1123 metrov) nad Pivško kotlino.

Naš naslednji postanek je bil v Zagorju in malo naprej pri ostankih gradu Kalec. Tam smo se spomnili Miroslava Vilharja, njegovih otrok in časa, ki ga je na tem gradu preživel Fran Levstik. To je bil verjetno zanj srečen čas, ker je v Vilharju našel sorodno pokončno in dovolj narodno zavedno dušo. Tam je Vilhar komponiral čudovite pesmi Zagorski zvonovi, Lipa zelenela je in druge, ki so tudi danes železni repertoar pevskih zborov. S Kalca smo odšli peš proti Zagorju, se povzpeli na Šilentabor in z vrha občudovali celotno Pivško dolino, nato pa smo se spustili v vas Narin. Od tam pa smo nadaljevali pot skozi Pivko, mimo Prestranka z znamenitimi konjušnicami in se počasi obrnili proti domu mimo Postojne, skozi Unec in prišli do Cerknice. Tam smo posneli ob Krpanovem spomeniku še spominsko fotografijo in tako zaključili ta dan.

Prehojenih deset kilometrov ni utrudilo ne učencev ne učiteljev, pač pa smo se vsi ravno prav razgibali in premagali te kilometre, kakor bi nesel skledo na mizo ...

Marija Oblak

Osnovna šola Primož Trubar Velike Lašče
Šolska ulica 11 1315 Velike Lašče

Razpis prostega delovnega mesta

ČISTILEC/ČISTILKA

v šoli

Osnovna šola Primož Trubar Velike Lašče razpisuje prosto delovno mesto ČISTILEC/ČISTILKA v šoli s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

Delovno mesto je prosto od 11. 12. 2006.

Zahtevana izobrazba: končana osnovna šola.

Prijave z dokazili pošljite v osmih dneh po objavi v Trobli na gornji naslov.

Ravnatelj Edi Zgonc, prof.

MALI OGLAS

Želim sprejeti delo na svojem domu: sestavljanje, pakiranje ali podobno.

Ponudnik naj pokliče po telefonu 031 529 616.

Samo resni!

VESELI DECEMBER 2006

4. 12.

- od 16. do 19. ure prodaja novoletnih voščilnic in okraskov v avli šole

5. 12.

- Martin Strel obiše otroke vrtca in učence predmetne stopnje ob 11. uri

- učenci 1. razreda centralne šole bodo z Miklavžem pekli piškote v Mestnem muzeju v Ljubljani

- učenci 2. razreda centralne šole bodo pekli parkeljčke na Veliki Slevici v sodelovanju z Društvom podeželskih žena

- učenci 4. in 5. razreda centralne šole ter 5. razreda podružnične šole Turjak bodo obiskali Športsiti

6. 12.

- učence razredne stopnje bo obiskal ilustrator Gorazd Vahen

11. 12.

- srečanje učencev 2. razreda in njihovih staršev

12. 12.

- ob 12.12 srečanje z upokojenimi učitelji

14. 12.

- ob 16.30 predavanje dr. Zdenke Zaloker Divjak za vse starše naših učencev: Kriza današnjega časa in današnja vzgoja

15. 12.

- učenci 1. triletja ter obeh podružničnih šol si bodo v Šentjakobskem gledališču v Ljubljani ogledali predstavo Kositrni vojak

- skupni pohod učencev 1.razreda in njihovih staršev z baklami

19. 12.

- žrebanje nagrad za vzorno urejene zvezke

20. 12.

- Jumicar

21. 12.

- Korajža velja

22. 12.

- športni kviz in novoletni ples za učence predmetne stopnje, ogled filma za učence razredne stopnje

Načrtujemo še:

- skozi ves mesec izdelovanje različnih božično-novoletnih okraskov

- otroke podružnične šole Turjak bo obiskal dedek Mraz

Dejavnosti v oddelkih podaljšanega bivanja:

1. teden: ogled filma v avli

2. teden: nastop učencev glasbenikov

3. teden: igrice učiteljic OPB in učencev posameznih oddelkov

OPB: Pokaži, kaj znaš

SEDMOŠOLCI NA MALIH SIVIH CELICAH

V sredo, 17. 10. 2006, je na ribniški osnovni šoli potekalo predtekmovanje za televizijsko oddajo Male sive celice, ki se ga je udeležilo tudi šest naših učencev. Iz 7. a so sestavljali tričlansko ekipo Neja Štaba, Nuša Japelj in Matic Mihelič, iz 7. b pa Bine Devjak, Matic Kete in Mark Lipovec. Ko smo se ustavili s kombijem pred ribniško šolo, smo se kar malo prestrašili velike množice, ki je že čakala na dvorišču, še bolj pa, ko smo izvedeli za skupno število tekmovalcev: 170 ali 100 ekip. Ob pogovoru z mentorji z drugih šol smo izvedeli, da se začnejo pripravljati na to tekmovanje že v 6. razredu. Stisnilo nas je pri srcu; mi pa komaj od sredine septembra!

Ob 15. uri se je začel pisni del, vsaka ekipa je 20 minut reševala test z vprašanji, potem pa so tekmovalci dobili izdatno malico in ta čas izkoristili tudi za spoznavanje in druženje z učenci z drugih šol. Nekaj po 16. uri smo vsi odšli v kinodvorano v Ideal centru, kjer smo si ogledali izjemno kvalitetno gledališko predstavo ribniških šolarjev »Začarana Ančka«. Potekala je v ribniškem narečju, učenci pa so jo pripravili pod mentorskim vodstvom odlične poznavalke tega narečja, Marjane Starc.

Če rečem, da smo se držali od smeha za trebuhe, ni nič preveč.

Po predstavi pa, joj ... Razglasitev rezultatov pisnega dela. Začeli smo se posvetovati, ali naj kar odidemo, kajti uvrstijo se le štiri ekipe, ki se nato pomerijo še v ustnem delu, da izberejo med njimi najboljši dve za nastop na televiziji.

Potem pa glas voditeljice: »Imamo štiri ekipe, ki so vse osvojile pri testu enako število točk in osvojile prvo mesto. To so: Kenk, Devjak, Lipovec iz Osnovne šole Primoža Trubarja Velike Lašče in«. Takrat že nismo več poslušali, saj je bilo navdušenje nepopisno.

Štiri ekipe so zasedle svoja mesta in začela so se vprašanja. Šest krogov vprašanj in smola! Bogovi so zapustili našo ekipo ravno v nepravem trenutku, saj so dobili vprašanja, ki po težavnosti res niso bila od muh, sploh pa ne tista o suženjstvu v svetu, o vrstah, rodovih, razredih in delih živalskih vrst. Na koncu je bila naša ekipa tretja, za ekipama OŠ Brinje in OŠ Rodica.

Uvrstitev v oddajo se nam je izmuznila še za cel las ne.

Potem pa pot domov, jeza, jadikovanje in navsezadnje sklep: tako odlične uvrstitve pa vseeno nismo pričakovali, saj je le bilo sto ekip.

Marija Oblak

UČENCI OŠ PRIMOŽA TRUBARJA NA 11. LJUBLJANSKEM MARATONU

V soboto, 28. 10. 2006, je bil v Ljubljani 11. Ljubljanski maraton. Letos se ga je skupno udeležilo skoraj 10.000 tekačev. Med njimi je bilo tudi 7 učencev iz naše šole (Manca Bavdek, Blaž Bavdek, Neža Hočevnar, Tjaša Žagar, Sanja Kršič, Tadej Bavdek in Silvester Jakša). Z vrstniki so se pomerili na 1600 metrov dolgi progi.

Posebej dobro uvrstitev sta dosegla Silvester Jakša, ki je med 315 tekači osvojil odlično 10. mesto, in Neža Hočevnar, ki je bila med 300 tekačicami 21.

Vsi učenci so od organizatorjev dobili spominsko medaljo, majico, malico in še nekaj praktičnih daril. Organizatorji so tudi letos uspeli pripraviti lepo prireditev in gotovo se bomo Ljubljanskega maratona udeležili tudi prihodnje leto.

Bojan Novak

Knjižna čajanka, 19. oktober

PLEŠI Z ŽIVLJENJEM

Oktober se je začela nova sezona knjižnih čajank. Potekale bodo vsak tretji četrtek od oktobra do maja. Gre za vseslovenski projekt, ki poteka že sedmo šolsko leto. Številnim krajem, ki so čajanko organizirali v preteklih sezonah, so se letos pridružili še trije: Vrhnika, Velike Lašče in Izola. Tako bodo čajanke hrati potekale kar v dvanajstih slovenskih krajih, udeležilo pa se jih bo okrog dvesto do tristo ljudi in pogovarjali se bomo o istih knjigah.

Knjižne čajanke so namenjene predstavitvi najboljših novih otroških in mladinskih knjig. Namenjene so odraslim, staršem, babicam in dedkom, da bi se lažje odločili, katere knjige bodo brali s svojimi otroki, vnuki. Vsak mesec pa bomo predstavili tudi nekaj knjig za odrasle.

S knjižnimi čajankami želijo knjigarne Mladinske knjige v sodelovanju s splošnimi knjižnicami spodbujati družinsko branje

ter gradnjo medgeneracijskih mostov in s tem dvigniti bralno kulturo v slovenskih družinah.

Zadnjo čajanko v lanskoli sezoni so zaključili z besedami: »Ko pa se bodo pred tabo odprle številne poti in ne boš vedela, po kateri bi šla ..., prisluhni srcu. In ko ti naposled spregovori, vstani in pojdi, kamor te vodi.« - Suzana Tamaro: Pojdi, kamor te vodi srce.

Novo sezono smo začeli na podoben način – predano življenju: »Pomembno

je, da lahko plešeš z vsem, kar ti pride na pot, si poiščeš svoj ritem, svoje odgovore. Življenje je podobno plesnemu koraku, polno padcev je in vzponov. Zato se trdno primi – in zapleši!« To je odlomek iz mladinskega romana Maureen Bayless Pleši z življenjem, ki je posodil naslov oktobrski čajanki in ga bodo radi

prebrali tudi odrasli. Mnogo samozavesti, poguma in življenjske modrosti lahko črpamo iz knjig. Izbrali smo predvsem takšne!

Roald Dahl: Danny, prvak sveta

Zvezdana Majhen: Uspavanka za zmajčke. Pravljico je Zvezdana Majhen predstavila sama. Bila je gost prve knjižne čajanke v Knjižnici Velike Lašče.

Luka Peljatak: Zgodbice iz sobice

Andrea Huseinović Petrlík: Malček

Vse štiri iz letošnji zbirke Čebelice: Anton zna čarati, Kako so nastale gosli, Zverinice, Pesmi iz pralnega stroja

Za odrasle:

letošnji maturitetni knjigi:

Milan Dekleva: Pimlico

Milan Kundera: Neznosna lahkost bivanja

M. Scott Peck: Ljubezen in duhovna rast

Led smo prebili. Prva knjižna čajanka v letošnji sezoni je za nami. Zbralo se nas je trinajst. Ker smo tri ure vztrajali ob čaju in klepetu, sem prepričana, da nikomur ni bilo dolgčas. Veselimo se že naslednjega srečanja.

*Vodja in organizatorica knjižne čajanke
Mihaela Andromako Rihar*

Knjižne čajanke

Pogovori o novih knjigah za otroke in za vas bodo vsak 3. četrtek v mesecu.

19. oktober 2006: **Pleši z življenjem**
16. november 2006: **Svetilniki**
21. december 2006: **Snežakov prvi božič**
18. januar 2007: **Na pomoč!**
15. februar 2007: **Pregovori - odgovori**
15. marec 2007: **Zlate ure**
19. april 2007: **Bratec in kljukec s strehe**
17. maj 2007: **Mihec gre prvič okrog sveta**

 Mladinska knjiga
TRGOVINA

KLANČAR, D.O.O.

Groznikova 11 1000 Ljubljana
(Rudnik - ob Dolenjski cesti)

Telefon: 01/42 72 001
E-mail: klanacar@dealer.renault.si

RENAULT

POOBLAŠČEN SERVIS ZA VOZILA RENAULT
MENJAVA IN SHRANJEVANJE PNEVMATIK
PNEVMATIKE SAVA, MICHELIN, KLEBER, KORMORAN
LIČARSKO KLEPARSKA DELA
NOVA IN RABLJENA VOZILA

RIMSKI DAN V RUTAH

V vasi Mohorje v Rutah se je zadnja septembrska sobota spremenila v rimski dan. Dvajset kostumiranih animatorjev je vodilo delavnice za otroke, v katerih pa so uživali tudi odrasli.

Priprave, ki so potekale ves mesec tako v Ljubljani kot v naših krajih, so se strnile v petek, saj je bilo potrebno pripraviti prizorišče. Mlade prostovoljke so že takoj zjutraj pogumno prestale najhujšo preizkušnjo, saj je bilo potrebno Kržetov pašnik temeljito očistiti konjskih iztrebkov. Obiskovalce so rimski vojaki in vonj po sveže pečenem rimskem kruhu zaustavili že pri ostankih rimskega zidu v Selu, nato pa je sledil kratek sprehod po Rutah. Ko se je pri stojnicah prikazal Cezar, se je dogajanje lahko pričelo.

POLEG OPREME JE POMEMBNA TUDI PRAVA VOJAŠKA TAKTIKA.

Na prizorišču v bližini nekdanje šole v Mohorjih, so se mladi rimski vojaki za boj opremili z meči, ščiti in čeladami. Sledilo je urjenje in osvajanje rimskih formacij, vojska se je pripravljala na boj. Drugi so medtem lahko igrali IGRICO petteia, spoznavali igre z žogo ali izdelovali rimski nakit in mozaik. Zgraditi je bilo potrebno obrambni zid, saj so barbari na konjih večkrat napadli. Pri obrambi je dobro služil tudi katapult, pred izstrelitvijo je zatrobil rog in debele buče so poletele v daljavo. Lakoto so obiskovalci preganjali z rimskim kruhom in juho po receptu rimskega zgodovinarja Apicija in se za naslikanimi podobami

rimskih vojakov veselo fotografirali. Arheologinja Ana je poskrbela, da so na svoj račun prišli tudi zahtevnejši ljubitelji zgodovine, v klubski sobi je bila zato vsako uro na ogled projekcija o rimskem zidu.

Pri pripravi rimskega dne je nevladni organizaciji (zavodu Parnas) uspelo povezati arheologe (Arhej, d.o.o.), študente iz Ljubljane (Študentsko arheološko društvo), prebivalce Rut in naše študente arheologije, zgodovine, umetnostne zgodovine in ostalih zanimivih smeri, ki so tako svoje znanje in energijo vgradili v domače podeželsko okolje. Uživali smo vsi - animatorji, obiskovalci, ki jih je bilo okrog 200, in domačini, ki bodo rimski dan lahko spremenili v tradicionalno prireditev. Ponovna izvedba strnjene rimskega dne, ki smo jo izvedli v naslednjem tednu za otroke mednarodne šole (v angleškem jeziku) pa je pokazala, da so vsebine še kako zanimive tudi kot kulturni dan za šolarje.

V imenu organizatorjev: zavoda Parnas, Arheja, d.o.o., iz Sevnice in Študentskega arheološkega društva velja zahvala vsem domačinom, ki so pomagali pripraviti in pospraviti prizorišče v

RIMSKA VOJSKA OPAZUJE STRELJANJE S KATAPULTOM.

Rutah, posodili stare vozove, deske, les, fižolovke, orodje in vse ostalo, še posebej pa Anji, Blažu, Mihi, Boštjanu, Barbari in drugim mladim iz Rut, ki so se vključili tudi kot animatorji ali s svojimi stojnicami. Zahvaljujemo se tudi Andreju Kraševcu in Bojanu Stantetu za pomoč pri povezavi z Rutarji, ŠTKD Rute za prostor v šoli, kjer je tekla projekcija o rimskem zidu, Občini Velike Lašče in Kržetovim za uporabo prireditvenega prostora, gasilcem PGD

PO NAPADU BARBAROV.

Rob iz Rut za redarsko službo, PGD Velike Lašče in Francu Modicu za izposojno gasilskih klopi in miz, g. Purkartu za označevalni trak, Katji in Simoni za pomoč pri razdeljevanju hrane in izposoji kotličkov, Gostilni pri Kuklju za sponzorski prispevek pri pripravi rimske juhice, Tomažu Šulentiču za oblikovanje rimskih frizur, Tenisu Cereja za izposojno projektorja, Posebnemu zavodu PRIZMA iz Ponikev in ge. Angelci za kartonske škatle, mamam (Barbarini in Anini) za šivanje kostumov, Petru, ki je svojim konjem pristrigel repe, da so lahko čelade rimskih vojakov imele čisto originalno okrasje, Anžetu in KUD Primož Trubar za montažo

Z IGRICO PETTEIA SO SI ŽE RIMSKI VOJAKI KRAJŠALI ČAS.

DOMAČINI V KLEPETU.

projekcije o rimskem zidu, Tomažinovim za pomivanje posode, Mestnemu muzeju iz Ljubljane, Čebelarskemu društvu Velike Lašče, Lesni galanteriji Oblak, Marjanu Cimpermanu, s.p., in Grčarjevim za sodelovanje na stojnicah, Niku za snemanje, ŠOU iz Ljubljane za delno sofinanciranje prireditve, še posebej pa vsem mladim prostovoljkam: Ani, Heleni, Metki, Barbari, Marjani, Mileni, Iris, Eleni, Vanji, Tini, in prostovoljcem: Reneju, Ahacu, Mihu, Vinku, Viktorju, Ivanu, Feliksu, ki so postavili prvi rimski dan.

Metka Starič, zavod Parnas
Foto Milena Vintar

KUD PRIMOŽ TRUBAR – NOVICE IZ GLEDEJE

Še preden so začeli odpadati prvi jesenski listi, so se Gledejci ponovno zbrali v dvorani Levstikovega doma z namenom, da nadaljujejo svoje poslanstvo, ki jim ga je zapustil naš velikan Fran Levstik.

Prvi letošnji dogodek je potekal na Trubarjevi domačiji ob njeni dvajseti obletnici, ko smo se končno preizkusili tudi v uličnem gledališču, kar smo si že dolgo želeli. Res, da je bila predstava kratka, res pa je tudi, da smo jo ustvarili v osmih urah dela. Pri tovrstnih predstavah si je najprej potrebno izbrati prostor in pozornost občinstva, kar nam je dobro uspelo. Šele ko je bilo vse za nami, smo ugotovili, da predstava pravzaprav nima naslova. Nastopili so: Nataša Tomc z violino, Simon Lušin s klarinetom, Mark Lipovec, Martina Zadnik, Maša Samsa, Mojca Šilc, Neja Štaba, Nina Kršič, Nuša Japelj, Pavla Lušin, Tjaša Tomc in Urška Hren.

Zdaj pripravljamo novo predstavo, katere premiera bo predvidoma februarja. A to seveda še ni vse, saj bomo konec decembra, skupaj z baletkami, ki jih v okviru KUD Primož Trubar vodi mentorica Saša Stadler (Baletna šola Saša), v naše kraje spet priklicali dedka Mraza.

Tudi starejši Gledejci v tem času niso šteli padajočih jesenskih listov, ampak so se pripravljali na gostovanja s predstavo Zaigray še enkrat, sam tokrat zares. Gostovanja so se zares tudi že začela, saj sta za nami predstavi v Robu in v Novi vasi na Blokah. Načrtujemo jih še več in upamo, da bomo spomladi za konec „turneje“ predstavo v najboljši luči prikazali še enkrat zares za naše domače občinstvo. Sledite nam na www.gledeja.si.

17. 11. 2006 ob 7.50 smo se predstavili na TV SLO v oddaji DOBRO JUTRO in povedali nekaj o predstavi, svojem delovanju in zborniku Videzi sveta. Skupino so na TV zastopali Sara Samsa, Aleš Cimperman in Ana Porenta.

JESENSKE PRIREDITVE ZAVODA ZA RAZVIJANJE USTVARJALNOSTI

Jesen je prinesla začetek vadbe za prebujanje ustvarjalnih energij, ki se je vsak ponedeljek ob 19.30 v dvorani KTZ Turjak in jo vodi vaditeljica Tina Sešek. Odvijajo se šole za ustvarjalno starševstvo, ki jih ob podpori Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve snuje in izvaja mag. Ana Porenta (tudi na OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče). Poleg tega pa smo imeli nekaj zanimivih prireditev. Naj jih kratko predstavimo:

RAJALNE IGRE OB TEDNU OTROKA

Otroci, ki so 2. 10. 2006 prišli v sobo z ogledali Levstiko-vega doma, so začetek popoldneva preživljali malo drugače. Najprej smo se posedli v krog, ker raj pomeni ples in bližino in tudi enakovrednost igralcev. Odigrali smo vrsto skupinskih iger, iger v pari, socialnih in imaginativnih iger. Bilo je zabavno in prijetno. Spreminjali smo se v vlake, kiparje, glino in celo psihologe. Z nevidno pisavo smo si na hrbte narisali prijazna sporočila. Ura iger je kar prehitro minila in upamo, da so otroci ponesli nove igre tudi med vrstnike ali domov in se jih še vedno kdaj spomnijo. Zahvaljujemo se Občini Velike Lašče za financiranje prireditve.

LAN PARTY PRVIČ V NAŠI OBČINI

29. 10. 2006, na svetovni dan interneta, smo pripravili prvi LAN PARTY. Združili smo moči z novo nastajajočim mladinskim društvom VRT in priredili pravi računalniški maraton. Prvi tako organiziran lan party ni bil tekmovalne narave. Udeležilo se ga je 11 geekov. Anže Starič, študent računalništva, je poskrbel, da so se vsi računalniki povezali prek mreže, in že se je začelo deseturno druženje ob igrah Call of duty, Unreal tournament 2003, Age of Empires 2e. Udeleženci so si dali malico v obliki pic in fruca ter zale prinesli kar na kraj dogajanja, saj se jim je zdelo najbolj pomembno, da se takega zgodovinskega dogodka ne prekinja. Gregor Grešak, ki si je prireditev zamislil in uresničil, pa upa, da bomo naslednjič pridobili tudi sponzorje za nagrade. Mladi si želijo, da bi bilo takih dogodkov za računalniške navdušence še več. Za tokratnega se zahvaljujemo Občini Velike Lašče za finančno pomoč.

HIŠA ABECEDNICA OB DVAJSETLETNICI TRUBARJEVE DOMAČIJE

Trubarjeva domačija je že od naše ustanovitve kraj, kjer se ustvarjalci in sodelavci Zavoda za razvijanje ustvarjalnosti zelo dobro počutimo, kraj, kjer se rojevajo (izhajajo) naše knjige, kraj, kjer smo imeli maja letos prvi festival ustvarjalnosti z imenom Dan sonca, in veseli smo bili povabila na praznovanje dvajsetletnice. Najprimernejše se nam je zdelo, da na domačiji Primoža Trubarja, ki je napisal Abecedarij, izvedemo Hišo Abecednico. Hiša Abecednica je nastala že pred desetimi leti, ko jo je Ana Porenta "izumila" kot pripomoček za opismenjevanje, ki so ga 1998 izdali tudi kot magnetno tablo pri založbi MK, poleg tega pa obsega še številne abecedne, besedne in ustvarjalne igre.

Kadar smo takole zunaj in na prepihu, pa jo izvedemo kot likovno delavnico. Praznovanje pri izviru slovenske pisane besede se nam je zdelo kot nalašč za to, da tudi mladi obiskovalci stopijo prek Hiše Abecednice v svet črk. Izdelali so si domiselne in pisane lutke – črke. Ker pa je bilo obiskovalcev veliko, se zahvaljujemo prijaznima prosotovoljkama Tjaši in Katji, ker sta priskočili na pomoč in poskrbeli, da so vsi mladi ustvarjalci prišli na svoj račun. Hiša Abecednica je kmalu zatem odšla na izlet v drugo domačijo varuha slovenskega jezika. K Stanislavu Škrabcu, slavistu, ki je dejal, da je „slovenščina eden najlepših jezikov na svetu.“ V zaključeni skupini, na Škrabčevi domačiji, smo imeli poleg likovnega snovanja možnost tudi spoznati nekatere besedne igre iz Hiše Abecednice.

BRAZILIJA

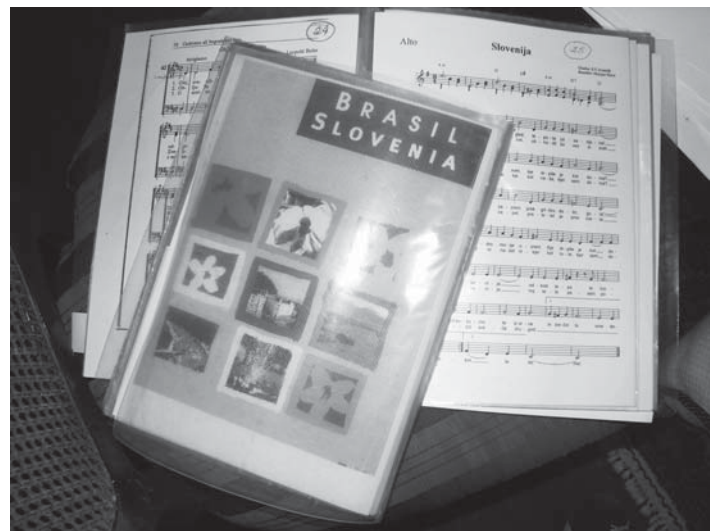
Po mnogih zapletih mi je uspelo priti v Brazilijo, natančneje v Rio de Janeiro. Žal so carinski in drugi mnogokrat nerazumljivi brazilski predpisi preprečili, da bi me v Riu pričakal tudi motor, s katerim nameravam potovati. To slavno brazilsko mesto se mi je predstavilo v vsej svoji lepoti. Znamenite plaže, kot sta Copacabana in Ipanema, so polne lepih deklet, ocean in deževni gozd, ki raste po mnogih vzpetinah, pa dajejo mestu poseben čar. Pravi pogled na mesto se prikaže ob obisku Jezusa Odrašenika na gori Corcovado, ki se dviga nad mestom.

Vendar pa se ob navidezni brezmadežni lepoti belega mesta v njem skrivajo tudi temnejše plati. Mnoge vzpetine, ki se dvigajo nad mestom, so posute z majhnimi hišicami, v katerih životarijo najrevnejši prebivalci Ria. Hiše so narejene iz nekaj opek, pločevine, lesa in drugih odpadnih materialov. Še pogostejši pa je ta pojav v 18-milijonskem Sao Paulu. Favele, kot se naselja revnih imenujejo, sestavljajo precejšen del mesta Sao Paulo. Do Sao Paula sem prispel po šestih urah vožnje z avtobusom. Mesto je gromozansko. Je izjemno hitro rastoče mesto, raste tako hitro, da infrastruktura sploh ne more slediti tempu. V nekaj tednih zrastejo cela naselja brez prostorskih planov, brez papirjev, brez hišnih števil in potrebnih priključkov. Tako je Sao Paulo postal za Evropejca zelo nepregledno mesto, v katerem se je izjemno težko orientirati.

Hvala bogu se mi ni bilo potrebno ubadati z orientacijo po mestu, saj me je na glavni avtobusni postaji pričakal gospod Peter Slavec. Peter, ki je eden izmed približno 150 Slovencev, ki živijo v Sao Paulu, me je prijazno sprejel v svoj lepi dom. Od avtobusne postaje do njegove hiše sva se vozila 25 km in porabila več kot eno uro. Petrova hiša je bližje centru kot pa robu mesta, tako velik je Sao Paulo. Kmalu po prihodu me je Peter odpeljal v hišo še enega Slovence, gospoda Hlebanje, kjer se vsak ponedeljek nekaj naših rojakov in njihovih prijateljev zbere, da skupaj zapojejo kakšno slovensko. Ob prihodu v hišo gospoda Hlebanje me je pričakala slovenska polenta, med večerjo pa sem se seznanil še z ostalimi člani slovenskega zobra. Vsak mi je na kratko povedal svojo zgodbo, od kod prihaja. Tako sem za mizo sedel med Štajerci, Gorenjci, Belokranjci, Dolenjci in drugimi. Prava Slovenija v malem. V času mojega obiska so se ravno pripravljali na slovensko mašo, zato smo skupaj prepevali cerkvene pesmi. Ravno v času mojega obiska je Sao Paulo obiskal tudi slovenski duhovnik, ki je v preteklosti maševal v slovenskem jeziku vsako prvo nedeljo v mesecu. Tako je bil obisk nedeljskega bogoslužja v preteklosti najbolj pogost način srečevanja majhne, a zelo prijetne skupine Slovencev, ki živijo v gospodarskem in poslovnem središču velikanske dežele. Danes bogoslužja v slovenščini ni več, zato so se naši rojaki še z večjo vnemo pripravljali na nedeljsko bogoslužje, ki je ponovno, a žal samo tisto nedeljo, potekalo v slovenskem jeziku.

Majhna slovenska skupnost si je povečini z znano slovensko pridnostjo in skromnostjo ustvarila lepe domove in dobre družine. Ker so si Slovenci ustvarili lepa domovanja, v katerih je moč najti mnogo slovenskih spominkov, jih morajo tako kot drugi prebivalci Sao Paula dobro varovati. Hiše so obdane z ograjami, varnostnimi kamerami, nekatere imajo celo svoje varnostne službe. Ob vhodu na ulico ni nič nenavadnega, če vas tam pričakata zapornica ter kakšen varnostnik. Podobno je z avtomobili. Predvsem premožnejši imajo avtomobile z neprebojnimi stekli, saj oborožene kraje boljših avtomobilov, ki čakajo pred semaforjem, niso nobena redkost.

Po kaotičnem Sao Paulu, kjer sta hitrost in agresivnost voznikov za naše razmere nepredstavljivi, me je uspešno prevažal Petrov sin Jurij. Jurij je dokončal študij in tako kot mnogi mladi išče zaposlitev. Zaenkrat pomaga svojemu očetu v njegovem malem podjetju za proizvodnjo temeljne barve za slikarska platna. Jurij je zelo prijeten, pameten in razgledan fant. Govori nekaj slovenskih besed, ki jih je pobral od svojega očeta in na kratkem tečaju slovenščine. Raba slovenščine namreč ni pogosta, saj so družine

zaradi majhne slovenske skupnosti mešane, prav tako zaradi majhnosti te skupnosti ni slovenskih šol, tečajev ali česa podobnega, kot je to na primer v Argentini.

Sao Paulo sem zapustil z lepimi občutki, saj so se naši rojaki potrudili, da so mi pokazali lepe plati življenja v tem mestu. Vsi so bili izredno prijazni in pregovorno slovensko gostoljubni. Tudi Paulo, Paulito, kakor ga kličejo, je bil izredno gostoljuben in prijazen. Paulo je 32-letni slovenski fant, bankir. Pokazal mi je svojo jadrnico, s katero pluje po velikem jezeru Sao Paula, me odpeljal do morja, ki je od mesta oddaljeno 90 km, razkazal ostale dele mesta ter bil nasploh prijetna družba. Kljub veliki oddaljenosti od Slovenije sem večino svojega bivanja v Sao Paulu lahko govoril slovensko, kar daje človeku ob obisku tako velike države, kot je Brazilija, poseben občutek. Nasploh se je slovenska skupnost v Braziliji izkazala za zelo gostoljubno, prijetno, veselo in v svojem duhu za veliko, čeprav je za brazilske razmere skoraj neznatna.

Napolnjen z nekim posebnim domovinskim čutom, ki ga občutiš in doživiš le v tujini, sem se poslovil od naših rojakov. Čakalo me je namreč novih 43 ur sedenja na avtobusu ter pot do argentinske prestolnice Buenos Aires. Tam naj bi me v pristanišču končno pričakal tudi moj sopotnik na tem popotovanju, moj motor.

Več si lahko pogledate na moji spletni strani www.odpingvinadoeskima.com

Zahvala vsem, ki mi tako ali drugače pomagata pri uresničitvi moje poti.

Še posebej pa zahvala vsem, ki mi finančno pomagata. Seznam podjetnikov, ki mi pomagajo, najdete na moji spletni strani.

Rok Borštnik

LIČKANJE

V petek, 13. 10. 2006, se je pri predsedniku DPM Roku Pečniku na Gradežu zbralo nekaj članov podeželske mladine in ostalih pri ličkanju koruze. Korusa je bilo v obilju, a smo se pri delu popolnoma sprostili ob dobri glasbi DJ-Andreja in ob sladkem domačem jabolčnem zavitku, moštu in soku. Po končanem ličkanju smo v zgodnjih jutranjih urah spekli še kostanj, ob katerem smo se vsi pogreli. Drugo leto se vidimo ponovno, upamo, da v večjem številu.

V drugi polovici leta smo se udeležili regijskih kmečkih iger v Godiču pri Kamniku in dosegli zavidljivo 4. mesto. Udeležili smo se tudi izbora lepotic in fanta podeželja, izbora mladega gospodarja v Strhinju in razvedrilne oddaje Tistega lepega popoldneva.

Katarina Gačnik

PODJETNIŠKE INFORMACIJE

Pripravil Razvojni center Kočevje Ribnica, d.o.o., na osnovi spletne dokumentacije Moj spletni priročnik, ki jo pripravlja: Informacijsko Raziskovalni Center Celje. Natančne podatke si oglejte v celotnih razpisih v uradnih listih ali na spletnih straneh www.japti.si. Vse, ki bi želeli na svoj elektronski naslov prejemati tedensko sveže informacije o podjetniških razpisih, sejnih, novostih iz poslovnega sveta, ponudbe-povpraševanje po izdelkih in storitvah, vabimo, da pokličete na št. 8950-610, 8369-753, 041/436-233 ali pišete na e-naslov pokolpje@siol.net. Posredovanje informacij po e-pošti je brezplačno.

Program vavčerskega svetovanja (izvaja JAPTI, javna agencija za podjetništvo in tuje investicije, in je sofinanciran iz sredstev strukturne politike, Ministrstva za gospodarstvo, Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in Zavoda RS za zaposlovanje): možnost sofinanciranja svetovalnih storitev do višine 1.000.000 SIT. Preko programa vavčerskega svetovanja Vam npr. lahko pomagamo pri prijavi na razpise (svetovanje pri prijavi na razpis, pri izdelavi poslovnega načrta ...). Vsi zainteresirani, pokličite!

Javni razpis za sofinanciranje rekonstrukcij večstanovanjskih stavb, Ur. l. RS, št. 85-86/06, Stanovanjski sklad Republike Slovenije, tel.: 471 0 500. Rok: do dne, ko so s sklepi Nadzornega sveta SSRS odobrena vsa predvidena sredstva ali do 31. 12. 2007. Podrobnosti razpisa: spletna stran JAPTI.

Javni razpis za finančne vzpodbude delodajalcem za zaposlitev invalidov, Ur. l. RS, št. 100 z dne 29. 9. 2006. Rok za oddajo vlog je 15.1.2007. Podrobnosti razpisa: spletna stran JAPTI.

Javni razpis za sofinanciranje programov akcij informiranja in promocije kmetijskih proizvodov na notranjem trgu EU. Razpisovalec: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja. Rok za vlogo je do 30. 11. 2006 do 12. ure. Podrobnosti razpisa: spletna stran JAPTI.

Javni razpis za izbor programov javnih del v Republiki Sloveniji za leto 2007. Rok za oddajo prijave: v letu 2007 vsakega 5. v mesecu do 12. ure. Zadnji rok za predložitev vlog je 5. 10. 2007 do 12. ure. Podrobnosti razpisa: spletna stran JAPTI.

VARSTVO PRI DELU V VELIKIH LAŠČAH

Termin: **torek, 16. januar 2007, ob 16. uri v Gostilni Kropec, Mala Slevica**

Prijave in informacije: Andrej Stritar, tel. 01/7881 977

Tečaj s preizkusom znanja traja 4 šolske ure.

Cena (brez 2% DDV: 5.000,00 SIT (20,86 EUR), za člane Območne obrtne zbornice Ljubljana Vič po sklepu izvršilnega odbora brezplačno.

KULTURNO POLETJE KOT PILOTSKI PROJEKT ALI ZAKAJ JE KULTURA POMEMBNA ZA RAVOJ REGIJE?

Turizem tudi v Ljubljanski urbani regiji predstavlja rastoče gospodarsko področje. S prihodom nizkocenovnih letalskih prevoznikov je ta panoga v osrednji slovenski regiji dobila nov zagon. Razvoj turizma pa zahteva vzporedni razvoj dodatne ponudbe v regiji, saj povprečen turist današnjega časa na potovanju pričakuje tudi ustrezno ponudbo in dinamično dogajanje, ki ga bo motiviralo, da se na določenem kraju zadrži dlje časa.

Evropska mesta, ki se lahko pohvalijo z visokim turističnim obiskom, gradijo svojo podobo na kulturni in drugi ponudbi, ki ni vezana na turizem, daje pa svojemu okolju prepoznaven pečat, zaradi katerega gosti radi prihajajo in se tudi vračajo v določeno regijo.

Ljubljanska regija ima kar nekaj primerjalnih prednosti pred ostalimi slovenskimi regijami, ki pa jih do sedaj nismo znali v popolnosti izkoristiti. Pogosto preprosto za to, ker je zmanjkalo volje za sodelovanje ali ker ključni ljudje ne prepoznajo pomena povezovanja kulturnega dogajanja in turizma. Še posebej živa kultura postaja pomemben faktor dinamiziranja dogajanja in popestitve standardne turistične ponudbe. Kulture je v Ljubljanski regiji v izobilju, je pa vse preveč skoncentrirana na glavno mesto. Z razprišitvijo ponudbe po celi regiji, bi le-to naredili širše zanimivo za tuje goste.

Kultura ni pomembna samo za turizem. Zadnja leta v centru Ljubljane število prebivalcev upada, narašča pa število prebivalcev v primestnih občinah. Kulturna ponudba v regiji pa še vedno ostaja močno skoncentrirana na glavno mesto. Kultura pomembno prispeva k dvigu kvalitete življenja v lokalnih okoljih. Pomembna je za socializacijo starejših občanov, pomembna je za vključevanje mladih v različne kreativne aktivnosti in s tem spodbujanje aktivnega in ustvarjalnega razvoja mladih, pomembna je tudi za aktivno prebivalstvo.

Zaradi vseh naštetih razlogov se je skupina kulturnih producentov, ki delujejo v regiji, povezala in pripravila projekt Kulturno poletje, katerega ključni cilj je prav širitev bogate kulturne ponudbe iz centra na celotno regijo. Če bo projekt zaživel, bo to pomenilo ne samo bogatenja in disperzije kulturne ponudbe v regiji, temveč tudi krepitev sodelovanja znotraj regije, možnost sistematičnejšega vključevanja žive kulture v turistično ponudbo in možnost oživljanja starih mestnih jeder in kulturnih objektov, ki sedaj vse prepogosto samevajo.

Če želimo, da bo regija ostala konkurenčna, bo potrebno še naprej razvijati znanje in kreativnost, prav tu pa brez kulture ne gre. V Evropi se tega vedno bolj zavedajo, zato je iz leta v leto po evropskih državah vedno več projektov, ki podpirajo povezovanje kulturne ustvarjalnosti in kreativnosti na eni strani ter podjetništvo in turizem na drugi. Pri nas je to še v povojih.

Odločitev županov občin Ljubljanske urbane regije, da kulturi priznajo pomembno mesto v razvoju, je eden izmed korakov v pravo smer. Upamo samo, da se zgodba ne bo končala samo pri besedah.

Igor Brlek za projektno skupino Kulturno poletje.

ENAKE MOŽNOSTI – PRISPEVEK H KONKURENČNOSTI REGIJE

V sklopu Tedna vseživljenjskega učenja je v petek, 20. 10. 2006, v prostorih Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije potekala predstavitev dela Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007-2013. Prav tako pa je istega dne v RRA LUR potekal dan odprtih vrat.

Na predstavitvi regionalnega razvojnega programa za novo finančno obdobje se je direktorica RRA LUR Lilijana Resinovič osredotočila na ukrep Enake možnosti – prispevek h konkurenčnosti regije. Z omenjenim ukrepom želimo v regiji doseči, da bi imeli vsi prebivalci Ljubljanske urbane regije enake možnosti pri dostopu do izobraževanja in dela ter bi tako pripomogli k zmanjševanju socialnih in drugih razlik. V sklopu ukrepa Enake možnosti je za novo finančno obdobje 2007-2013 predvidenih več aktivnosti, kot so zagotavljanje rekreacijske infrastrukture za osebe s posebnimi potrebami, ureditev stanovanjskih razmer za različne družbene skupine, sodelovanje z delodajalci pri vključevanju vseh prebivalcev v delovne procese, odpravljanje medvrstniškega nasilja ter vzpostavitev centrov, kjer bi povezali vse družbene skupine in tam nudili storitve, ki jih te potrebujejo (izobraževanje, portal za socialno varstvo, iskanje zaposlitve, nudenje raznih oblik pomoči in druge aktivnosti).

V Regionalni razvojni agenciji Ljubljanske urbane regije začnemo z izdelavo izvedbenega dela regionalnega razvojnega programa za novo finančno obdobje. Vanj bodo vključeni projekti, ki bodo sledili ciljem, zastavljenim v strateškem delu regionalnega razvojnega programa. O procesu nastajanja tega dokumenta vas bomo sproti obveščali, če pa imate kakšne želje, predloge ali ideje, kakšni projekti naj bi se izvajali v Ljubljanski urbani regiji v novem finančnem obdobju v okviru ukrepa Enake možnosti ali pa na drugih področjih, pa nas, prosim, obvestite po elektronski pošti na naslov lur@ljubljana.si ali pa po telefonu na številko 01 306 19 02. Za sodelovanje se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Maša Resinovič, RRA LUR

60 let LD Velike Lašče

LOVCI – VARUHI NARAVE

Lovci LD Velike Lašče smo 16. septembra letos pod geslom Lovci - varuhi narave, praznovali biserni jubilej ustanovitve naše lovske družine. Ob tej priložnosti smo razvili tudi nov lovski prapor, na katerega smo pritrdili 94 zlatih žebeljčkov, Občina Velike Lašče, Acest – Franc Purkat, s.p., Podplana – Ciril Bobek, s.p., Gostilna pri Kuklju in gostilna Kropec pa so nanj pripeli še spominske trakove.

Na območju sedanje Lovske družine Velike Lašče sta se v letu 1946 ustanovili in delovali dve lovski družini, Lovska družina Velike Lašče in Lovska družina Dvorska vas. Vsako od teh družin je ustanovilo po 14 ustanovnih članov. Obe lovski družini sta se kmalu združili v Lovsko družino Velike Lašče. Ustanovni sestanek je bil v

Zadnikovi, po domače Valentinovi, hiši v Velikih Laščah. Prvi starešina je postal Jože Dolšina, tajnik pa Franc Ivanc. Odločbo o upravljanju lovišča LD Velike Lašče je izdal Okrajni ljudski odbor Grosuplje. Po razformiranju le-tega je od leta 1952 LD Velike Lašče spadala v območje Okrajnega ljudskega odbora Kočevje. Leta 1955 ji je bilo z odločbo dodeljeno lovišče v izmeri 5644 hektarov, od tega je bilo lovni površin 5354 hektarov. Z enako površino lovišča danes upravlja 54 članov, ki vzorno skrbijo za divjad in njeno življenjsko okolje, za lovsko kinologijo, dobro sodelujejo z lastniki in vsemi uporabniki prostora ter skrbijo za izobraževanje tako svojih članov kot šolske mladine in vseh, ki si to želijo.

60 let uspešnega delovanja smo obeležili s proslavo v našem lovskem domu na retenskih senožetih 16. septembra. Proslave se je kljub zelo slabemu vremenu, udeležilo preko 220 lovcev in ostalih gostov. Proslavo je s slavnostnim govorom odprl naš starešina Viktor Čeč, ki je opisal 60-letno prizadevanje lovcev LD Velike Lašče za ohranitev narave in divjadi. Ugotovili smo, da lahko s ponosom gledamo na prehojeno pot naših prednikov in ne nazadnje vseh sedanjih lovcev LD Velike Lašče. Slavnostni govorniki na proslavi so bili Bogdan Mahne, predsednik Lovske

ZGORAJ: PREDSEDNIK LZS BOGDAN MAHNE PODELJUJE PRIZNANJE USTANOVNEMU ČLANU NAŠE LD ALOJZU DROBNIČU. FOTO P. CENTA

LEVO: GOSPODAR LD VELIKE LAŠČE FRANCE ZAKRAJŠEK SPREMLJA VELIKOLAŠKEGA ŽUPNIKA VLADIMIRJA JAKSETIČA PRI PRENOSU KIPA SV. HUBERTA NA ČASTNO MESTO V LOVSKEM DOMU. FOTO P. CENTA

DRAMSKI IGRALEC BRANKO MIKLAVC NAS JE NAVDUŠIL Z INTERPRETACIJO KRSTA PRI SAVICI. FOTO P. CENTA

SPODAJ: STAREŠINA LD VELIKE LAŠČE DR. VIKTOR ČEČ IN PRAPORŠČAK JOŽE PEROVŠEK STA SPOŠTLJIVO ZAVILA STARI LOVSKI PRAPOR, KI BO V LOVSKEM DOMU DOBIL ČASTNO MESTO V SPOMIN NA PREHOJENO POT ČLANOV LOVSKE DRUŽINE IN NA VSE NAŠE POKOJNE LOVSKE TOVARIŠE. FOTO P. CENTA

NOVI LOVSKI PRAPOR JE ZAPLAPOLAL V ROKAH NAŠEGA STAREŠINE. FOTO P. CENTA

zveze Slovenije, Branko Zlobko, predsednik Zveze lovskih družin Kočevje in Jože Kalan, predsednik strokovne komisije pri Lovskem kinološkem društvu Kočevje. Nekateri naši najzaslužnejši člani so iz njihovih rok prejeli priznanja za posebne zasluge v lovstvu in lovski knologiji. LD Velike Lašče je prejela najvišje priznanje, red za zasluge II. stopnje, za posebne zasluge na področju lovske kinologije in Zlato lovsko plaketo ZLD Kočevje za posebne zasluge

OBRED BRATENJA PRAPOROV, S KATERIM JE BIL NOVI PRAPOR SPREJET V DRUŽBO PRAPOROV SOSEDNIJH LD IN VSEH DRUŠTEV NAŠI OBČINI. FOTO P. CENTA

DOMŽALSKI ROGISTI SO V VESELJE VSEH NAVZOČIH ZAIGRALI TUDI PO KONČANEM URADNEM DELU. FOTO P. CENTA

Z ZANIMANJEM SMO SI OGLEDALI LOVSKO RAZSTAVO SLIKARJA IN LOVCA JANIJA MRAVLJETA. FOTO J. MAROLT

na področju lovstva in lovske kinologije.

Velikolaški župnik Vladimir Jaksetič je ob tej priložnosti blagoslovil lovski dom, lovcem pa je podaril in blagoslovil tudi kipec zavetnika lovcev sv. Huberta.

Program so popestrili dramski igralec Branko Miklavc z globoko doživeto interpretacijo Krsta pri Savici, pevci lovskega moškega pevskega zbora Martin Krpan z Blok in Domžalski rogisti. S slikarsko razstavo del na temo divjadi in konj nas je navdušil slikar animalist in lovec Jani Mravlje z Brezovice.

Proslave so se poleg sodelujočih udeležili še predstavniki in praporščaki vseh društev v naši občini, predstavniki in praporščaki sosednjih lovskih družin, bivši člani naše LD, vdove naših pokojnih lovskih tovarišev, lastniki kmetijskih zemljišč in gozdov ter ostali občani.

Po končani proslavi smo se povесelili ob dobrem divjačinskem golažu in zvokih Ansambla bratov Zakrajšek.

Ponosni na prehojeno pot lahko potrdimo besede našega starešine Viktorja Čeča: »Naš pogled je usmerjen na jutri. Dediščino naših dedov moramo ohraniti za vnuke ...«

*Nejc Marolt,
predsednik KITI, LD Velike Lašče*

NEKAJ POMEMBNIH MEJNIKOV V DELOVANJU NAŠE LD:

- leta 1946 sta bili ustanovljeni LD Dvorska vas in LD Velike Lašče

- leta 1948 se LD Dvorska vas in LD Velike Lašče združita v skupno LD Velike Lašče

- leta 1962 so člani LD Velike Lašče z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom zgradili lovsko kočjo na retenskih senožetih

- leta 1968 so člani LD Velike Lašče z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom zgradili lovsko brunarico v Gornjih Kališčih

- leta 1971 je bila ob 2- letnici ustanovitve LD proslava, razvili pa so tudi prvi lovski prapor

- leta 1986 so člani LD Velike Lašče z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom pod vodstvom starešine Rajka Jankoviča začeli graditi lovski dom na retenskih senožetih in ga dokončali leta 1998

- leta 2003 in 2004 smo uredili strelišče pod lovskim domom, leta 2005 pa nabavili vrhunsko opremo za izvedbo tekem v streljanju na glinaste golobe

- leta 2006 smo skupaj z Občino Velike Lašče dokončno uredili lastništvo zemljišča okrog lovskega doma

ČLANI LD VELIKE LAŠČE OBNAVLJAMO ZNAMENJA OB GOZDNIH POTEH

Nekaj sto metrov v gozdu pod vasjo Lužarji, na stari cesti, sedaj gozdni poti, ki je bila do leta 1890 glavna prevozna furmanska cesta iz Dolenjske proti Primorski preko naših krajev, je nekaj prizadevnih lovcev LD Velike Lašče z iniciatorjem in pobudnikom nove postavitve križa Francetom Zakrajškom iz vasi Žaga in nekaterimi domačini iz vasi Lužarji postavilo novo znamenje – križ, ki je pred desetletji tu že stal, pa je propadel,

ker ga nihče ni vzdrževal. Vremenski vplivi skozi čas od kar so ga postavili in drugačen odnos do teh znamenj v času socializma so naredili svoje. Znamenja so propadala, spomin je bledelel.

18. novembra 2006 pa smo se nekateri člani LD velike Lašče in vaščani vasi Lužarji, skupaj z velikolaškim gospodom župnikom zbrali ob novem križu, da ga je blagoslovil. V kratkem nagovoru prisotnim je dal priznanje in zahvalo tistim, ki so zaslužni za postavitev križa ob poti, hkrati pa vzpodbudo, da naj tudi v prihodnje tako živimo in ohranjamo dediščino našim zanamcem.

Po pričevanju domačinov po ustnem izročilu, naj bi se tu ponesrečil kočijaž – furman v službi pri turjaških grofih, doma nekje iz Krasa. Točnega datuma se ne spomnijo, pa tudi pisnih virov ni. Zgodilo naj bi se to okrog leta 1850. Na teh ovinkih so se splašili konji, zaradi česar je izgubil oblast nad njimi, voz se je prevrnil, on pa umrl.

To staro cesto, sedaj gozdno pot, uporabljajo predvsem lastniki gozdnih parcel za spravilo lesa, lovci na svojih obhodih in tudi mnogi pohodniki.

Mnogim, ki bodo šli mimo novo postavljenega znamenja bo ob križu, kjer se tudi cesta malo zravna priložnost, da se odpočijejo in nato nadaljujejo pot v lepo vas Lužarji od koder je lep razgled daleč naokoli.

Besedilo in slike Tomaž Marolt

Ob 15. uri istega dne – po blagoslovitvi križa pa smo se preselili v cerkev Sv. Ožbolta, ki smo jo okrasili z lovskim motivom in imeli Hubertovo mašo, daroval pa jo je velikolaški župnik Vladimir Jaksetič.

Po končani maši pa smo imeli še družabno prijateljsko srečanje ob kuhanem vinu, čaju in sladkih dobrotah večjih gospodinj in se še dolgo zadržali skupaj v prijateljskem vzdušju.

To srečanje pri Sv. Ožboltu je bilo drugo po vrsti, v organizaciji našega prizadevnega gospodarja LD Franceta Zakrajška, želja vseh nas prisotnih lovcev pa je, da bi tudi ta način druženja vseh dobromislečnih ljudi postal tradicionalen.

Besedilo in slike Tomaž Marolt

*Lepe želje in čestitke,
iz hiše naše naj v
domove vaše pride,
v prihajajočem letu 2007
mnogo lepih,
zadovoljnih dni.*

JESEN MED GASILCI

Minuli meseci so bili za člane PGD Velike Lašče precej aktivni. Na gasilskem reliju, ki je 16. septembra 2006 potekal na območju GZ Velike Lašče, Ig in Škofljica, le-te so bile tudi organizatorice, so se naši člani odlično odrezali. Miha Novak, voznik, ter Jure Ponikvar in Martin Virant kot sovoznika so v kategoriji GVC, to je v kategoriji gasilskih cistern, zasedle absolutno prvo mesto. 23. septembra 2006 smo uspešno sodelovali na občinski vaji v Robu in 8. oktobra 2006 uspešno pokazali svojo pripravljenost na ocenjevanju, ki ga je izvedla Gasilska zveza Velike Lašče.

V petek, 27. oktobra 2006, smo z dvema voziloma (GVM in GVC 24/50) obiskali vrtec in malčkom predstavili delo gasilcev in njihovo opremo.

Dvakrat pa je šlo tudi zares. V soboto, 4. novembra 2006, ob **17.40** so se oglasili pozivniki, da je pri poslopju nekdanje mlekarne velik požar. Ob prihodu na kraj dogodka ob **17.44** smo ugotovili, da se je vnela izolacija ter da je lastnik požar že obvladal in ga tudi pogasil. Prisebnosti lastnika se lahko zahvalimo, da ni bilo večjih posledic. Pri intervenciji je sodelovalo 12 naših gasilcev.

Druga intervencija pa se je zgodila že prej, v petek, 20. oktobra 2006, na glavni cesti Škofljica-Kočevje, le dobrih petdeset metrov naprej od mlekarne v smeri proti Ribnici. V čelnem trčenju BMW in Fiata Punto sta v fiatu ostali ukleščeni dve osebi. Po telefonu je bil ob **20.35** o nesreči obveščen OKC, ki je ob **20.36** alarmiral Gasilsko brigado Ljubljana. Le-ta je pooblaščen, ustrezno opremljena in usposobljena za tovrstna posredovanja na našem

območju. Med potjo na kraj nesreče je vodja intervencije zahteval alarmiranje PGD Velike Lašče za pomoč pri osvetljevanju prizorišča nesreče ter za zaporo ceste v Prilesju in Velikih Laščah. PGD Velike Lašče je bilo alarmiran ob **20.53**. Gasilci GBL so na prizorišče nesreče prispeli ob **20.58**. Ob **20.59** sta izpeljali vozila PGD Velike Lašče in ob **21.01** prispeli na kraj nesreče. Enota GBL je iz vozila rešila dve ukleščeni osebi ter odklopili akumulatorje. Reševalci so odpeljali ponesrečence, policija je opravila svoje delo ... in ob **22.24** so gasilci GBL zapustili prizorišče nesreče, ob 23.15 pa se je potem, ko je bilo počiščeno cestišče, intervencija končala tudi s strani PGD Velike Lašče. V intervenciji je s strani PGD Velike Lašče sodelovalo 11 gasilcev.

To so vsa dejstva v zvezi s to nesrečo. Zlonamerne in zavajajoče trditve nekaterih v zvezi s časom prihoda PGD Velike Lašče na prizorišče nesreče zavračamo. Zgornji časovni potek reševalne

akcije temu pritrjuje.

Kako je že rekel Prešeren? »Le!«

Za jesenjo prihaja zima in čas kurjenja peči. Pazite, da vam rdeči petelin ne zapoje na vrhu dimnika. Če pa se to zgodi, brž pokličite 112, to je trenutno najboljši način alarmiranja gasilcev. Seveda pa upamo, da vam te številke ne bo potrebno nikoli poklicati.

Franc Debeljak

Lepe božične praznike in vse dobro v novem letu 2007. Preživite ga v zdravju in veselju ob majhnih in velikih uspehih.

Iskrene čestitke tudi ob dnevu samostojnosti.

Prostovoljno gasilsko društvo Velike Lašče

PGD Dvorska vas – Mala Slevica

PREGLED CELOLETNEGA DELA IN VKLJUČEVANJA V RAZNE DEJAVNOSTI

V kratkem povzetku vam predstavljamo nekaj dejavnosti in aktivnosti našega gasilskega društva.

V spomladanskem delu smo preko izobraževanja pridobili 7 novih gasilcev in 10 vodij skupin.

V maju smo se udeležili občinskega gasilskega tekmovanja v Vrbljenah s 6 desetminami. Vsi so se odlično izkazali in prinesli kopico pokalov.

pionirji I.	2. mesto
pionirji II.	5. mesto
članice A	1. mesto
člani A	1. mesto
člani B	1. mesto
veterani	1. mesto

PRAKTIČNI DEL KVIZA

Julija smo pripravili in uspešno izpeljali veliko vrtno veselico na igrišču v Dvorski vasi s skupino Pop Design. Zbralo se je veliko številno mlajših in starejših iz bližnje in širše okolice. Vzdušje je bilo enkratno in veselica se je končala v zgodnjih jutranjih urah.

Člani so se udeleževali tudi vseh večjih proslav v občini (občinski praznik, proslava ob 110-letnici PGD Velike Lašče in 80-letnici PGD Rob).

Septembra je bilo naše gasilsko društvo soorganizator gasilskega relija, ki se ga je udeležila tudi ekipa PGD Dvorska vas – Mala Slevica in dosegla 2. mesto. V Dvorski vasi je potekala zaključna vaja in nato tudi zaključek s pogostitvijo v gasilskem domu.

Nadaljujemo tudi uspešno delo z mladino, saj smo se s štirimi ekipami udeležili občinskega tekmovanja v kvizu. Tekmovanje je potekalo na Škofljici, od koder smo zopet prinesli kopico pokalov in sicer za dve 1. mesti, 2. in 3. mesto. S tremi ekipami smo se tako udeležili regijskega tekmovanja na Brezovici. Mladinci so se z

Z ODLIČNIM 2. MESTOM NA DRŽAVNO TEKMOVANJE

izvrstnim znanjem in 2. mestom uvrstili na državno tekmovanje, pionirji pa so osvojili 4. in 16. mesto. Mladinska ekipa se bo tako 24. novembra odpravila na državno tekmovanje v Dravograd.

V oktobru (mesecu požarne varnosti) smo poskrbeli za boljše požarno varnost in obveščenost, saj so mladinske pionirske desetine raznesle brošure in plakate o gasilnikih. Postavili smo tudi nekaj hidrantnih omaric in posodobili opremo v obstoječih omaricah.

Vsem, ki so nam pomagali pri izvedbi vseh zastavljenih projektov se najlepše zahvaljujemo, in jih vabimo k nadaljnjemu sodelovanju. Prav tako se posebej zahvaljujemo vsem sponzorjem in donatorjem za njihove prispevke. Zahvala pa seveda tudi vsem članicam in članom našega gasilskega društva, saj vsak veliko prispeva k obstoju in vsem uspehom društva.

Za konec naj Vas le še pozdravimo z gasilskim pozdravom
Na Pomoč!

Borut Hočevnar

PRI JULKI NA PODULAKI

Oktober je bil letos izredno lep, z mnogo toplih, sončnih dni in skoraj brez padavin. Šele v drugi polovici meseca se je narava odela v raznobarven jesenski plašč. Če je pa še teren tako razgiban, kot so naše Kokave, potem lahko samo strmimo nad lepoto narave.

Prav tja sva se s predsednikom Ivancem namenila 28. oktobra na 94. rojstni dan naše dolgoletne članice Julke Zakrajšek.

Iskala sva jo na Opalkovem in jo končno našla na Podulaki pri nečakinji, kamor sta se s sestro pred kratkim preselili.

Julkino življenjsko pot je zaznamovalo delo.

Tudi sedaj, kljub visokim letom, opravi še marsikatero lažje gospodinjsko delo.

Bila je najstarejša od devetih otrok, zato je morala prva zapustiti dom in poiskati svoj košček kruha. V Ljubljani se je izučila za pletiljo, kjer je tudi službovala in se leta 1975 kot upokojenka vrnila na svoj dom na Opalkovo, kjer sta do nedavnega živeli s sestro. Ko jo gledam, kako mirno se pogovarja z nami, dobim občutek, da izžareva eno samo dobroto. Julka je človek razdajanja, vedno pripravljena pomagati, in to jo osrečuje. Marsikaj bi nam lahko še povedala o svojem življenju in delu, o časih gospodarskih kriz in vojn, pa smo se le zahvalili za prijazen sprejem in sproščen klepet ob kavici.

Julka, v imenu Društva upokojencev Velike Lašče in osebno Vam iskreno čestitamo in želimo zdravja ter zadovoljstva med svojimi ljudmi v tej mirni vasi.

*Zapisala Danijela Vrh
Fotografiral Franci Ivanc*

DU Velike Lašče ČARI POHORJA

Jesen je prišla v vsej svoji lepoti. Zdravo in koristno je treba preživljati jesenske dneve, nabirati energijo in sončne žarke za dolge zimske dni s hojo v naravo, potovanji in izleti v lepe, zanimive kraje. Tako je razmišljalo tudi vodstvo društva upokojencev in organiziralo odlično pripravljen izlet na Pohorje. Hvala vam. Zanimanje za izlet je bilo veliko. V nekaj dneh po razpisu je bil avtobus polno zaseden.

Pravijo, če potujejo angelci (dobri ljudje) je vreme lepo. Dobre volje in polni pričakovanj smo se v resnično lepem sončnem jutru popeljali po avtocesti skozi predore na Štajersko. Prijetna vožnja z obilico smeha in razlago o zanimivostih krajev je hitro minila. Že smo občudovali zeleno oazo mogočnih smrek Hočkega, Mariborskega in Slivniškega Pohorja, posejanega s planinskimi kočami, hoteli, brunaricami in smučišči. Ustavili smo se v Andrejevem domu - Pajk, katerega lastnik je Andrej Kamerički, znan turistični delavec, včasih direktor hotelov na Rogli. V planinskem domu je trideset ležišč in več namenskih sob za različne dejavnosti: ples, petje, film, ustvarjalne delavnice. Organizirajo tudi počitnice za otroke, odrasle, upokojence, piknike in praznovanja družinskih praznikov. Ponudba je pestra. Prijazno so nas sprejeli in pogostili z enolončnico, s kavo in pijačo. Pridružil se nam je vodič, pohorski Franček, velik poznavalec Pohorja, šaljivec in duhovitež. Popeljal nas je po pohorskih krajih, vrednih ogleda. Ustavili smo se pri zgornji postaji gondolske žičnice ob starem zaščitemu hotelu Bellevue, ki ga prenavljajo. Pod hotelom je tekmovalna proga najboljših smučark Zlate Lisice in nešteto možnosti za športne adrenalinske dogodivščine. Na razgledišču se je v čisti jasnini kot na dlani odprla panorama mesta Maribor z reko Dravo, griči Kalvarijo, Piramido, Mestnim in Stolnim vrhom, za njimi se je videlo Dravsko polje, Slovenske gorice, Haloze, Kozjak, Koroško, celo Karnske Alpe. Vožnja po cesti navzdol, mimo brunerice z odličnim sladoledom, ki smo ga tudi okušali, potem pa obisk več kot pol tisočletja stare cerkve sv. Bolfenka, ki so jo obnovili v letih 1971 in 2001. Je spomenik naravne dediščine. V prenovljeni cerkvi so razstave in turistično informativni center. Ogledali smo si razstave fosilov in mineralov, zdravilnih rastlin, lesorezov in čipk. Vožnjo smo nadaljevali po neokrnjeni naravi proti Ruški koči, kjer so smučišča in osrednji kulturni spomenik vzhodnega Pohorja, cerkev sv. Areha (Henrika) iz druge polovice 17. stoletja. Prvotna stavba, od katere je ohranjen zvonik, je v pisnih virih omenjena že leta 1545. Cerkev stoji na nadmorski višini 1230 m. Zunanost cerkve je groba, pokrita je s skrilavci, notranost pa je bogato oblikovana. Veliki oltar ima čudovite štukature. Posebnost cerkve je grob sv. Henrika, ki je kulturna osebnost in predstavlja simbol boja proti protestantizmu. Na pokrovu groba je relief štajerskega vojvode Otokarja Traungavskega. Pod cerkvijo stoji kapelica, kjer izvira voda z domnevni čudežnim delovanjem.

Morali smo se vrniti v Andrejev dom, kjer je bil na jasi pod domom pripravljen piknik z vsemi mesnimi dobrotami na žaru, solatami, sladicami, kavo in pijačo. Vsestransko smo uživali in se veselili.

V poznopopoldanskem času smo se mladostno sveži, polni edinstvenih doživetij vračali domov. Izlet je bil pravi balzam za oči, dušo in telo. Le škoda, da je bil zadnji v letošnjem letu. Pa drugo leto spet novim dogodivščinam naproti.

Marija Šolar Merjasec

SREČANJE PO 49 LETIH

Vsako snidenje je lepo, posebno tisto, ki se zgodijo po dolgih letih. Eno takih je bilo nedvomno tudi družabno srečanje na Turjaku na Dolenjskem, kjer smo se dobili nekdanja profesorica Radica Pahor in nekateri učenci (s soprogami), ki smo v šolskih letih 1957/1959 obiskovali poklicno mizarsko šolo v Idriji.

Idrija je bila takrat poznana kot eno večjih izobraževalni središč v Sloveniji, saj sta bili tam poleg znane gimnazije – učiteljska, tudi poklicna mizarska in kovinarska šola. Poklicno mizarsko šolo so obiskovali učenci iz Dolenjske, Notranjske, Gorenjske in Primorske.

Torej! Dobili smo se prvo soboto v oktobru. Po kratkem pozdravnem klepetu smo se odpravili na organiziran ogled TURJAKA, KUREŠČKA, RAŠICE IN VELIKIH LAŠČ.

Peš smo se odpravili na ogled turjaškega gradu. Prvi podatki o njem segajo že v 11. stoletje, kasneje je služil kot stražni grad pred prodori turške vojske na slovensko ozemlje. Med drugo svetovno vojno so se v gradu utrdili domobranci. Ker se niso hoteli predati, so partizani po večdnevem obstreljevanju grad popolnoma porušili. Med ogledovanjem obnovljenih (kapelice, poročne dvorane, ječe) in še neobnovljenih grajskih prostorov nam je vodič orisal zgodovino gradu.

Zadovoljni smo se vrnili na parkirišče, kjer nas je že čakal avtobus, s katerim smo se odpeljali na ogled drugih zanimivosti. Najprej na goro Kurešček, ki slovi po stari in pred leti obnovljeni cerkvi, od koder je prelep razgled na bližnje in daljne okoliške kraje.

Pot smo nadaljevali proti Rašici, kjer so ravno ta dan praznovali 20-letnico odprtja spominske sobe in muzeja v spomin na prvega protestantskega pisatelja in začetnika slovenske književnosti Primoža Trubarja. Po ogledu spominske sobe, muzeja, žage in dobri kavici smo se odpravili še v Velike Lašče, kjer smo se na trgu zadržali le kratek čas.

Srečanje smo zaključili ob dobrem poznem kosilu v prijaznem in prijetnem gostišču Pri Škrabcu v Robu. Ker nam je bilo lepo, smo se dogovorili, da se naslednje leto spet srečamo, nekje na Tolminskem.

Skrb za izvedbo programa srečanja sta prevzela domačina Pavel Škerl in Jože Vintar.

Obema še enkrat hvala.

*Lep pozdrav
Bernard Bučinel*

SKUPINSKA FOTOGRAFIJA UDELEŽENCEV SREČANJA

NOVICE S PARNASA

JE TURJAŠKI GROF DOMA?

Dnevom evropske kulturne dediščine konec septembra smo se v zavodu Parnas pridružili s pripravo programa za najmlajše na gradu Turjak. Otroci velikolaškega vrtca Sončni žarek so tako na gradu srečali grajsko kuharico, ki jim je povedala nekaj zgodbic z gradu, norčavega dvornega norčka Vilibalda, ki je preoblečen v viteza celo izzval turjaškega gospoda na dvoboj - ta je v popolni bojni opremi ravno prijahal domov. Spoznali so, kaj morajo znati paži in spletične, se pogreli ob grajskem čaju in piškotkih, potežkali čisto pravi meč in dobremu grajskemu gospodu zatožili vse neumnosti, ki jih je počel dvorni norček. Program je sofinancirala Občina Velike Lašče, v njem pa smo sodelovali Marcel Lejko, Franc Vrh in Metka Starič.

FOTOGRAFSKA RAZSTAVA GRADOVI NA SLOVENSLEM

V Viteški dvorani na turjaškem gradu smo ob Dnevh evropske kulturne dediščine odprli fotografsko razstavo Gradovi na Slovenskem, katere avtorica je Milena Vintar. V posebni tehniki – fotografiki, je obdelanih 15 fotografij, ki prikazujejo 15 slovenskih gradov. »Taka fotografska dela govorijo o raziskovalnih težnjah in kreativnih rešitvah na fotografskem področju in kažejo na obetaven razvoj nadarjene mlade osebnosti,« je med drugim v spremnem besedilu ob razstavi zapisal Jože Bitenc, vodja strokovnega aktivna Srednje šole za oblikovanje in fotografijo. V kulturnem programu je sodeloval trio flavt iz Glasbene šole Ribnica, Marcel Lejko pa je v podobi nagajivega dvornega norčka poskrbel za bolj grajsko vzdušje. Razstavo je sofinancirala Občina Velike Lašče, podjetje Agles, d.o.o., z Rašice pa nam je podarilo material za okvirje, za kar se mu najlepše zahvaljujemo. Razstava je še vedno na ogled v sklopu obiskov turjaškega gradu.

PRIŠEL BO SV. MARTIN ...

Letošnja jesen je nekaj posebnega. November je, topli dnevi pa se še kar vrstijo. Pridelki so pospravljeni, sadje pobrano, gozdovi pa se kopljejo v čudovitih barvah. V vinorodnih krajih v sodih zori mošt in čaka samo še sv. Martina, da ga spremeni v vino.

Čeprav naši griči niso obrasli z vinogradi, pa sv. Martina vseeno častimo. Tako smo se upokojenci prav na njegov god zbrali pri Puglju v Ribnici, da počastimo njegov praznik in poskusimo mlado vino. Seveda k temu sodu tudi dobra večerja, s kakršno nam v gostišču Pugelj vedno postrežejo. Na praznovanju so se nam pridružili tudi upokojenci iz Postojne. Ko nas je prijetna Janezova muzika zvalila na ples, je bilo v veliki dvorani prostora za vse.

Naj omenim še en prijeten dogodek. Društvo upokojencev je imelo 14. oktobra piknik. V načrtu je bilo, da se dobimo pri lovski koči na Retjani. Ker pa je bila udeležba izredno velika, so nam organizatorji pripravili prijetno druženje na turjaškem gradu. Ob okusnih jedeh z žara, poskočnih vižah dua Darko so se pari zavrteli po parketu v Viteški dvorani.

Naj se ob tej priliki v imenu vseh udeleženi zahvalim organizatorjem, predvsem pa gospodu županu za zastonj avtobusni prevoz, uporabo grajske dvorane, pa tudi slastne krofe, s katerimi smo se sladkali. Še prav posebno pa smo bili veseli županovega nagovora, s katerim nam je zaželel prijetno druženje.

Zo-Ja, DU

PROSTVOLJSTVO

Zavod Parnas je podpisal Izjavo o spoštovanju in uveljavljanju etičnega kodeksa organiziranega prostovoljstva. Tako smo ena od nevladnih organizacij, ki so do sedaj že podprle prizadevanja Slovenske filantropije, da bi se razmere na področju prostovoljnega dela uredile in poenotile. Naš zadnji podvig na področju prostovoljnega dela mladih je bil rimski dan v Rutah, kjer je sodelovalo okrog 20 mladih prostovoljcev, med njimi tudi precej študentk in mladih iz našega okolja. Nove prostovoljce pa že sedaj vabimo k sodelovanju pri organizaciji 8. gledališkega festivala Najdihojca, ki bo 19. in 20. aprila 2007 v Velikih Laščah.

TURISTIČNA AGENCIJA PARNAS

Izkazalo se je, da je ob razvoju turistične ponudbe podeželja med pomembnejšimi dejavniki za uspeh kvalitetna ponudba na trgu. Trženje pa ima v turizmu svoja pravila in zato je zavod Parnas letos pridobil licenco za opravljanje dejavnosti turistične agencije. S svojimi izleti izboljšuje prepoznavnost turističnega območja od Ljubljane do Kolpe, poleg tega pa v svoje programe vključuje primere dobre prakse razvoja podeželja v Sloveniji in tujini. Poleg Parnasa je na tem območju registrirana le še Kompasova podružnica v Kočevju, ki je prav tako začela poslovati v letošnjem letu. Turistična agencija Parnas ima svoj sedež v Velikih Laščah (Tenis Cereja - prvo nadstropje), uradne ure pa so vsako sredo od 16. do 18. ure. (Dodatne informacije: GSM 041 833 456, info@zavod-parnas.org).

Pripravila Metka Starič

Društvo podeželskih žena Velike Lašče**IZLET V BELO KRAJINO**

Končno smo si članice DPŽ vzele čas in se odpravile na našo zasluženo ekskurzijo. Pridružili so se nam tudi nečlani, ki so zelo dobrodošli. Odpravili smo se v Belo krajino. Ob 7. uri zjutraj smo se odpeljali iz Velikih Lašč. Najprej smo se ustavili v Metliki v tovarni Beti, kjer smo si kupili razne majice in pižame. Tam nas je pričakala prijazna vodička Vesna, ki nas je ves dan vodila po prelepi Beli krajini. Odpeljali smo se v Lokvico k družini Matjašec, kjer nas je prijazna gospodinja pričakala z odlično pogačo, postregla pa nam je tudi z obaro in ajdovimi žganci z veliko ocvirki. Bili smo navdušeni nad njeno belokranjsko nošo. Od tam nas je vodička popeljala v Mestni muzej Metlika, kjer smo si ogledali eksponate od kamene dobe do druge svetovne vojne in po njej. Sprehodili smo se tudi po starem mestnem jedru Metlike. Odpeljali smo se naprej v Drašiče, kjer smo obiskali vinsko klet, v kateri nas je pričakal prijazni kletar Simonič. Pripovedoval nam je o njihovem, že 250 let starem običaju, ki se še do danes ni spremenil. Poteka pa tako: vinogradniki prinesejo svoje vino, tega potem zlijejo v skupni sod, nakar ga ustekleničijo.

In tako smo tudi mi pili vino od 60 lastnikov. Res zanimivo.

Pot nas je vodila k trem faram v vasi Rosalnice, kjer smo si ogledali tri cerkve Žalostne Matere božje. Od tam smo se odpeljali k družini Cvitkovič, kjer so nam pokazali prečudovite vezenine na domačem platnu. Lahko smo videli tudi, kako se delajo belokranjske pisanice in pletejo košare, velike in majhne. Pa spet naprej. V Adlešičih smo pri g. Adlešiču poslušali nekaj o čebelah in medu. Poizkusili smo med, medeno pecivo in medeni liker. Vseskozi nas je spremljala dobra volja, ker kamor smo prišli, so nam postregli s 'kačjo slino', da smo si dušo privezali, kot pravijo domačini. Po res izčrpnih ogledih in degustacijah smo se odpeljali na turistično kmetijo v Podzemlju, kjer so nam pripravili odlično kosilo-večerjo. Igral nam je harmonikar Andrej Bajuk (ni minister) mi pa smo se veselo zavrteli. Ni manjkalo veselih šal in smeha. Tako nasmejani smo se poslovili od prijazne vodičke in se ob 19. uri polni lepih vtisov odpravili proti domu z željo, da se še dostikrat udeležimo veselih in zanimivih izletov. Za varno vožnjo je poskrbel naš šofer Cveto.

Kdor ni bil z nami, se lahko pridruži prihodnjič. Prsrčno vabljeni!

Da je izlet tako lepo uspel, se zahvaljujemo Občini Velike Lašče.

Za DPŽ Velike Lašče J.M.

KUD Marij Kogoj
in občina Velike Lašče

Vas vabita na

11. TRADICIONALNI BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

Nastopili bodo dobrepoljski godbeniki, ŽPZ Mavrica iz Dobrepolja in kvartet Zvon iz domačega kulturnega društva.

Koncert bo v soboto, 23. decembra, ob 19. uri
v dvorani Doma Krajanov na Turjaku.

Vabljeni!

HARMONIKARJI NA TURJAKU

JSKD LJ. - okolica, KUD Marij Kogoj
in Občina Velike Lašče

Vas vabijo na

13. TRADICIONALNO OBMOČNO SREČANJE HARMONIKARJEV,

ki bo v soboto, 2. 12. 2006, ob 18. uri
v dvorani Doma krajanov na Turjaku.

KUD Marij Kogoj s tem srečanjem ohranja spomin na turjaške harmonikarje. Uradnemu delu bo sledilo družabno srečanje s turjaškimi harmonikarji.

Vabljeni!

Pri Zavodu za razvijanje ustvarjalnosti je izšel koledar z avtorskimi fotografijami francoskega fotografa Olivierja Grandovca, ki živi in ustvarja v sosednjem Vidmu. Koledar prikazuje dvanajst dobrepoljskih cerkva v štirih letnih časih v črno-beli tehniki in je izšel v omejeni nakladi. To izjemno zbirko umetniških fotografij lahko naročite na spletni strani Zavoda za razvijanje ustvarjalnosti www.zru.si ali na telefonski številki 051 80 77 52.

ČLANI FOLKLORNE SKUPINE

smo se na sestanku 25. 10. 2006 odločili, da bomo nadaljevali s plesnimi vajami, zato vabimo vse zainteresirane, da se nam pridružite. Z vajami bomo začeli v januarju 2007.

Informacije dobite na številki 051/378-047.

VABLJENI!

LOKOSTRELCI SE SELIMO V DVORANE

V začetku oktobra smo imeli lokostrelci zadnjo državno 3 D tekmo na prostem. Lokostrelski klub Brand Celje je bil organizator. Bila je lepa sončna sobota in številčno obiskana tekma z zelo dobrimi končnimi rezultati.

Naš lokostrelca Edo Goršič je uspel premagati skorajda nepremagljivega Lovreta Jesenovca in prejel zlato medaljo. Slabše se je odrezala Irena Kastelic, ki je pri članicah dosegla tretje mesto. Nejc Goršič je ponovno zmagal, pri veteranih pa je Stane Ahac prejel srebrno medaljo.

ZMAGOVALEC NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V BISTRU – NEJC GORŠIČ, ČLAN LK TURJAK. ZMAGOVALEC 3D POKALA ZA LETO 2006 IN NOSILEC DRŽAVNEGA REKORDA V 3D

16. decembra bo Lokostrelska zveza Slovenije praznovala 30. obletnico delovanja. Na prireditvi ob tem jubileju bodo podeljeni pokali za uvrstitve v 3 D pokalu in slovenskem pokalu za leto 2006. Veseli smo, saj bo kar nekaj naših tekmovalcev prejelo te pokale in tudi kot klub bomo prejeli pokal za dosežene rezultate v 3 D pokalu za letošnje leto. Podeljena bodo tudi priznanja za osvojene državne rekorde.

ZAKLJUČNA 3D TEKMA V CELJU. ZMAGOVALEC EDO GORŠIČ, LK TURJAK

Zaradi te prireditve bo naše tradicionalno Božično lokostrelsko prvenstvo v soboto, 23. decembra 2006. Tekmovanje bo potekalo tako kot običajno, pod gostilno Murn. Streljali bomo na 3 D tarče – živali. Za veselo razpoloženje po tekmovanju letos ne bomo

streljali na skupino oddaljenih medvedov, ampak na našo novo tarčo – bizona, ki smo ga poimenovali TUR. Tarčo je naš klub s pomočjo donatorjev kupil septembra in smo drugi klub v Sloveniji, ki se lahko pohvali z njo. Prav ta dan bodo imeli lokostrelci možnost, da ga prvič zadenejo, saj do sedaj še nismo streljali nanj.

Marjan A. Kastelic
predsednik LK Turjak

*Ko se prižgejo praznične luči sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani in želja vzpne se iz
srca v višine:*

*»Vse, kar je slabo, z novim letom naj zbledi!
Vse, kar je dobro, naj za vekomaj ostane!
Vse, kar je lepo, naj raste in cveti!
Naj v letu 2007 v miru sreča nežno vas objame!«*

*To vam želijo člani
Lokostrelskega kluba Turjak*

Društvo za ohranjanje dediščine Gradež SUŠILNA SEZONA SADJA IN IZOBRAŽEVANJE NA GRADEŽU SE ZAKLJUČUJE

Letošnja sušilna sezona sadja v Sušilnici sadja Gradež bo zapisana kot ena najdaljših in najuspešnejših sezon. Sušilna peč na drva je zakurjena od 4. septembra in kaže, da bomo po treh mesecih ogenj v kurišču pustili ugasniti.

Sadja je bilo v primerjavi z lanskim letom zelo veliko, zato seveda suhega sadja - posušenega v gradeški sušilnici - zlepa ne bo zmanjkalo. Uspešnost sezone pa pripisujemo predvsem temu, da je bistveno več otrok kot prejšnja leta spoznavalo sušenje ter druge tradicionalne oblike shranjevanja sadja in zelenjave brez dodajanja konzervansov. Sedem naravoslovnih oz. gospodinjstskih dni na Gradežu je bilo namenjenih več kot 300 učencem osnovnih šol Velike Lašče, Ribnica in Dobropolje. Med njimi so imeli otroci iz Podružnične šole Kopolje v tednu otroka posebej dogovorjen program na temo »jabolko«. Sušenje sadja na Gradežu je spoznalo tudi 72 učencev iz Osnovne šole Škofljica, ki so pri sušilnici začeli svoj načrtovani pohod, ravno tako pa tudi učenci turističnega izbirnega predmeta iz Osnove šole Dobropolje, ki so obiskali Gradež med njihovim obiskovanjem turističnih zanimivosti v Turjaški pokrajini. Obiskalo nas je tudi več skupin otrok iz vrtcev Grosuplje, Št. Jurij in Velike Lašče.

Veseli smo, da se je več kot petsto otrok udeležilo naših organiziranih izobraževalnih programov, ki trajajo od ene do pet ur. Upamo, da jih bo vsako leto več, da bo vedno več tistih otrok, ki z užitek pojedo domačo malico, se posladkajo s suhim sadjem in jabolčnim zavitkom, popijejo svež stisnjen jabolčni sok in krljevko ter da se bo vse pogosteje dogajalo, da otroci pripeljejo na obisk na Gradež tudi svoje starše in jim pokažejo, kaj vse so spoznali, ter jih poučijo o zdravi prehrani.

Boris Zore

Obiskali smo del kraške ohranjene dediščine, povezane s turizmom na podeželju

LOKEV, VILENICA, ŠTANJEL, HRUŠEVICA, OSMICA - SELO NA KRASU

Največji razpoložljivi avtobus je na prvo sobotno jutro v novembru izpred Sušilnice sadja Gradež odpeljal proti slovenskemu Krasu na ogled nekaterih primerov ohranjene naravne in kulturne dediščine.

Petinpetdeset ljubiteljev ohranjene dediščine si je najprej v Lokvi ogledalo obnovljeno najstarejšo slovensko pršutarno, kjer je direktorica obrazložila celoten proizvodni proces za različne kvalitete pršuta, pancete in zašinka. Žal v Evropi zaščiteni kraški pršut iz Slovenije ni predelan iz domačih svinjskih stegen, ker imamo premalo prašičev. Delni dobavitelji iz Slovenije niso solidni pri izpolnjevanju pogojev, ki so nujni pri organizirani predelavi. Seveda so nam tudi postregli z dobrotami iz pršutarne in s kozarcem terana. Večino so prepričali, da so se zadržali še zaradi nakupa v njihovi trgovini.

FABIANIJEVA POT V ŠTANJELU

Ogledali smo si tudi bližnjo Vilenico, najstarejšo turistično jamo v Evropi. Prehodili smo celotno pot, ki je odprta za turiste, in občudovali čudovite kapnike in dvorane. Za čudovito jamo, ki jo je izdolbila reka Reka in je lep primer povezave ohranjene naravne dediščine in neškodljivega turizma, skrbi Jamarsko društvo Sežana. Zasluga jamarskega društva je, da je jama dostopnejša obiskovalcem, saj društvo skrbi za to že dobra štiri desetletja. Zadnjih dvajset let je Vilenica povezana tudi s po njej poimenovano književniško nagrado in mednarodnim srečanjem pesnikov in pisateljev. Imena nagrajencev so vklesana na plošči pred plesno dvorano, kjer se vsako leto odvija zaključna prireditev.

Za naše društvo za ohranjanje dediščine je bil zelo privlačen ogled utrjenega naselja na pobočju griča, Štanjela, enega najstarejših in najslikovitejših kraških naselij. Z zanimanjem smo si z dvema vodičema v dveh skupinah ogledali že obnovljene zgradbe v Štanjelu, seznanili pa smo se tudi s tem, kako poteka

nadaljnja obnova. V grajskih prostorih smo si ogledali zbirko likovnih del slikarja in grafika Lojzeta Spacala in sedaj gostujočo razstavo Franceta Slane ob njegovi 80-letnici, seveda pa tudi poročno dvorano. Obiskali smo cerkev sv. Daniela s spomenikom dr. Antonu Mahničju na pročelju; tipično kraško hišo (z urejeno etnološko zbirko), ki ima en prostor za bivanje s svojim vhodom in pod njim gospodarski prostor ravno tako s svojim vhodom, na Krasu pa se je kuhalo tako ali tako v spahnjenci (izven bivalnega prostora); Kobdiljski stolp, s katerega je čudovit razgled na slovenski Kras; Ferrarijevo vilo (ki je nastala s povezavo več štanjelskih hiš na ta način, da je arhitekt Maks Fabiani na eni strani zadržal značilnosti prvotnih hiš, na drugi pa je dodal arhitektonske elemente, ki so jih povezali v vilo), Ferrarijev oz. Fabianijev vrt, na katerem je umetno jezerce nekoč napajala štanjelska odvečna meteorna voda in ne kot sedaj gasilske cisterne, ker kamniti kanali in cevi, ki so bile razpredene po celem Štanjelu niso sanirane. Obisk v Štanjelu smo končali s sprehodom po lepo urejeni Fabianijevi poti, ki je bila napravljena leta 1935 kot posebna dostopna pot na Ferrarijev vrt, da se je izognila štanjelskim hišam.

DEGUSTACIJA PRŠUTA IN TERANA

Na izletniški kmetiji Grča v Hruševici so poskrbeli za spoznavanje kulinarčne dediščine z odličnim kraškim kosilom s teranovim likerjem, joto, dušeno govedino s pršutom v teranovi omaki, sladkim zeljem, špinačo in krompirjem, solato ter pečeno hruško s teranovim prelivom in seveda tudi domačim teranom. Vzdušje je popestril nastop našega ljudskega ansambla Suhe češplje, ki ga je tokrat ves dan spremljal neutrudni harmonikar

SUHE ČEŠPLJE NA KMETIJI GRČA

Sašo Ahec. Na nemajhno razočaranje ostalih gostov kmetije in domačih smo morali zaradi spoznavanja običajev in navad na Krasu zapustiti kmetijo že ob osmih zvečer, da bi se zaustavili še na osmici na Selu na Krasu (s pogledom na italijanski Gradež). Samo poskusili smo pristen domači pršut in teran, nekateri so celo uspeli kljub velikemu številu obiskovalcev zaplesati ob zvokih na Pahorjevi kmetiji gostujočega ansambla. Tudi na osmici so imele zelo odmeven nastop Suhe češplje, ki so jih tokrat poleg našega harmonikarja spremljali tudi nekateri člani godbe na pihala iz Moravč, ki so že pred nami prav tako prišli na osmico. Morali smo se držati pravila »ko je najboljše razpoloženje, je treba oditi«, saj smo morali ob polnoči določiti drva v našo sušilnico peč na Gradežu, ob pol osmih zjutraj prebirati sadje itd.

Boris Zore

LEVO: HARMONIKAR SAŠO

OBISK PRI DRUŽINI AUERSPERG NA GRADU GOLDEGG V AVSTRIJI

V letošnjem poletju sem na turjaškem gradu spoznal dva potomca zadnjega turjaškega grofa in v pogovoru je beseda nanesla tudi na poznavanje slovenske knjige o družini Auersperg, zato sem bil povabljen na predstavitev nemškega prevoda te knjige, ki je bila 4. novembra na gradu Goldegg.

Povabilu sem se rad odzval tudi zato, ker sva z ženo šla kot zastopnika Turističnega društva Turjak in sušilnice sadja na Gradežu. V prtljagi sem imel košaro, polno domačih dobrot, ki so jo prispevali sušilnica sadja, Joško Ahec in župan Velikih Lašč.

Vsi trije bratje so naju zelo prisrčno sprejeli. V uradne delu prireditve je dr. Miha Preinfalk pripovedoval, kako je po desetih letih poizvedovanja po vsem svetu napisal to knjigo, ki je bila obenem njegovo doktorsko delo. Knjiga vsebuje rodovnik družine Auersperg od leta 1062 do danes. Poleg njega je govoril tudi najstarejši član družine, Karl Adolf Auersperg, ki je star 91 let. Zahvaljevanja ni bilo ne konca ne kraja.

Za še živeče člane družine je knjiga zelo pomembna, ker so tako izvedeli, kam po svetu je sorodnike po drugi svetovni vojni zanesla usoda.

Po uradnem delu smo bili dobro pogoščeni z jedačo in pijačo. Ob tem sva imela priložnost pogovarjati se z različnimi člani družine,

OSREDNJI OSEBI NA PREDSTAVITVI NEMŠKEGA PREVODA KNJIGE O AUERSPERGIH: NAJSTAREJŠI KARL ADOLF AUERSPERG (DRUGI Z LEVE) IN AVTOR KNJIGE DR. MIHA PREINFALK (DRUGI Z DESNE).

saj je bilo gostov bolj malo, družinskih članov, od dojenčka do starejših oseb, pa zelo veliko.

Grofi Andreas, Phillip in Leopold so z vidnim navdušenjem odprli košaro in nama dovolili natančno razložiti, kaj vse sva prinesla, kajti med dobrotami sta bila tudi grajsko grozdje in kamen lehnjak, iz katerega je zgrajen grad.

Po štirih urah sva se odpravila na pot proti domu. S seboj sva prinesla zahvalo in pozdrave družine Auersperg vsem, ki so prispevali in še prispevajo k temu, da njihova zapuščina ne bo propadla in šla v pozabo.

Eugen Šerbec

ZBRANI OB DARILU (OD DESNE PROTI LEVI): GROF LEOPOLD VON AUERSPERG (TURJAŠKI), LASTNIK GRADU GOLDEGG PHILLIP AUERSPERG, PHILLIPOV BRAT ANDREAS AUERSPERG IN EUGEN ŠERBEC.

TD TURJAK

vabi 24. decembra 2006 na grad Turjak.

Ob 18. uri si boste lahko ogledali
ŽIVE JASLICE,
ob 20. uri pa bo v ogrevani Viteški dvorani
POLNOČNA MAŠA.

LEPO VABLJENI!

DPŽ Velike Lašče**BUČE, MARMELADA IN SPET BUČE**

V sredo, 11. 10. 2006, smo članice DPŽ z go. Mihaelo, našo knjižničarko, organizirale predavanje o bučah. Prišla je ga. Mateja Reš iz znane vrtnarije v Podvinu. Povedala nam je veliko novih reči o bučah in njih pripravah. Slišali smo,

da buče niso samo za pujse, ampak so celo odlična in zdrava prehrana za ljudi. S seboj je prinesla kar nekaj pripravljenega peciva in odličen bučni kruh pa tudi bučni namaz. Upam, da sta bila degustacija in predavanje obiskovalcem všeč.

V soboto, 14. 10. 2006, smo nadaljevali z našimi prireditvami, drugo Bučarijado in že četrtem Marmeladnim dnevem.

Bila je res lepa sobota. Na stojnicah smo ponujale veliko vrst marmelade, od slivove, malinove, kutinove, medene do bučne in še veliko drugih odličnih marmelad. Da pa ne bi šli kar tako mimo, smo povabili strokovno komisijo, da je ocenila nekaj najbolj izvirnih in posebnih marmelad. Najbolj izvirno je skuhala Sonja, in sicer medeno z bučami in rozinami, pa Marija drnuljevo, Zdenka odlično slivovo. Bojana pa je imela čudovito okrašene marmeladne kozarčke. Podelili smo tudi nagrade za marmelade in buče. Naj nadaljujem z bučami. Obiskovalci in članice smo prinesli in pripeljali veliko majhnih in velikih buč. Pričakovali smo veliko bučo, ampak gospod Ljubo nas je presenetil s 77,70 kg težko bučo in eno 76,69 kg. Bilo je res lepo videti toliko buč okrog vodnjaka na tako lepem trgu. Seveda so bile tudi čisto majhne bučke, take z nekaj grami. Naložili smo jih na zelo star voziček, ki je še bolj popestril prireditev. Zanj se zahvaljujem gospe Pirkovič. Ob bučah smo ponudile odličen bučni kruh pa zavitek in bučno marmelado. Članice TD Turjak so pripravile suho sadje in druge dobrote. Da pa je bilo vzdušje še bolj veselo, nam je igral ansambel Patriot iz Ljubljane.

Našo prireditev smo lahko organizirale s pomočjo Občine Velike Lašče in KZ Velike Lašče. Hvala! Zahvaljujem se tudi sponzorjem: gostilni Kukelj za dobre krofe, Mini Cafe za kavico, Piceriji Rok, gostilni Murm, gostilni Škrabec, mizarstvu Stritar, gospe Pavli iz Strug. Zahvala tudi g. Samsu, ki nam je prijazno pripravil ozvočenje in ocenjevalni komisiji. Posebno se zahvaljujem gospe Mihaeli, ki nam je veliko pomagala pri naši prireditvi. Hvala vsem, ki ste sodelovali ali pa nas samo obiskali. Želim, da naslednje leto zrastejo še večje buče in se skuha še več izvirne marmelade. **SODELUJTE!**

Za DPŽ Velike Lašče J.M.

Turistično društvo Turjak**KOSTANJEV POHOD IN
KOSTANJEV PIKNIK**

Turistično društvo Turjak je že tretje leto zapored na zadnjo oktobrsko soboto v izredno lepem sončnem vremenu organiziralo kostanjev pohod. Pravzaprav sta bila letos kar dva krožna triurna pohoda z dvehurnim časovnim zamikom pri odhodu: prvi po kostanjevi poti Turjak-Škamevc-grad Turjak in drugi po delu turjaške turistične poti Turjak-grajski bajer-sv.Ahac-Bajdinec-Krnica-ostanki rudnika železove rude-kapela z ohranjenim srcem Hanna Auersperga-grad Turjak. Skupno se je obeh pohodov, ki sta se zaključila s kostanjevim piknikom, udeležilo preko sto pohodnikov.

Pohodniki so res lahko uživali v prelepi jesenski čisti naravi. Res je, da je šlo za nekatere malo prehitro, za druge pa nekoliko prepočasi. Obe poti sta namreč primerni za zelo širok krog pohodnikov, tudi za najstarejšega sedeminsedemdesetletnika, ki se je brez težav povzpel na najvišjo točko poti (748 m). Poleg prelepe narave znotraj in izven obsežnega turjaškega grajskega kompleksa so si lahko pohodniki ogledali tudi nekaj kulturnih in naravnih spomenikov. Po treh urah hoje se je prilegla vroča enolončnica. Čeprav pohodniki kostanja med potjo niso nabrali, saj je bil letos v okolici Škamevca že pobran, so se po zaslugi organizatorjev vsi posladkali z vročim pečenim kostanjem in vipavskim moštom, mlajši pa s čajem.

Za večino je bil, po okrepčilu na kostanjevem pikniku, zanimiv tudi vodeni ogled gradu Turjak, ki ga je organizator pripravil za več skupin. Najvztrajnejši pa so obiskali še Sušilnico sadja Gradež in poskusili tudi ekološko pridelano in posušeno sadje v sedemdesetletij stari zidani sušilni peči na drva. S turistično razvojnega vidika je zelo vzpodbudno, da je bila velika večina pohodnikov iz izven domače občine.

Boris Zore

*Krpanove novičke***11. TURNIR ZA DRŽAVNO PRVENSTVO V TAROKU**

Mesec oktober je v našem društvu mesec taroka. Letos je bilo naše društvo že drugič organizator turnirja za državno prvenstvo v taroku, ki se je odvijal v soboto, 21. oktobra 2006, v prostorih osnovne šole Primoža Trubarja v Velikih Laščah. Tekmovalci so se začeli zbirati že zelo zjutraj in do devete ure se jih je prijavilo 135. Prišli so z vseh koncev Slovenije. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo precej žensk, ta popularna igra se vse bolj razširja med ljudi. Tekmovanja se je udeležil tudi sam predsednik Tarok zveze Slovenije Henrik Peternelj, ki je ob koncu tekmovanja našemu društvu namenil kar nekaj spodbudnih besed in pohval za organizacijo.

ZGORAJ: POLNA DVORANA IGRALCEV TAROKA V VELIKIH LAŠČAH

SPODAJ: BITKA Z NEŽNEJŠIM SPOLOM, KI JO BIJE DIREKTOR RADGONSKIH GORIC, G. ZADRAVEC

INVALIDSKI VOZIČEK NI OVIRA ZA DRUŽENJE

NAŠ NAJBOLJŠI PETER LOPIČIČ

Ob devetih se je bilo žrebanje za prvi krog tekmovanja. Zasedbo miz za vsak krog je določil računalniški žreb, za kar je poskrbela Tarok zveza Slovenije. Igralci so morali odigrati štiri kroge. Vsaka tekmovalna miza pa je štela tri igralce. Rezultati vsakega kroga so se sproti vpisovali v računalnik. Kot določa pravilnik, je vso zadevo imel pod nadzorom sodnik Vili Sever.

Med igralci taroka je bila seveda tudi naša ekipa. Za društvo Krpan so tako tekmovali Ivan Blatnik (56), Jože Grebenc (71), Peter Lopičič (50) in Ilija Milanovič (57). Razplet samega tekmovanja si lahko ogledate na internetni strani Tarok zveze Slovenije na naslovu www.tarokzveza.si.

NAJBOLJŠI TRIJE TEKMOVALCI SKUPAJ S PREDSEDNIKOM TZS IN SODNIKOM TEKMOVANJA (OD LEVE PROTI DESNI): LOTRIČ STANKO (2.), TURŠČAK STANE (1.) PREDSEDNIK TZS HENRIK PETERNELJ, ZVONE IVANETIČ (3.) IN SODNIK VILI SEVER

In ker ni tekmovanja brez nagrad, smo morali priskrbeti nekaj praktičnih nagrad, ki so nam jih tudi letos prispevali donatorji, Adria Mobil iz Novega mesta, Trgoup iz Velikih Lašč, Blatnik Ivan, s.p., za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

Iskreno se zahvaljujemo ravnatelju Osnovne šole Primoža Trubarja iz Velikih Lašč Ediju Zgoncu, ki nam je odstopil prostor šolske telovadnice, mize in stole iz učilnic, kuharicam v šolski kuhinji za okusno kosilo za naše tekmovalce in snažilkam, ki so morale po zaključku prireditveni prostor počistiti.

Še posebej se člani, ki smo bili zadnje dni v septembru in vse do prvenstva najbolj aktivni in delavni, zahvaljujemo prostovoljcu Mirku, ki nam je bil pripravljen pomagati na sam dan tekmovanja. V imenu UO društva se lepo zahvaljujemo tudi vsem petim članom društva, ki so soboto namenili delu v društvu in s tem dokazali drugim članom v tako številni tarok sekciji, da se z malo dobre volje in optimizma da veliko narediti.

V društvu smo prepričani, da smo s to prireditvijo pripomogli k promociji našega kraja.

Zapisala Urša Vesel, KTŠ društvo KR PAN

VOŠČILO

BITI Z MALIM ZADOVOLJEN IN VELIKO UŽIVATI JE UMETNOST IN SREČA RESNIČNO SVOBODNIH LJUDI.

(Phil Bosmans)

Kulturno-turistično in športno društvo Krpan se vsem svojim donatorjem, poslovnim partnerjem in članom društva zahvaljuje za njihovo sodelovanje v letu, ki se poslavlja.

Naj bo prihajajoče leto,
LETO 2007,

najlepše leto za vsakega izmed nas, naj bo leto polno zdravja, sreče in veselja, miru in ljubezni.

INFRASTRUKTURNA PRENOVA MALIH LAŠČ

Mary Kay Ash je ob neki priliki zapisala: »Če misliš, da zmoreš, zmoreš. Če misliš, da ne zmoreš, imaš prav.« Zanimiva misel. Prvemu delu te misli smo se skupaj z občino Velike Lašče brezpogojno predali in že v mesecu marcu 2006 začeli z izvedbenimi načrti za celostno preureditev Malih Lašč. Zelo veliko odrekanih, koordinacij, dogovorov, sestankovanj, usklajevanj in ne nazadnje fizičnega dela posameznih vaščanov je obrodilo zeleni in zastavljeni cilj - funkcionalna in infrastrukturna prenova naše vasi. V minulih mesecih smo tako drug drugemu dokazali,

da si v Malih Laščah želimo spremembe in napredka. Lastni občutki ter komplimenti, ki jih prejemo s strani mimoidočih ljudi, ki poznajo vas prej in danes, kažejo na to, da smo se odločili in naredili resnično željeno, pričakovano, skratka pravo stvar. Za vse zunanje »poznavalce« medosebnih razmer v naši vasi pa smo naredili nekaj nemogočega – povezali in zavezali smo večino vaščanov k želji, narediti prijazno vas za domačine in njene obiskovalce. Začne se torej vedno pri nas samih, pri našem jutranjem in večernem pozdravu, medosebnem ter spoštljivem odnosu do vseh okoli nas. Pravijo, da ljudi spoznaš v kritičnih in težkih trenutkih in v naše veliko zadovoljstvo lahko ugotovimo, da se je večina, tudi tista, za

katere so določeni trdili, da »nikoli ne dihajo« skupaj z vasio, odločila pristopiti k projektu. Skoraj v celoti je zaživela misel Riharda Jakopiča: »Dve stvari sta, ki ju je treba ločevati: človek in družba. Preden se zgražaš nad družbo, se vprašaj, če si kot človek res storil svojo dolžnost!« Tako imamo danes novo vodovodno, meteorno, televizijsko in telekomunikacijsko omrežje, dodatno javno razsvetljava, nov ekološki otok, celostno urejene t.i. »skupne prostore«, individualne zabojnike za odvoz smeti, postavljene info-table s hišnimi številkami, robnike z novo asfaltiranimi potmi ter številna na novo urejena individualna dvorišča.

V prijetnem druženju, ob kozarčku in sladkih dobrotah malolaških žena, smo vaščani v sredo, 11. oktobra 2006, stopili v nov svet z novimi cilji.

*V imenu Vaškega odbora Male Lašče
Robert Štaba*

NAJSTAREJŠA VAŠČANKA MALIH LAŠČ JE Z ŽUPANOM ANTONOM ZAKRAJŠKOM SVEČANO PREREZALA TRAK PRENOVLJENE VASI. BLAGOSLOV NOVO UREJENE VASI JE OPRAVIL ŽUPNIK VLADIMIR JAKSETIČ

ZA OPRAVLJENO DELO SE TAKO V IMENU VAŠKEGA ODBORA ZAHVALJUJEMO VSEM VAŠČANKAM IN VAŠČANOM, IZVAJALCEM DEL, OBČINSKIM SVETNIKOM IN UPRAVI TER ŽUPANU ANTONU ZAKRAJŠKU, KI JE PROJEKT OD ZAČETKA DO USPEŠNE REALIZACIJE V CELOTI SPREMLJAL IN PODPIRAL. ZAHVALA TUDI VLADIMIRJU JAKSETIČU ZA BLAGOSLOV NOVO UREJENE VASI.

BLAGOSLOV MARIJINE KAPELICE NA OŠTEH

Draga bralka, dragi bralec, kamorkoli se ozreš, povsod se ti ponudi prijeten pogled: prava pesem gozdov in travnikov, gričev in dolin, naselij in samotnih hiš, gradov in cerkva. Mnogo zadnjih je posvečenih Mariji. Naše dežele ne krasijo samo Marijine cerkve, temveč tudi mnoga druga manjša znamenja, med njimi tudi kapelice. Eno takih je v nedeljo, 29. 10. 2006, v navzočnostih številnih romarjev (zbralo se nas je okoli 160) blagoslovil robarski župnik, prelat Vinko Šega. To skalno kapelico na Ošteh nad Iško je dal postaviti Jože Cimperman, po domače Birtkov, iz Sela pri Robu, s katerim sva se nekaj dni pred posvetitvijo pogovarjala o zanimivostih, povezanih s kapelico, krajem, ljudmi ...

Ata, kako si prišel do ideje, da na tem kraju postaviš kapelico?

To ni bila moja ideja. Postavitev znamenja na Ošteh je bila že ideja mojega pradedu, njegovih vrstnikov in sovaščanov (Miha Štrukelj, Zgonc ...). V naši sedanji fari (stara je 166 let) še ni bilo farne cerkve, zato so ljudje hodili k maši k Sv. Trojici čez Iško. Tod čez Ošti je bila pot najbližja, do Sv. Trojice je bilo uro hoda. Ko smo dobili svojo faro, se je vse obrnilo, vse to je slabše vplivalo na prebivalce teh krajev.

Kdaj, časovno, se je torej porodila zamisel o kapelici tu?

Okoli 1839/40, sredi 19. stoletja.

Zakaj pradedu in njegovim vrstnikom ni uspelo uresničiti želje po postavitvi kapelice?

Predvsem jim je zmanjkalo časa; morali so se preživljati; kot mladi fantje so bili na frontah 1. svetovne vojne, vmes je bila gospodarska kriza, nato pa jih je dohitela že 2. sv. vojna.

Tod čez, praviš, se je hodilo k maši k Sv. Trojici?

Tisti čas so bile družine ogromne; polovica jih je hodila k prvi maši k Sv. Trojici; nosili so doma narejene kovane čizme, redki škornje, goljivce in klobuke. Da so bili bolj črni, so jih tako kot čevlje namazali s sajami. Ko so prišli od maše, so se k naslednji maši v Škocjan pri Turjaku odpravili drugi člani družine, ki so se oblekli v iste obleke.

Zakaj pa so želeli postaviti znamenje prav na Ošteh in zakaj si se odločil, da kapelica stoji tu?

Na Ošteh, približno 20 m od te skalne kapelice, je raslo ogromno drevo, dva človeka ga nista mogla objeti, tako širok hrast ali cer je bil. V deblo je bil postavljen lesen svetnik. Tega so naredili domačini prav tam. To drevo je umiralo več kot 50 let (od 1830/40 do 1914), počasi se je sušilo, kakšna veja pa je še ozelenela.

Kako in zakaj pa si se ti odločil, da uresničiš to že staro željo po božjem znamenju?

Ko smo v Selu delali cimper, sva z mojstrom Marjanom Bavdkom govorila o tem, da bi bilo dobro, če bi kje dobila kakšen votel hlod – mogoče hrastov - odpadni, debel hlod, ki bi mu naredila streho. A to nama ni uspelo, saj je Marjan hudo zbolel in po dveh letih umrl.

Zamisel o leseni kapelici se ni uresničila, danes stoji tu ogromna skala? Kje si jo dobil?

Doma smo imeli njivo, na kateri smo med oranjem s plugom vedno zadevali ob kamen. Kasneje, ko smo njivo kosili, pa sta se ob isti kamen zadevali kosilnica in nakladalka. Sinu Janezu sem naročil, naj gre ta kamen skopat. In to je ta skala, ki jo vidimo tu. Ko sem šel nekoč s senožeti domov, sem si ta kamen ogledoval in si zamislil, kako bi ga uporabil za kapelico. Nato sem naokoli spraševal kamnoseke, koliko bi stalo, če bi izdoblili vdolbino. Najcenejši ponudnik je zahteval 400 tisoč. Pa sem si dejal, da bomo sami zvrtili luknjo. Čez tisto zimo sem jo dal pripeljati na dvorišče, spomladi 2004 pa smo začeli vrtati.

Tu je nekoč torej stalo neko posebno drevo, sedaj je prostor zravan, posejan s travo, pod barako so smreke. Kako so Ošti izgledale včasih?

Na celotnih Ošteh smo pred 30 leti pasli telice senožet smo fizično zagrabilo, veliko mi je pomagal zet Jože. Nato so začeli nagajati lovci (uničevali so ograjo), prenehali smo s pašo govedi, nato sem tam pasel še konje, kasneje še dve do tri leta kosil. Pot je postajala vedno slabša, zato je bila škoda na strojih (kosilnici, nakladalki, grabljah) prevelika. Senožet smo zato zorali in zasadili smreke. Od takrat je minilo že 13 let. Dve leti pred tem je sin Janez naredil brazde; zaradi vojske 1991. ni bilo smrek. Kljub temu, da so bile te smreke slabe, so bile dobro vsajene, saj je bila zemlja dobro pripravljena.

Ata, kako je bilo tu, kjer so sedaj smreke, še prej, preden si ti pasel telice?

Senožet je bila zorana leta 1936 zaradi svetovne krize, predtem ni bila orana kakšnih 140 let. Nazadnje je bila na njej posejana ajda, in sicer 1942. leta. 1945. je imel košček te zemlje, kjer sedaj stoji baraka, za krompir stric Iškar, ki se je skrival tod.

Kdo vse je pripomogel, da je kapelica danes tako lepa in naravna?

Najprej sem si zamislil samo vdolbino v skali brez okvirja. A izkazalo se je, da je ta potreben. Izdelal ga je špengler (klepar) Tone Škulj z Visokega, poleg okvirja je po svoji zamisli izdelal še okras (roži in križ). Vrhnji rostfraj križ je naredil Janez Rupar iz Purkač, Kristusa pa sem sam kupil v Ljubljani. Marinka je kupila Marijin kipec. Kipec katerega izmed svetnikov smo iskali po različnih sejmi, a nismo našli nič primernega. Ozadje pa je delo akademskega slikarja Marka Jakšeta z Mohorjev, in sicer gre za sliko na platnu, ki je prilepljena na bakreno podlago. Misel POSTOJ IN POGLEJ SI V DUŠO! sem izbral sam, vklesal pa jo je kamnosek iz Zamostca.

Hvala vsem, ki ste želeli pomagati!

li je tu že ves čas tak raven travnik?

Prvotno sem tu prostor zravnal, da bi napravil manežo za konje. No, pa je sedaj vse drugače.

Tam zadaj je postavljena preža. Kako, da ste jo postavili?

Kot veste, je tu področje medvedov, zato so si vnuki zamislili, da bi imeli prežo, da bi lahko opazovali in slikali živali. Tudi kapelica danes stoji predvsem zato, ker se je več dejavnikov in želja uskladilo.

Pa se tu dejansko da videti medveda?

Gre za veliko področje medveda, a ga je težko videti. Ni jih zaradi pomanjkanja hrane – tod se več ne pase drobnice, divjadi ni veliko, ker ni prave paše, in lovi tudi ris. Medved hodi sem samo na kontrolo za hrano.

Spodaj, 300 m pod kapelico, je potok Iška. Kaj zanimivega o življenju ob Iški so ti pripovedovali kot otroku tvoji predniki?

Soteska Iške se pri Zalarjevem in Štrukljevem lazu zoži, zato so jo zajezili z dolgimi hlodi. To je bilo pred 400 leti. Ko je bil jez visok, so hlode spustili in so tako potovali v Iško vas in naprej. Pod Oštmi je bila Lepovrška žaga, kjer se je leta 1926 podrl jez in se je tako vse končalo. Tam so si ljudje lahko na črn kamen (na debelo) zmleli sami, saj je bil ključ dostopen. Bošteč mlin ni bil požgan v vojni, kot je zapisano, pač pa ga je kasneje požgala lužarska mularija.

Tod čez je šla tudi trgovska pot. Kako je bilo s tem?

Kot sem že omenil, je bila čez Ošti pot k Sv. Trojici, ki je tisti čas premogla štiri gostilne, šolo in farovž. Vsi trgovci z govedom in s prašiči so šli po tej poti, vse dokler ni stekla proga za Kočevje. Potem je bilo vsega tega konec, vsa trgovina se je preusmerila na Vel. Lašče in Dobropolje. Iz Notranjske so čez Ošti vozili tudi vole in konje h kovaču pri Mohorju. Pred drugo svetovno vojno je bila tu trgovina za les (s hlodi, trami). Od tu je šlo vse v Grahovo, Martinjak in Rakek. Manipulant je bil Franc Zakrajšek s Hitenega. Vsi, ki so hodili do njega po opravkih, so šli čez Ošti. Ustavili so se pri nas v Selu, mi pa smo jim hodili kazat pot. Jaz sem šel prvič

ZABUKOVČEV KOZOLEC NA GRADEŽU

Sredi oktobra je bil 'likof' pod Zabukovčevim kozolcem. Novi kozolec, narejen po starih načrtih, bo služil izobraževanju o ekološki pridelavi in predelavi hrane. Tu bodo različni izobraževalni programi in upajmo tudi večdnevna šola v naravi, kjer bo mogoče spoznati tudi stare načine pridelave in predelave ter staro opremo v muzeju pod kozolcem.

Zakonca Zabukovec sta pripravila praznovanje v nedeljo popoldne, ki se je raztegnilo v večer. Udeležili smo se ga tako rekoč vsi vaščani Gradeža, po povratku z nagradnega izleta (za pomoč pri Prazniku suhega sadja na Gradežu) so se pridružili tudi otroci in njihovi spremljevalci. Med njimi je bil tudi Zabukovčev vnuk Simon, ki je zaigral na harmoniko. Tudi župan občine Velike Lašče se je udeležil praznovanja pod Zabukovčevim kozolcem.

Člani društva za ohranjanje dediščine smo prepričani, da so Zabukovčevi napravili pomemben korak k ohranjanju dediščine in razvoju Gradeža. Večer smo zaključili s kratkim ognjemetom.

Boris Zore

kazat pot, ko sem bil star šest let. Domov pa so šli večinoma drugje (mimo Plešnarjeve žage). Do leta 1942 je šlo tod mimo od 50 do 55 voz letno. Veletrgovci oziroma škribarji so bili v Grahovem Niko Krajc, v Martinjaku Premrl. Les se je oddalo v Grahovem in Martinjaku ali pa na železniški postaji v Rakeku, nato pa naprej za Trst. Vse dobrine (maline, borovnice, jajca, kure, peteline ...) se je prodajalo v Trst; v Ljubljano od tu in iz Notranjske šele po prvi svetovni vojni. Mladi fantje so zaslužili nekaj tudi z ilegalnim nošenjem cigaret, zobotrebcev.

Kako je pa z imenom kraja Ošti?

Pod Krogom nad Iško je živel možakar menda iz Ošti pri Vrhniku (takrat mladi bežali, ker so morali v vojsko; veliko takih v Loški dolini), ki se je preselil na selo, zato tudi Selo. Nekateri pa poznajo drugačne razlage.

Kako bo z ohranjanjem urejenosti tega prostora v prihodnje?

Nekaj časa bo to moja skrb, nato pa bo skrbela moja družina oz. sorodniki. Povabim vas k ponovnim srečanjem; lahko tradicionalno v jeseni.

Katja Škrabec

MLADI NOGOMETAŠI NK VELIKE LAŠČE V LIGAH MNZ LJUBLJANA

Zaključil se je jesenski del tekmovanja v ligah Mestne nogometne zveze (MNZ) Ljubljana. Letos smo se prvič udeležili tega tekmovanja s samostojnima ekipama v kategorijah otrok do 8 in do 9 let. Ker ŠD NK Velike Lašče ni registriran pri MNZ Ljubljana, nam je na pomoč priskočil NK Kočevje, s katerim že dlje časa sodelujemo. Na stadionu v Kočevju smo igrali tudi domače tekme, saj sami nimamo za to primerne objekta. V ligi MNZ Ljubljana tako nastopamo pod imenom Kočevje VL. V vsaki od obeh omenjenih kategorij nastopa preko 20 klubov z območja MNZ Ljubljana. Klubi so razporejeni v skupine po štiri ekipe po teritorialnem načelu.

Kljub temu, da smo se prvič srečali s pravim nogometom na travi, so fantje v kategoriji U-9 v prvem delu tekmovanja dosegli izvrstne rezultate. V svoji skupini vodijo z 28 točkami. Za njimi so se razvrstili NK Krka A iz Novega mesta z 22 točkami, NK Bela krajina z 20 točkami. Zadnji je Livar iz Ivančne Gorice, ki je še brez osvojenih točk.

Z vsako ekipo v skupini smo odigrali po 4 tekme in dosegli naslednje rezultate:

NK Velike Lašče : Livar 12 : 0, 10 : 0, 9 : 0, 9 : 1

NK Velike Lašče : NK Krka 0 : 1, 4 : 2, 3 : 0, 9 : 1

NK Velike Lašče : NK Bela krajina 2 : 0, 1 : 1, 5 : 2, 1 : 3

V kategoriji U-8 je v naši ekipi sodelovalo trinajst otrok. Vsi obiskujejo nogometno šolo, ki jo organizira NK Velike Lašče. Otroci obiskujejo našo nogometno šolo prvo ali največ drugo leto. Večina se je prvič srečala z nogometom na travi. Ob odličnem strokovnem vodenju trenerja Sreča Rajšla smo se rezultatsko dvigali iz kroga v krog in se v zadnjem krogu rešili zadnjega mesta v skupini ter jesenski del končali na tretjem mestu.

Vsi igralci in trener si zaslužijo iskrene čestitke. Zahvala gre tudi staršem, ki so otroke ves čas spremljali na tekmah po Dolenjski in občini Velike Lašče, ki nam je dala na razpolago kombi.

Pomemben pa ni le rezultat, temveč tudi to, da so otroci uživali v tekmovanju, se družili z drugimi mladimi nogometiši in spoznavali nove kraje.

Spomladi gremo z veseljem naprej in upamo na nove zmage!

Primož Škulj in Mitja Pintarič

LESTVICA U-8

1. Mirna	12	11	1	0	71:5	34
2. Krka A	12	8	1	3	53:16	25
3. Kočevje VL	12	1	2	9	9:46	5
4. NK Krka C	12	1	2	9	6:72	5

LESTVICA U-9

1. Kočevje VL	12	9	1	2	65:11	28
2. NK Krka A	12	7	1	4	45:28	22
3. Bela Krajina	12	6	2	4	51:23	20
4. Livar I. Gorica	12	0	0	12	13:112	0

ZABAVA – SAMOZAVEST – GIBLJIVOST - KONDICIJA

AEROBNA VADBA ZA LAHKOTEN TER NASMEJAN DANAŠNJI IN JUTRIŠNJI DAN ZA ŽENSKE, KI SE ŽELIJO SPROSTITI V ZABAVNI DRUŽBI

Današnji tempo življenja je že skoraj presegal hitrost svetlobe, kar se vidi tudi v našem načinu prehranjevanja, spanja, druženja s prijatelji, rekreaciji, ne nazadnje tudi pomanjkanju obiskovanja družabnih in kulturnih prireditev. Zato se poskušajte vsaj tisto kratko urico preseliti v kraj in čas brez problemov in težav. In to uro telovadite samo zase in samo zaradi sebe. Pri urah naše aerobike telovadi veliko različnih posameznikov in predvsem posameznic različnih telesnih zmognosti in kondicijske pripravljenosti, zato je vadbo nemogoče ustrezno prilagoditi vsem. Ker vsak najbolje pozna svoje telo, naj tudi vadbo temu primerno prilagodi.

V zadnjih letih je zelo uveljavljena vadba, poimenovana AEROBIKA, postala del našega vsakdanjega življenja. Pri nas z vsemi vključenimi elementi novih trendov aerobne vadbe poskrbimo, da vam nikoli ne bo dolgčas in da se notranje zdravje in razpoloženje pokaže tudi navzven.

Z užitekoma poslušamo take in podobne izjave naših udeleženk: »Z večjim veseljem se prebudim v jutro. Urice

skupnega druženja mi omogočajo, da si pridobim samozavest in nasmeh na ustnicah za ves dan.«

Aerobika HI-LO & DANCE za dobro počutje in kondicijo v ritmu domače glasbe poteka v dvorani KTZ Turjak vsak petek 19.00-20.00.

Za vadbo potrebujemo:

športno opremo in ležalko (armafleks) ali veliko brisačo malo plastenko vode
dobro voljo

Informacije: 041 715 501, galija@volja.net
Danica Trajkovič,
inštruktorica klasične in plesne aerobne vadbe

Zahvaljujemo se vam za pozornost ter Vam želimo obilo užitekoma na uricah skupnega druženja.

OBČINSKA LIGA VELIKE LAŠČE V MALEM NOGOMETU 2006

Z odigranim 16. krogom se je 14. oktobra končala letošnja občinska liga v malem nogometu občine Velike Lašče.

Tekmovanje je bilo izvedeno v dveh delih, in sicer spomladi in jeseni. Redni krogi tekmovanja so bili odigrani ob sobotah ali ob sredah na vseh treh občinskih asfaltnih igriščih: v Velikih Laščah, na Turjaku in v Dvorski vasi. V prvem delu lige je sodelovalo 9 ekip: Laščani, Beli admiral, ŠMD Turjak, MLP United, ŠMD Avtohiša Real, Brasil, KŠTD Krpan, Komarji in Retje. V jesenskem delu je ekipa Retje izstopila iz lige, tako da je do konca tekmovanja nastopalo 8 ekip. Po mnenju in ocenah vseh sodelujočih je liga dosegla svoj osnovni namen in je bila organizacijsko in tekmovalno zelo uspešna.

Prvak letošnje občinske lige je postala ekipa Laščani, ki je tako obranila lanski naslov. Drugo mesto je osvojila ekipa Beli admiral, ki je bila pod drugim imenom prav tako druga že lansko leto. Tretje mesto je osvojila ekipa ŠMD Turjak, ki je bila obenem s 103 danimi goli najučinkovitejša ekipa. Iz njihovih vrst prihaja tudi najboljši strelca letošnje občinske lige Miha Feguš, ki je dosegel skoraj tretjino golov za svojo ekipo.

Pokal za najbolj športno ekipo tekmovanja so prejeli prvaki, kar še dodatno dviguje vrednost njihovega naslovu. Kot v vseh resnih tekmovanjih je tudi v naši ligi v žaru nogometne igre prišlo do nekaj iskric, vendarle pa lahko tekmovanje kljub temu ocenimo za športno. Za to gre zasluga tudi sodniku Branetu Pavliču in komisarju lige Andreju Perhaju.

Na zaključni prireditvi Občinske lige Velike Lašče v malem nogometu smo v prijetnem vzdušju in ob dobrem razpoloženju igralcev večine ekip podelili zaslužene pokale in priznanja. Strinjali smo se, da je potrebno z občinsko ligo v malem nogometu nadaljevati in vsako leto v določenem pogledu napredovati. Navdušencev za nogomet tudi v naši občini ne bo zmanjkalo.

Marko Žužek

KONČNA LESTVICA:

Ekipa	Tekme	Zmage	Neodl.	Porazi	Goli	Točke	Razl.
1. Laščani	15	12	1	2	70:30	37	40
2. Beli admiral	15	11	2	2	71:36	35	35
3. ŠMD Turjak	15	10	3	2	103:39	33	64
4. ŠMD AH Real	15	7	2	6	61:52	23	9
5. MLP United	15	7	2	6	48:45	23	3
6. Brasil	15	5	0	10	46:72	15	-26
7. KŠTD Krpan	15	5	0	10	41:84	15	-43
8. Komarji	15	2	0	13	46:73	6	-27
9. Retje	8	0	0	8	10:65	0	-55

NAJBOLJŠI STRELCI:

1. Miha Feguš	32
2. Roman Klarič	30
3. Matjaž Petelin	25
4. Aleš Pirman	22
5. Andrej Golob	20
6. Andrej Lovšin	17
Bojan Indihar	17
8. Matej Gradišar	16
Jure Hočevnar	16
10. Janez Lukančič	14
Matej Vintar	14
12. Andraž Gruden	13
Jani Levstik	13
14. Andro Kastigar	12
Slađan Klarič	12
Luka Blažič	12
17. Blaž Feguš	11
18. Igor Centa	10
19. Elis Sarhatlič	9
Dejan Gakovič	9
Toni Mohorič	9

NAJBOLJ ŠPORTNA EKIPA:

1. Laščani	74
2. Komarji	83
3. MLP United	84
4. ŠMD AH Real	90
5. KŠTD Krpan	95
6. ŠMD Turjak	103
7. Beli admiral	119
8. Brasil	125
9. Retje	192

Športno društvo
NK Velike Lašče

želi vsem občanom
občine Velike Lašče vse
najlepše v letu 2007.

SREČANJE MLADIH NOGOMETAŠEV NA RAŠICI

Lepa, kot naslikana, je bila zadnja sobota v septembru, ko nas je narava razvajala s svojimi barvami in toplimi sončnimi žarki, ko se je iz jutranje megle naredil krasen jesenski dan, ki je bil kot nalašč za prijateljsko druženje. S pridom smo ga izkoristili in organizirali srečanje mladih nogometašev iz Ljubljane in Velikih Lašč.

Pomerili sta se ekipi U-8 in U-10 VELIKE LAŠČE ter U-10 ND ILIRIJA LJUBLJANA.

Gostje iz Ljubljane so bili zelo navdušeni nad okolico in skoraj še neokrnjeno naravo na Rašici, zato so se odločili, da pridejo na igrišče kar peš iz bližnje hiše, kjer so bili nastanjeni in vključijo svoj sprehod v ogrevanje.

Mladi igralci so bili pozitivno naravnani, tekma je potekala v pravem športnem duhu in se končala, kot se za prijateljsko tekmo seveda najbolj spodobi, z rezultatom 1:1.

Fantje so se po končani tekmi rokovali, se malo posladkali in seveda ovekovečili dogodek s fotografiranjem.

Za pomoč pri organizaciji se iskreno zahvaljujemo družini Japelj, ki nam je prijazno in brez obveznosti dovolila igrati na njihovem športno nogometnem igrišču na Rašici, ki ga je seveda Andrej Japelj predhodno kvalitetno pripravil- pokosil, postavil zastavice in gole z mrežo.

Istočasno se zahvaljujemo tudi Primožu Škulju, ki mu je uspelo uspešno sestaviti ekipo Velikih Lašč, kar ni bilo ravno enostavno, saj je bilo veliko fantov odsotnih ali pa so imeli druge obveznosti.

Na koncu je srečanje le uspelo, za nami so nova izkušnja in nova poznanstva.

Ostanimo v prijateljskih odnosih in v športnem duhu pričakujemo novo srečanje naših mladih nogometašev.

Se vidimo na Iliriji v Ljubljani! Srečno!

družina Bamburač

NEODVISNA DOMOLJUBNA LISTA NAŠ DOM

je nastala iz domačega civilnega gibanja, ustanovljenega leta 1998. Na letošnjih lokalnih volitvah ste volivke in volivci občine Velike Lašče izvolili za svetnika v občinski svet z neodvisne domoljubne liste NAŠ DOM g. Jožeta Pirmana. Vsem volivkam in volivcem, ki ste dali svoj glas za našega kandidata, se iskreno zahvaljujemo.

Istočasno vas obveščamo, da lahko svetniku Jožetu Pirmanu vsi zainteresirani občani sporočite svoja mnenja, pripombe in pobude za seje občinskega sveta. V svoji pisarni na Turjaku 60 je po predhodnem telefonskem dogovoru (št. 041 621 348) dosegljiv vse dni v tednu. S tem dejanjem želimo izboljšati komunikacijo med občino in občani in pomagati pri krepitvi demokracije.

*Franci Pečnik, predsednik
Neodvisne Domoljubne liste NAŠ DOM*

SPOŠTOVANI OBČANKE IN OBČANI!

Lista zaupanja neodvisnih kandidatov, se zahvaluje vsem volilkam in volilcem, ki ste nam izkazali zaupanje na lokalnih volitvah in nas podprli s svojim glasom.

Ob prihajajočih božičnih praznikih in Novem letu pa Vam želimo veliko uspehov in osebnega zadovoljstva.

Joško Ahec - Murn

Naj se Vam v letu 2007
izpolnijo vse želje!

TŠD Rašca

SLS.

Slovenska ljudska stranka
OBČINSKI ODBOR VELIKE LAŠČE

Praznik demokracije – volitve, je za nami. V Slovenski ljudski stranki se zahvaljujemo vsem, ki ste se praznovanja udeležili, še posebej pa vsem, ki ste podprli naše kandidate. Svetnika občinskega sveta in zunanji člani odborov iz naših vrst se bodo po svojih najboljših močeh trudili za razvoj in napredek celotne občine.

Kot ste lahko prebrali v naši zgibanki, smo del sredstev namenili za sakralne objekte in humanitarne namene.

Po sklepu občinskega odbora SLS smo sredstva razdelili takole:

- za pod. cerkev sv. Roka 200.000,00 SIT
- za župnijsko cerkev Rob 200.000,00 SIT
- za podružnično cerkev sv. Jakoba na Malem Osolniku: 100.000,00 SIT
- župnijski Karitas Velike Lašče 50.000,00 SIT
- župnijski Karitas Rob 50.000,00 SIT

V začetku leta 2007 bomo organizirali volilni občni zbor OO SLS Velike Lašče. Na tem zboru bomo izvolili nov občinski odbor, ga s tem osvežili z novimi močmi in mišljenji, da bomo lahko uspešno delovali tudi v prihodnje. Vse, ki vas zanima naše delo, vabimo, da se nam pridružite, da skupaj delujemo za skupno dobro.

OO SLS Velike Lašče

SLS.

Slovenska ljudska stranka
OBČINSKI ODBOR VELIKE LAŠČE

Naj se mir božične noči razširi na vse nas in v naše domove. Nebeško dete naj obilno blagoslovi vsa naša dela, naša hrepenenja in naša pričakovanja. Radostni praznujmo božične praznike! Vsem občankam in občanom, bralkam in bralcem Troble želimo obilo zdravja, uspehov in božjega blagoslova v novem letu 2007.

Iskrene čestitke tudi ob dnevu samostojnosti!

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem občankam in občanom občine Velike Lašče za oddani glas in podporo pri moji kandidaturi za župana občine Velike Lašče.

*Neodvisni kandidat
Božo Zalar*

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Socialni demokrati smo uspešno zaključili lokalne volitve in smo v občinskem svetu zastopani s svetnico. Letos smo praznovali tudi 110-letnico socialne demokracije na Slovenskem in prepričani smo, da bomo s svojo domoljubno in socialno politiko tudi v prihodnje večali svoj vpliv na izgradnjo države po meri človeka.

Zato se zahvaljujemo vsem tistim, ki ste nas pri našem delu in na volitvah podprli in s tem izkazali zaupanje našemu programu. Prepričani smo, da nas bo vsako leto več.

Ob zaključku leta želimo vsem
zadovoljne božične praznike
ter uspeha, blaginje in zdravja polno
novo leto 2007.

*OBČINSKI ODBOR SOCIALNIH DEMOKRATOV VELIKE LAŠČE
Polona CVELBAR, svetnica iz vrst Socialnih demokratov*

SDS

Na začetku tretjega tisočletja Slovenci znova živimo v logo SDS lastni suvereni državi in vsako leto 26. decembra ponosni praznujemo rojstni dan Republike Slovenije. Vsem občankam in občanom iskreno čestitamo.

Občinski odbor in Svetniška skupina SDS Velike Lašče

SDS

Občankam in občanom voščimo blagoslovljene božične praznike in želimo veliko sreče in zadovoljstva v novem letu 2007

OO SDS Velike Lašče

SDS

Občankam in občanom občine Velike Lašče se zahvaljujemo za izkazano podporo na lokalnih volitvah 2006.

Vsak vaš glas nas zavezuje, da se bomo odločno zavzemali za uresničevanje našega volilnega programa.

Znali bomo prisluhniti vašim pobudam za reševanje, tudi majhnim vsakdanjim težavam, s katerimi se boste srečevali.

*Svetniška skupina SDS Občine Velike Lašče
Rado Jaklič, Anton B. Strah, Ladka Deterding*

Svetniki pišejo

IZ OBČINSKEGA SVETA

V petek, 10. novembra, smo se novoizvoljeni občinski svetniki in župan prvič sestali na seji občinskega sveta. Ugotovili smo, da imamo štiri predstavnice nežnejšega spola med nami. Zato se nadejamo še boljših idej in več modrosti v občinskem svetu.

Seja je gladko tekla, le pri imenovanju KVIAZ – komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja – je prišlo do razdeljenosti med člani občinskega sveta. Člani te komisije so trije. V prejšnjem mandatu je občinski svet izvolil kot člane KVIAZ predstavnike treh list, ki so na volitvah za občinski svet dobile največ glasov. Zato sem na seji predlagal, da se po enakem načelu imenuje člane KVIAZ tudi tokrat. Vendar mojega predloga župan ni upošteval. Župan je predlagal sestavo KVIAZ na način, da so bili za člane KVIAZ imenovani predstavniki list, ki so ga že pred volitvami podpirali kot županskega kandidata. Tako so bili izvoljeni dr. Devjakova, ga. Deterdingova in g. Ahec.

Za omenjeno sestavo KVIAZ so glasovali vsi svetniki SDS, SLS, N.Si ter Joško Ahec in Matjaž Gruden. Ostali štirje (Andrej Kraševc, Polona Cvelbar, Jože Pirman in Sonja Ratej Pirkovič) se z omenjeno sestavo nismo strinjali. Tako se je zgodil prvi lakmus test, ki je pokazal, da ima koalicija 8 glasov, ostali pa 4.

Na naslednjih sejah se bodo oblikovali občinski odbori. Popolnoma v županovih rokah je, kakšno zastopanost bo predlagal. Lahko se odloči za zgoraj omenjeno koalicijo osmih

svetnikov in samo te predlaga v občinske odbore, lahko pa se odloči za vključenost vseh svetnikov. Podpiram vključenost vseh svetnikov.

Prav tako nas na naslednjih sejah čaka sprejem občinskega proračuna. Velik poudarek bo potrebno dati razvoju gospodarstva v naši občini. Potrebno je čim prej priti do prve obrtno-poslovne cone. Ker tega nimamo, tudi podjetja ne morejo priti v našo občino. In smo brez novih delovnih mest. Sosednje občine so to že naredile.

Zelo aktivno se zavzema za razvoj gospodarstva tudi svetnik z liste Naš dom Jože Pirman. Na lastno iniciativo je od Cestnega podjetja Ljubljana že pridobil dopis, v katerem Cestno podjetje izkazuje veliko zanimanje za obrtno poslovno cono na Turjaku in bi bilo pripravljeno investirati lastna sredstva v ureditev cone. Le tako naprej.

V naslednjih štirih letih se bom zavzemal za enakomeren razvoj vseh področij naše občine, za enakomeren razvoj vseh treh "krajevnih skupnosti". Vesel bom vsakega povabila na zbor krajanov ali sejo krajevnega/trškega/vaškega odbora. Odzval se bom na vsa povabila, mnenja krajanov pa posredoval občinskemu svetu. Pokličete me lahko na številko 051 828 318, mi pošljete SMS ali pa pošljete e-mail na naslov andrejkrasevec2006@yahoo.com. Dosegljiv sem vsak delavnik po 16. uri in v soboto cel dan.

Hvala za zaupanje na volitvah. Vesele božične in novoletne praznike ter sreče in zdravja v letu 2007 vam želim. Vsem!

*Andrej Kraševc,
občinski svetnik*

KAKO PA KAJ NAŠI HIŠNI LJUBLJENČKI

Spoštovani sokrajani, domačini, priseljenci, Raščani in vsi, ki kakorkoli prispevate k izgledu, čistoči, urejenosti tega lepega kraja - Rašlce in ne nazadnje mentalni higieni njenih prebivalcev, lepo pozdravljeni.

Pred dobrim dvema letoma smo se priselili v ta čudoviti kraj, ki je znan predvsem po lepoti narave in seveda Primožu Trubarju, njegovi lepi besedi in kulturi.

Vse je lepo in prav, dokler ne spoznaš določenih ljudi in njihovih globoko zakoreninjenih navad, ki, milo rečeno, niso ravno prijetne za okolico oziroma so že zelo moteče. Toda le-ti so vendar domačini, kar v naših krajih pomeni - nedotakljivi.

Govorim predvsem o naših hišnih ljubljenceh, natančneje kužkih, ki so doma že skoraj v vsaki hiši.

Tudi mi ga imamo, natančneje psičko. Ko smo se odločali za nakup, smo se odločali zavestno in z mislijo, da bo zanjo treba primerno skrbeti in jo imeti pod kontrolo, čeprav živimo v hiši.

Njen prostor gibanja je omejen na neposredno okolico hiše, dvorišče pred hišo in skupne izlete po vasi, seveda v družbi povodca.

Končno je tudi naša psička odrasla, primerno dozorela in veselica se je lahko začela. Ko smo ugotovili, da je prišel čas gonitve, smo jo pripeli na dvorišče pred hišo, da bi ji tako preprečili morebitne pobege. Vendar to ni bilo dovolj, saj so jo neprestano oblegali vaški psi »domačinov«, za katere se zdi, da nimajo ne doma ne gospodarja. Neprestano je bilo na dvorišču od tri do pet »nadlegovalcev«, da o njihovih iztrebkih in markiranju po dvorišču niti ne govorim. Zato smo se odločili, da psičko prestavimo v ogrado. Do nje sicer niso več mogli, vendar je ostalo lajanje in zavijanje psov sredi noči v neposredni bližini hiše in

onesnaženo dvorišče. Ko sem mislila, da je najhujše mimo, se je zgodilo nekaj, kar me sili v to, da pišem tale prispevek. Mali kuža je bil pri naši psički tako zelo vztrajen in, ker ni in ni mogel premagati ograde, se je očitno lastniku zasmilil, da je šel k hiši, odmaknil ogrado, vrgel svojega ljubljence k naši psički v ogrado in ljubezen se je lahko začela. Ko sta se psa utrudila, je lastnik izpustil svojega kužka ven in skupaj sta jo zadovoljna in zadovoljena mahnila proti domu. Spoštovani sosed (sicer malo bolj oddaljeni), verjetno se zavedate, kaj ste naredili, in predvidevam, da ste pripravljene prevzeti odgovornost, ki sledi. Legla nismo želeli imeti, zato smo psičko umaknili. Ko bo prišel čas, boste dobili mlade psičke na dom, jih uspešno vzredili, cepili in jim ponudili vso veterinarsko oskrbo in potem seveda primerno oddali. Tako kot se spodobi. Postanite odgovorni za svoja dejanja.

Torej, spoštovani domačini, sprašujem vas, kdaj boste prevzeli odgovornost za svojega psa in ga imeli pod kontrolo? Kdaj se boste začeli zavedati svojih dejanj in dejanj vaših otrok, kajti vsako dejanje ima svoje posledice? Kdaj se boste naučili, da ne morete kar tako hoditi na sosedovo dvorišče (čeprav je priseljenec, vam vendar nič noče) delati kar se vam zljubi, ponavadi je to škoda, ki je nihče nikoli ne poravnava in zanjo ne odgovarja? In ne nazadnje, kdaj se boste naučili spoštovati človeka, njegovo dostojanstvo, njegovo lastnino, ki si jo je s trudom in delom prigaral?

Preden zaključim, ne morem mimo opozorila lastnikom psov, ki se preveč in prepogosto prosto gibljejo. V tem času sem očistila nešteto iztrebkov vaših psov z mojega dvorišča in postala (na žalost) pravi ekspert za analiziranje le-teh, zato vam polagam roko na srce: za božjo voljo, ljudje, vaši psi imajo (se opravičujem, če je koga minil apetit) iztrebke od sluzasto zelenih, črnih do krvavih. In nihče me ne bo prepričal, da so psi zdravi in pravilno hranjeni. Poskrbite za svoje pse! Verjemite, da nisem edina, ki jo

takšno početje nekaterih domačinov moti!

Zavedam se, da tudi tale članek ne bo ostal brez posledic. Upam in srčno si želim, da bodo pozitivne za vse nas, da bi živeli v čistem okolju in sožitju s sosedom, da bi morebitne težave reševali na pošten in prijazen način. Ne vidim razloga, zakaj bi si grenili življenje s stvarmi, ki jih lahko uredimo sami samo z malo dobre volje, in ne glejte na vsakega, ki se na novo priseli, z nezaupanjem ali mu celo nagajate, in kar je še huje, delate škodo.

Verjemite, da ni lepšega, kot narediti nekaj dobrega in koristnega za drugega!

Klavdija Dajč B.

SPOŠTOVANI!

Najprej vas lepo pozdravljam, vse ki kakorkoli skrbite in delate, da izide Trobla.

Osebo vas ne poznam, a ste mi z vsako številko Troble bolj prepoznavni.

In kdo sem jaz? Ivana Kranjec sem, leta 1999 sem se preselila v Male Lašče in se vključila v društvo upokojencev v Velikih Laščah. Moram pohvaliti, da me iz društva obiščejo ga. Vera in g. Franci Invac. Pri meni je bila tudi ga. Majda Gradišar.

Lepo je, če ni človek popolnoma pozabljen. Tudi ga. Vrhova mi je pisala in poslala fotografijo članic ročnih del.

Tu v domu imam bolj malo stikov z zunanjim svetom, zato me vsako obvestilo iz domačega kraja razveseli. Tudi »Žogarija« po TV je bila zelo zanimiva. Nehote začneš navijati za Laščane. Neverjetno, kje ljudje sodelujejo, od gospodarstva, kulture, športa itd. – vsa čast mladim.

Vam pa želim še mnogo uspehov, da bi še naprej korektno poročali o življenju v občini. Všeč mi je tudi to, ko objavite razna stališča politikov – le žaliti se ne bi smeli.

Hvala in še enkrat hvala za Troblo.

Rada bi vam pisala več in bolje, a je to zame kar težko. Po kapi vsak dan vadim kot prvošolček, vendar mi ne uspeva najbolje. Težko se koncentriram in roka me ne uboga.

Lepo pozdravljeni, Ivana

Spoštovana gospa Ivana Kranjec, hvala za vzpodbudne besede ustvarjalcem Troble. Želimo Vam obilo zdravja, da boste še naprej z veseljem prebiralali novice iz naše občine.

Uredniški odbor

ZAHVALA

Zelo lepo je, da je v letu vsaj en dan, ko se v nas zbudi čut hvaležnosti. Kristjani to storimo na zahvalno nedeljo. V robarski fari se imamo letos za kaj zahvaljevati. Težko se je bilo odločiti za novo streho na farni cerkvi. Čeprav so se med obnovo pojavila dodatna dela in je bila cena le-te visoka, nam je uspelo. Imeli smo srečno roko pri izbiro izvajalca. Delavci tesarstva Škof so delo opravili strokovno, v dogovorjenem roku in, hvala Bogu, v lepem vremenu. S prihranki, z izkupičkom od lesa in darovi dobrotnikov bomo kmalu pokrili dolg.

Župnik Vinko Šega in člani gospodarskega odbora župnije Rob se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z denarjem, delom ali drugače pripomogli, da je naša farna cerkev dobila novo streho in s tem lepšo podobo. Posebna zahvala velja Občini Velike Lašče in stranki SLS.

Hvala.

Milan Tekavec

OB 50. OBLETNICI OBISKA BREZNA V KOČEVSKEM ROGU

29. novembra bo minilo natanko 50 let, odkar sem se pravzaprav po naključju znašel ob enem od brezen v Kočevskem Rogu. Nič posebnega, bi lahko dejali danes, ko že več kot 15 let svobodno obiskujemo brezna v Rogu. Vendar pa je bilo takrat drugače. Vse območje je bilo pod nadzorom milice. Oblast je poskrbela, da se o zločinu ni govorilo, še manj pa v te kraje hodilo.

A šli smo vseeno - bilo pa je takole:

Spomladi leta 1956 smo doma obnavljali ostrešje hiše. Tesarska dela je opravljal mojster Jože Strnad iz Kopolj. Ker sem se pri delu izkazal za dobrega pomočnika, mi je dejal, da me pride iskat, kadar bo potreboval več delavcev. Tako se je zgodilo, da smo se 2. novembra istega leta Marjan Saksida, Alojz Stritar, Ludvik Zidar in jaz na železniški postaji v Laščah pridružili mojstru Strnadu in še trem delavcem iz Dobropolja. Odpeljali smo se v Kočevje, od tam pa s kamionom v Rajhenav, kjer smo stanovali v logarnici. Delat smo hodili več kot pol ure hoda daleč. Na križišču cest iz Koprivnika, Želj in Roga smo gradili lovsko kočjo od temeljev do strehe ves mesec november. 29. novembra je bil državni praznik, zato nismo smeli delati. Na predvečer praznika so nam Dobropoljci razložili svoj načrt, da bi naslednji dan odšli k breznu, kjer so zasuti pomorjeni, med katerimi bi lahko bili tudi naši sorodniki. Obljubiti smo morali, da o tem ne bo nihče nikomur črnil niti besede. Zavedali smo se, da bi nam to lahko prineslo velike sitnosti. Takoj po zajtrku smo odšli na pot, kot da gremo v Kočevje. Ko smo hodili po dolini v smeri proti Željnjam, se mi je kar naenkrat razvezal jezik in začel sem jim pripovedovati o prevozih žrtev skozi Željne, streljanju, ki ga je bilo slišati iz gozda, o neznosnem zaudarjanju prav do Kočevja, o polivanju brezen z bencinom in zažiganju, o miniranju in zasipanju jam. Vse to pa sem vedel zato, ker se je Levstikova družina z Velikega Osolnika, od koder sem tudi sam doma, odselila na izpraznjeno kočevsko domačijo v Željne. Levstikova mama Micka je hodila nazaj na Osolnik urejat posestvo in tako se je velikokrat oglasila pri nas. V strogi tajnosti je pripovedovala, kaj se je dogajalo povojne dni v kočevskih gozdovih.

Po večurni hoji smo se približali cesti. Možje so vedeli, pri katerem cestnem kamnu moramo prečkati cesto. Bili smo zelo oprezni, da ne bi naleteli na patroljo milice. Ne daleč nad cesto smo obstali pred umetno vrtačo, široko 8 do 10 metrov, ki je bila pravzaprav zasuto brezno. Ostanki zgorelih sveč na njenem dnu so pričali o tem, da nismo bili edini obiskovalci. Še malo smo se razgledali po okolici in v eni od poševnih jam zagledali človeško okostje. Več kot očitno je bilo, da smo na kraju zločina.

Teden dni po dogodku smo delo končali in se na Miklavžev večer z veliko skrivnostjo v sebi vrnili domov.

Miniti je moralo kar nekaj let, da sem se opogumil in zgodbo zaupal bratu Jožetu, ki pa mi skoraj ni verjel. Večkrat mi je prišlo na misel, kako smo v šoli prepevali: »Svoboda res je zlata, svoboda nam je vse ...« Kljub svobodi pa o resnici nismo smeli govoriti. V tistem času človek niti pomisliti ni upal, da bo nekoč vse prišlo na dan, da bo na tisoče žrtev priznanih in uradno pokopanih in da se bo končno revolucija le končala.

Pisanje sem začel z obletnico in naj ga podobno tudi zaključim.

2. novembra, na vernih duš dan, je minilo natanko 65let, od kar je revolucija v naši bližini pokazala svoj zli obraz. V robarski fari, na Purkačah, je bil na ta dan za domačim kozolcem ubit

Tone Lenič, ugleden kmet in oče šestih otrok. Zakaj, lahko le ugibamo. Mogoče za ustrahovanje drugih ali pa je preveč vedel o dejanjih komunizma, saj je bil štiri leta v ujetništvu v Rusiji. Zagotovo pa je bil ena izmed mnogih nedolžnih žrtev.

Skoraj bo 12 let, kar sem na enem takih spominskih krajev dejal tole: »Še tako kruta vojna ne opraviči storjenih zločinov, pa naj jih izvrši katerakoli stran že.«

Milan Tekavec, Veliki Osolnik

*Mati moja, venec pletem,
venec rož za tvoj oltar*

bi zagotovo zapel naš Jože, pa ga je prav na rožnavensko nedeljo Gospodar življenja poklical k sebi.

ZAHVALA

V četrtek, 5. oktobra, smo se na škocjanskem pokopališču poslovili od dragega očeta, dedka, brata in botra

JOŽETA TEKAVCA

iz Javorij 4
*12. 3. 1931 + 1. 10. 2006

Zahvaljujemo se župnikom Škulju, Oražmu in Mastniku za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala moškemu in mešanemu cerkvenemu zboru iz Velikih Lašč in mešanemu cerkvenemu zboru iz Roba za lepo zapeto slovo od svojega pevca. Iskrena hvala štirim govornikom za vse izrečene lepe misli o pokojnem. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje in sveče ter za maše, in hvala vsem, ki žalujete z nami in ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoči otroci Marta, Brane, Dušan z družinami
ter bratje Ivan, Tone in Milan z družinami

ZAJOKAL NAM JE GLAS –
BOG SVETI, KAJ SI ZAPUSTIL NAS?
O, STRAŠNA BRIDKA URA –
GROZI OSTATI NAM BREZ UMA ...
OB NAS BOŠ VEDNO BIL,
MOLITEV PO SREČI NEBEŠKI ISKRIL!

Ob nenadni smrti našega dragega moža, očeta, tasta in starega očeta

FRANJA LIPOVCA

z Griča,

se iskreno zahvaljujemo za vse izrečene besede sožalj, za darovane svete maše, cvetje in sveče. Hvala gospodu župniku Vladimirju Jaksetiču, velikolaškemu pevcem in Pogrebni službi Zakrajšek iz Srobotnika.

Bog vam povrni!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Poldrugi mesec mineva od smrti

ANTONA PERHAJA.

Odperta rana, praznina boli.

Dolgujeva zahvalo

sorodnikom, prijateljem, kolektivom in društvom za darovano cvetje in sveče; zahvalo za izražena sožalja; za obisk in slovo v vežici; zahvalo vsem, ki ste ga spremili na zadnjo pot. Zahvalo g. župniku za opravljen obred in nagovor, pevcem za ubrano petje, članom KUD-a za domiselni recital odlomkov iz Tonijevih odrskih vlog, zahvalo podjetju za pogrebno oskrbo.

Posebno zahvalo izrekava sosedom za toplino sočutja, duhovne darove in nesebično pomoč v najtežjih dneh.

Marija in Andrej Perhaj

NOVO NOVO NOVO
JORAS CENTER
v Ribnici
PEUGEOT

Vabimo vas v naše poslovne prostore, v katerih se nam je pridružil francoski lepotec Peugeot. Ponujamo vam kakovostne servisne storitve in akcijske cene za vozila: 206, 207 in 307.

Dolsina nepremičnine

Podsmreka 6 1315 Velike Lašče www.dolsina.si

Janez Dolšina

Tel.: 01/7889-200

Mob.: 041/534-352

Fax.: 01/7881-963

E-mail: janez@dolsina.si

Alojz Dolšina

Tel.: 01/7881-168

Mob.: 041/622-109

Fax.: 01/7881-963

E-mail: alojz@dolsina.si

PRODAJA**Lokacija: ČETEŽ PRI TURJAKU**

zazidljiva parcela, 1.887 m², omogočen dostop z asfaltirane glavne ceste, razgledna točka, cca 28 km iz Ljubljane, popolna zasebnost in mir, prodamo. Cena: 9.825 SIT*/m² (41 EUR)/m²

Lokacija: GRADIŠČE NAD PIJAVO GORICO, MIRNA LOKACIJA, ASFALTIRAN DOSTOP

zazidljiva parcela, 700 m², vzhodna lega, izven centra vasi, voda in elektrika blizu parcele, prodamo. Cena: 25.162 SIT*/m² (105 EUR)/m²

Lokacija: RAŠICA, OB GLAVNI CESTI LJ.-KOČEVJE

hiša, 240 m², zgrajena l. 1890, 2.115 m² zemljišča, P/P nad., hiša je potrebna temeljite prenove, zraven spada še gospodarsko poslopje(kozolec), ki je prava slovenska znamenitost, sončna lega, dobra povezava z Ljubljano, prodamo. Cena: 35.946.000 SIT* (150.000 EUR)

Lokacija: **RUDNIK, URŠIČEV STRADON BLIZU JURČKOVE CESTE**
parcela, 11.834 m², večji kompleks zemljišča v bližnji prihodnosti namenjen za stanovanjsko gradnjo in spremljajoče dejavnosti, prodamo. Cena: 25.641 SIT*/m² (107 EUR)/m²

Lokacija: RUPE, NA VRHU PLANOTE NA REDKO NASELJENEM OBMOČJU

samostojna hiša, 1.720 m², zgrajena l. 1998, 88.333 m² zemljišča, 1/1 nad., prodaja se celotno posestvo s stanovanjsko hišo in spremljajočimi objekti (kozolec, star hlev in lopa, delavnica), skupna površina cca 9ha. nahaja se med Velikimi Laščami in Blokami, približno 45 min. od Ljubljane. primerno za kmečki turizem, prodamo. Cena: 86.000.000 SIT (358.872 EUR)*

Lokacija: TOMAŽINI

zazidljiva parcela, 1.075 m², celotna parcela je stavbna, trenutno zazidljivih 441 m², vendar prodaja v enem kosu zaradi dostopa, lega na robu naselja, prodamo. Cena: 11.000.000 SIT (45.902 EUR)*

Lokacija: VOLAVLJE, NA ROBU VASI

samostojna hiša, 140 m², zgrajena l. 1987, 1.100 m² zemljišča, VP. nad., zelo lepa razgledna točka, mirna lokacija, prodamo. Cena: 34.000.000 SIT (141.879 EUR)*

Lokacija: PODLOG, BLIŽINA RAŠICE NA DOLENJSKEM

Zazidljiva parcela, 996 m², od table Rašica oddaljena 600 m, od avtobusne postaje ob glavni cesti Lj-Kočevje oddaljena 1400 m, mirna lokacija, bližina potočka, vsi priključki v bližini parcele, prodamo. Cena: cca 13.180 SIT/ m² (55 EUR/ m²)

Lokacija: RUDNIK, URŠIČEV STRADON BLIŽINA RAKOVNIKA

parcela, 1.999 m², stavbno zemljišče, po obstoječem prostorskem aktu namenjeno za stanovanjsko gradnjo in spremljajoče dejavnosti, podrobnejša namenska raba bo opredeljena z akti, ki so v postopku sprejemanja, prodamo. Cena: 26.360 SIT*/m² (110 EUR)/m²

Lokacija: DEDNIK PRI ROBU, RUTE

posest (hiša, zazidljiva parcela, kmetijsko zemljišče), 6.000 m², kmetija, 1000 m² zazidljive površine s 3 razpadajočimi objekti, zraven še 5000 m² kmetijske površine, možna razširjena ponudba z dvema parcelama (dodatnih cca 20000 m²).

Cena: 7.140.000 SIT (29.794,7 EUR)

Cena razširjene ponudbe: 8.160.000 SIT

NEPREMIČNINE SARA LEE

SAŠA KRŽIN, s.p., Turjak 17
tel.: 041 869 927

IZ PONUDBE:

- **Turjak, okolica**, hiša 100 m², v slabšem stanju, na parceli 798 m², mirna lega v naravi, ugodna cena 18 mio SIT oz. 75.113 EUR.

- **Verd pri Vrhniku**, novogradnja, 3. gr. faza, iz l. 2005, 140 m², na parceli 700 m², sončna lega na robu naselja, cena 27 mio SIT oz. 112.670 EUR.

- **Krka, Kuželjevec**, bivalni vikend, 44 m², obnovljen 2000, predsoba, kopalnica, kuhinja, dve sobi, na sončni parceli 430 m², mima lega, razgled, voda, elektrika, cena 14 mio SIT oz. 58.420 EUR.

- **Gradišče**, zazidljiva parcela 900 m², na koncu naselja, ob gozdu, asfaltiran dostop, priključek vode, cena 16 mio SIT oz. 66.767 EUR.

- **Velike Lašče-Rob**, 3870 m² zemljišča, od tega 1000 m² zazidljive parcele, ravna, ob potočku, blizu trgovine, šole in avtobusne postaje, ob asfaltirani cesti, cena 12 mio SIT oz. 50.075 EUR.

- **Turjak**, lepa sončna zazidljiva parcela 928 m², v vasi, ob asfaltirani cesti, cena 13,6 mio SIT oz. 56.752 EUR.

- **Turjak**, več zazidljivih parcel velikosti cca 1000 m² na robu novega Turjaka, ob gozdu, po 13.180 SIT oz. 55 EUR/m².

- **Velike Lašče-Karlovica**, lepa zazidljiva parcela 1300 m², sončna odprta lega, ob asfaltirani cesti, cena 10,9 SIT oz. 45.485 EUR.

- **Grosuplje-Velike Lipljene**, lepa zazidljiva parcela 700 m², sončna, končna ob gozdu, z lastnim priključkom vode in elektrike, brunarico in nekaj gradbenega materiala, z asfaltiranim dostopom, cena 12 mio SIT oz. 50.075 EUR.

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje, d.o.o.

PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo "urbanističnega dela" posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih, **vodiina mapa** po novih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

Najdete nas na Taborski c. 3 v Grosuplju in po telefonu

(01) 7810-320 ali (01) 7810-329

STEKLARSTVO**PETER HREN, S.P.**

GRADEŽ 14, 1311 TURJAK

GSM: 031/356 668

TEL: 01/7881 366

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve

FRAGMAT
izolirka

FRAGMAT Izolirka d.o.o.

Cesta Majde Šilc 1

Sodražica

tel.: 01 836 67 77

ali 031 248 875

Delovni čas: 7.30 do 19.

sobota: 7.30 do 12.

AKCIJA**Gradbeni material:**

Bogener strešniki
Schiedel dimniki
Oblak commerce tlakovci

Strešna okna Fakro**Termoizolacije:**

Gradbeni in fasadni stiropori dodatno **-20%**
Hidroizolacije dodatno **-15%**

Na zalogi tudi vsi ostali gradbeni materiali,
armaturne mreže, rebrasto železo,
betonski bloki, modularni bloki, cement ...

Ugodno lahko v mesecu juliju kupite hladilnike
in zamrzovalnike proizvajalca **Gorenje**.

Ves **Lesninin** program

Kuhinje **SVEA**

Blago lahko dobite na ugoden kredit do 24 obrokov.
Po dogovoru vam nudimo dostavo s tovornim vozilom z
dvigalom ter dostavnim kombijem.

Trgovina Cerknica, Cesta 4. maja 1., 1380 Cerknica

tel.: 01 709 38 01 ali 051 378 042

Delovni čas: 8.30 do 12. in 15.00 do 19.

sobota: 8.00 do 12.00

BOGENER
DACHZIEGEL**SCHIEDEL**1901
oblak**FAKRO****gorenje****lesnina****SVEA****- antenski sistemi**

Peter Kočvar, s.p.

Merharjeva 2, Ribnica

GSM 041 761 769

**MONTAŽA
IN SERVIS****ANTEN** (SAT 500 kanalov)**RTV** (izboljšava ali dograditev)

- meritve TV signalov
dograditev ali izboljšava **POPTV,**
A kanal, HRT, TV3 ...
- montaža SAT sistemov:
(analogni - do 100 programov)
od 25.000 SIT
(digitalni - do 2000 programov
Srbija, filmi, erotika, šport...)
od 69.000 SIT dalje

UGODNE CENE, PRIZNANI PROIZVAJALCI**NOVO ! NOVO !
NOVO!****PRODAJA IN SERVIS ŠPORTNE
OPREME**

Ste že pripravljene na novo smučarsko
sezono?

Za kondicijo boste morali poskrbeti
sami, za opremo poskrbimo mi.

Nudimo vam:

- servis smučí
- servis bordov
- prodajo smučarske opreme

Andraž Kolar, s.p.

Cereja 2, 1315 Velike Lašče

tel. 041/279-779

Delovni čas:

ponedeljek: 6:00 - 9:00

torok, četrtek in petek: 15:30 - 19:30

ostalo: po dogovoru

C'MON!

**Nova Opel Corsa.
Neverjetna. Fantastična.**

Sedite v lokalni, ob robu najbolj prometne ceste. Ravno kar pijete svojo najljubšo kavo in naenkrat ... WOOOW! Kaj se tako lesketa v dopoldanskem soncu? To je vendar nova Opel Corsa.

Z novo, popolnoma prenovljeno aerodinamično obliko. Po ogromna panoramska streha, prilagodljivi halogenski žarometi in integriran nosilni sistem za kolesa Flex-Fix.

In vaša kava? Pazite, da se ne polijete po svoji novi srjaci. **Nova Opel Corsa. C'MON!**

Avtohiša Zalar, Male Lašče 105, 1315 Velike Lašče, tel.: 01/7881 999

Povprečna poraba goriva za vse modele: od 4,4 do 10,7l/100 km. Emisije CO₂ za vse modele: od 119 do 250 g/km.

General Motors Southeast Europe Ltd., 2040 Budaörs, Szabadság u. 117, Madžarska.

EURO NCAP

Ocenjena s petimi zvezdicami za zaščito odraslih potnikov na testu Euro NCAP (različica s 6 varnostnimi blazinami)

GOSTILNA
& PIZZERIA

pr'
Brlogarju

Šajn storitve d.o.o.
Male Lašče 37a, 1315 Velike Lašče

Delovni čas
od 12.00 do 22.00
ponedeljek in torek zaprto
Telefon: 01/ 788 94 90

